

Uradni list

Evropske unije

L 352

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 56

24. december 2013

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ **Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* ⁽¹⁾** 1
- ★ **Uredba Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v kmetijskem sektorju** 9
- ★ **Uredba (EU) št. 1409/2013 Evropske centralne banke z dne 28. novembra 2013 o statistiki plačil (ECB/2013/43)** 18
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1410/2013 z dne 23. decembra 2013 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 45
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1411/2013 z dne 23. decembra 2013 o določitvi uvoznih dajatev v sektorju žit, ki se uporabljajo od 1. januarja 2014 47

Cena: 4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

SKLEPI

2013/797/EU:

- ★ Izvedbeni sklep Sveta z dne 16. decembra 2013 o izvajanju Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko 50

- ★ Sklep Sveta 2013/798/SZVP z dne 23. decembra 2013 o omejevalnih ukrepih proti Srednjeafriški republiki 51

2013/799/EU:

- ★ Sklep Komisije z dne 17. decembra 2013 o priglasitvi prehodnega nacionalnega načrta iz člena 32 Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta o industrijskih emisijah, ki ga je predložila Kraljevina Španija (notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 9089)..... 53

2013/800/EU:

- ★ Izvedbeni sklep Komisije z dne 18. decembra 2013 o finančnem prispevku Unije za leto 2013 za kritje odhodkov, ki so jih imele Francija, Nemčija, Nizozemska, Portugalska in Španija v boju proti organizmom, škodljivim za rastline ali rastlinske proizvode (notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 8999)..... 58

2013/801/EU:

- ★ Izvedbeni sklep Komisije z dne 23. decembra 2013 o ustanovitvi Izvajalske agencije za inovacije in omrežja ter razveljavitvi Sklepa 2007/60/ES, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2008/593/ES 65

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

2013/802/EU:

- ★ Sklep št. 1/2013 Sveta za sodelovanje EU-Irak z dne 8. oktobra 2013 o sprejetju svojega poslovnika in poslovnika Odbora za sodelovanje 68

2013/803/EU:

- ★ Sklep št. 2/2013 Sveta za sodelovanje EU-Irak z dne 8. oktobra 2013 o ustanovitvi treh posebnih pododborov in sprejetju njihovega mandata 74

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1407/2013

z dne 18. decembra 2013

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis*

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 108(4) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči⁽¹⁾,

po objavi osnutka te uredbe⁽²⁾,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Dodeljevanje državnih sredstev, ki izpolnjuje merila iz člena 107(1) Pogodbe, pomeni državno pomoč, ki jo je treba priglasiti Komisiji v skladu s členom 108(3) Pogodbe. Vendar lahko v skladu s členom 109 Pogodbe Svet določi vrste pomoči, ki so iz zahteve glede priglasitve izvzete. Komisija lahko v skladu s členom 108(4) Pogodbe sprejme uredbo glede navedenih vrst državne pomoči. Na podlagi Uredbe (ES) št. 994/98 je Svet v skladu s členom 109 Pogodbe sklenil, da pomoč *de minimis* lahko tvori takšno vrsto pomoči. Na tej podlagi se šteje, da pomoč *de minimis*, ki je pomoč, ki ne presega določenega zneska in je dodeljena v določenem obdobju enotnemu podjetju, ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in se zato postopek priglasitve zanjo ne uporablja.

(2) Komisija je v številnih sklepih pojasnila pojem pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe. Navedla je tudi svojo politiko glede zgornje meje pomoči *de minimis*, pod katero se lahko šteje, da se člen 107(1) Pogodbe ne uporablja, najprej v obvestilu o pravilu *de minimis* za državno pomoč⁽³⁾ ter nato še v uredbah Komisije (ES) št. 69/2001⁽⁴⁾ in (ES) št. 1998/2006⁽⁵⁾. Glede na izkušnje, pridobljene z uporabo Uredbe (ES) št. 1998/2006, se zdi primerno, da se revidirajo nekateri pogoji, določeni z navedeno uredbo, in da se jo nadomesti.

(3) Primerno je ohraniti zgornjo mejo 200 000 EUR za znesek pomoči *de minimis*, ki jo lahko prejme enotno podjetje na državo članico v katerem koli obdobju treh let. Ta zgornja meja je še vedno potrebna, da za vsak ukrep, ki sodi v to uredbo, lahko velja, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco.

(4) Za namene pravil o konkurenci iz Pogodbe je podjetje vsak subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegov pravni status in način financiranja⁽⁶⁾. Sodišče Evropske unije je odločilo, da bi bilo treba vse subjekte, ki jih nadzira (na pravni ali dejanski podlagi) isti subjekt, obravnavati kot enotno podjetje⁽⁷⁾. Zaradi pravne varnosti in za zmanjšanje upravnega bremena bi morala

(1) UL L 142, 14.5.1998, str. 1.

(2) UL C 229, 8.8.2013, str. 1.

(3) Obvestilo Komisije o pravilih za pomoč *de minimis* za državno pomoč (UL C 68, 6.3.1996, str. 9).

(4) Uredba Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri *de minimis* pomoči (UL L 10, 13.1.2001, str. 30).

(5) Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* (UL L 379, 28.12.2006, str. 5).

(6) Zadeva C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al., ZOdl. 2006, str. I-289.

(7) Zadeva C-382/99, Nizozemska proti Komisiji, Recueil 2002, str. I-5163.

ta uredba zagotoviti izčrpen seznam jasnih meril za določitev, kdaj se dve podjetji ali več znotraj iste države članice obravnavata(-jo) kot enotno podjetje. Komisija je izmed natančno določenih meril za opredelitev „povezanih podjetij“ v opredelitvi malih ali srednjih podjetij (MSP) iz Priporočila Komisije 2003/361/ES ⁽¹⁾ in Priloge I k Uredbi Komisije (ES) št. 800/2008 ⁽²⁾ izbrala merila, ki ustrezajo namenu te uredbe. S temi merili so javni organi že seznanjeni in bi jih bilo treba glede na področje uporabe te uredbe uporabljati za MSP in velika podjetja. Z navedenimi merili bi bilo treba zagotoviti, da se za uporabo pravila o pomoči *de minimis* skupina povezanih podjetij šteje za enotno podjetje, da pa se podjetja, ki med seboj nimajo nobene povezave razen dejstva, da so vsa neposredno povezana z istim javnim organom ali organi, ne obravnavajo kot podjetja, ki so povezana med seboj. Zato se upošteva posebni položaj podjetij, ki jih nadzira(-jo) isti javni organ(-i), ki lahko samostojno odloča(-jo).

- (5) Da bi se upoštevala povprečna majhna velikost podjetij, ki delujejo v sektorju cestnega tovornega prometa, je primerno določiti zgornjo mejo na 100 000 EUR za podjetja, ki opravljajo komercialni cestni tovorni prevoz. Zagotavljanje integriranih storitev, pri čemer je dejanski prevoz le en element, kot so selitvene storitve, poštna ali kurirske storitve ali storitve zbiranja ali obdelave odpadkov, se ne bi smelo šteti za prevozno storitev. Zaradi presežnih zmogljivosti v sektorju cestnega tovornega prometa ter ciljev prometne politike v zvezi s cestnimi zastoji in prevozom tovora bi bilo treba pomoč za nabavo vozil za prevoz tovora v podjetjih, ki opravljajo komercialni cestni tovorni prevoz, izključiti iz področja uporabe te uredbe. Glede na razvoj sektorja cestnega potniškega prometa ni več primerno, da se zanj uporablja nižja zgornja meja.
- (6) Ker v sektorjih primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, ribištva in ribogojstva veljajo posebni predpisi in ker obstaja možnost, da bi zneski pomoči, ki so manjši od zneskov, navedenih v tej uredbi, vseeno lahko izpolnili merila iz člena 107(1) Pogodbe, se ta uredba za zadevne sektorje ne bi smela uporabljati.
- (7) Na podlagi podobnosti med predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov ter nekmetijskih proizvodov bi se morala ta uredba ob izpolnjevanju določenih pogojev

uporabljati za predelavo in trženje kmetijskih proizvodov. Niti dejavnosti na kmetiji, ki so potrebne za pripravo proizvoda za prvo prodajo, kot so žetev, spravilo in mlatenje žit ali pakiranje jajc, niti prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem primeru ne bi smele šteti za predelavo ali trženje.

- (8) Sodišče Evropske unije je odločilo, da države članice po tem, ko Unija izda predpise za vzpostavitev skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, ne smejo sprejeti nobenih ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali uvedli izjeme ⁽³⁾. Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine kupljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg. Prav tako se ne bi smela uporabiti za podporo, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi proizvajalci.
- (9) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za izvozno pomoč ali pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi. Zlasti se ne bi smela uporabljati za pomoč, s katero se financirata vzpostavitev in delovanje distribucijske mreže v drugih državah članicah ali tretjih državah. Pomoč za kritje stroškov sodelovanja na sejmih, študij ali svetovalnih storitev, potrebnih za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na novem trgu v drugi državi članici ali tretji državi, se običajno ne šteje za izvozno pomoč.
- (10) Triletno obdobje, ki se upošteva za namene te uredbe, bi bilo treba oceniti za vsak primer posebej, tako da se pri vsaki novi dodelitvi pomoči *de minimis* upošteva skupni znesek pomoči *de minimis*, ki je bila dodeljena v zadevnem poslovnem letu ter v predhodnih dveh poslovnih letih.
- (11) Kadar podjetje opravlja dejavnost v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, kakor tudi v drugih sektorjih ali opravlja še druge dejavnosti, bi se morala ta uredba uporabljati za te druge sektorje ali dejavnosti, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali razlikovanje med stroški, zagotovi, da dejavnosti na izključenih sektorjih nimajo koristi od pomoči *de minimis*. Isto načelo bi bilo treba uporabiti za podjetje, dejavno v sektorjih, za katere se uporabljajo nižje zgornje meje *de minimis*. Če ni mogoče zagotoviti, da so dejavnosti v sektorjih, za katere se uporabljajo nižje

⁽¹⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (UL L 214, 9.8.2008, str. 3).

⁽³⁾ Zadeva C-456/00, Francija proti Komisiji, Recueil 2002, str. I-11949.

- zgornje meje *de minimis*, deležne pomoči *de minimis* le do teh nižjih zgornjih mej, bi bilo treba uporabiti najnižjo zgornjo mejo za vse dejavnosti podjetja.
- (12) Ta uredba bi morala določiti pravila, ki bi onemogočila izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, kakor so določene v posebnih uredbah ali sklepih Komisije. Morala bi določiti tudi jasna pravila o kumulaciji, ki so enostavna za uporabo.
- (13) Ta uredba ne izključuje možnosti, da se ukrep ne bi štel za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, in sicer iz razlogov, ki niso določeni v tej uredbi, na primer zato, ker je ukrep v skladu z načelom udeleženca v tržnem gospodarstvu ali ker ne vključuje prenosa državnih sredstev. Zlasti sredstva Unije, ki jih centralno upravlja Komisija in ki niso neposredno ali posredno pod nadzorom države članice, ne predstavljajo državnih pomoči in se jih ne bi smelo upoštevati pri ugotavljanju, ali se zadevna zgornja meja upošteva.
- (14) Zaradi preglednosti, enake obravnave in učinkovitega spremljanja bi bilo treba to uredbo uporabljati le za pomoč *de minimis*, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja („pregledna pomoč“). Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede za nepovratna sredstva, subvencionirane obrestne mere, limitirane davčne oprostitve ali druge instrumente, ki določajo omejitve in tako zagotovijo, da se ustrezna zgornja meja ne preseže. Določitev omejitve pomeni, da mora država članica, dokler ni znan natančen znesek pomoči, predpostavljati, da je znesek enak omejitvi, ter tako zagotoviti, da več ukrepov pomoči skupaj ne presega zgornje meje, določene v tej uredbi, in uporabiti pravila o kumulaciji.
- (15) Zaradi preglednosti, enake obravnave in pravilne uporabe zgornje meje pomoči *de minimis* bi morale vse države članice uporabljati enak način izračuna. Za lažji izračun bi bilo treba zneske pomoči, ki se ne dodelijo v obliki denarnih nepovratnih sredstev, pretvoriti v njihov bruto ekvivalent nepovratnih sredstev. Za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev preglednih vrst pomoči, ki niso nepovratna sredstva, ali pomoči, plačljivih v več obrokih, je treba uporabiti tržne obrestne mere, ki veljajo ob dodelitvi take pomoči. Za enotno, pregledno in enostavno uporabo pravil o državni pomoči bi morale biti tržne obrestne mere, ki se uporabljajo za namene te uredbe, referenčne mere, kakor so opredeljene v Sporočilu Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj ⁽¹⁾.
- (16) Pomoč v obliki posojil, vključno s pomočjo *de minimis* za financiranje tveganja v obliki posojil, bi se morala šteti za pregledno pomoč *de minimis*, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi tržnih obrestnih mer, ki so veljale ob dodelitvi pomoči. Za poenostavitev obravnavanja manjših kratkoročnih posojil naj se s to uredbo določi jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek kot tudi trajanje posojila. Na podlagi izkušenj Komisije se posojila, zavarovana z zavarovanjem, ki pokriva vsaj 50 % posojila, in ne presegajo bodisi 1 000 000 EUR in petletnega trajanja bodisi 500 000 EUR in desetletnega trajanja, lahko štejejo za posojilo, katerega bruto ekvivalent nepovratnih sredstev ne presega zgornje meje *de minimis*. Glede na težave, povezane z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.
- (17) Pomoč v obliki kapitalskih injekcij se ne bi smela šteti za pregledno pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. Pomoč v obliki ukrepov za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala iz smernic o financiranju tveganja ⁽²⁾ se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevni ukrep zagotavlja kapital, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.
- (18) Pomoč v obliki jamstev, vključno s pomočjo *de minimis* za financiranje tveganja v obliki jamstev, bi bilo treba šteti za pregledno, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije za ustrezno vrsto podjetja ⁽³⁾. Za poenostavitev obravnavanja kratkoročnih jamstev za zavarovanje do 80 % razmeroma majhnega posojila naj se s to uredbo določi jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek zadevnega posojila kot tudi trajanje jamstva. To pravilo se ne sme uporabljati v primeru jamstev za zadevne transakcije, ki niso posojilo, kot je v primeru jamstva za transakcije lastniškega kapitala. Kadar jamstvo ne presega 80 % zadevnega posojila in znesek jamstva hkrati ne presega 1 500 000 EUR ter trajanje jamstva obenem ne presega pet let, se lahko šteje za tako, katerega bruto ekvivalent nepovratnih sredstev ne presega zgornje meje *de minimis*. Enako velja, kadar jamstvo ne presega 80 % zadevnega posojila in znesek jamstva hkrati ne presega 750 000 EUR ter trajanje jamstva obenem ne presega deset let. Poleg tega lahko države članice za izračun bruto ekvivalenta jamstev uporabijo metodologijo, ki je

⁽¹⁾ Sporočilo Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (UL C 14, 19.1.2008, str. 6).

⁽²⁾ Smernice Skupnosti o državnih pomočeh za spodbujanje naložb rizičnega kapitala v mala in srednje velika podjetja (UL C 194, 18.8.2006, str. 2).

⁽³⁾ Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (UL C 155, 20.6.2008, str. 10).

bila Komisiji priglášena v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in ki jo je Komisija sprejela za tako, ki ustreza Obvestilu o poroštvih oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, pod pogojem, da se sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe. Glede na težave, povezane z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.

- (19) Kadar se shema pomoči *de minimis* izvaja prek finančnih posrednikov, bi bilo treba zagotoviti, da ti ne prejmejo nobene državne pomoči. To se lahko na primer doseže tako, da se od finančnih posrednikov, ki so upravičeni do državnega jamstva, zahteva plačilo trgu primerne premije ali da vse ugodnosti v celoti prenesejo na končne upravičence oziroma da se zgornja meja pomoči *de minimis* in ostali pogoji iz te uredbe upoštevajo tudi na ravni posrednikov.
- (20) Po priglasitvi s strani države članice lahko Komisija preveri, ali ukrep, ki ni v obliki nepovratnih sredstev, posojila, jamstva, kapitalske injekcije ali ukrepa za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, vodi do bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* in bi zato lahko spadal na področje uporabe te uredbe.
- (21) Dolžnost Komisije je, da poskrbi za izpolnjevanje pravil o državni pomoči, države članice pa bi morale v skladu z načelom sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji olajšati izvajanje te naloge z vzpostavitvijo potrebnih orodij za zagotovitev, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene enotnemu podjetju po pravilu *de minimis*, ne preseže splošne dopustne zgornje meje. Zato bi morale države članice pri dodeljevanju pomoči *de minimis* zadevno podjetje obvestiti o znesku dodeljene pomoči *de minimis* in navesti, da gre za pomoč *de minimis*, ter se pri tem izrecno sklicevati na to uredbo. Za zagotovitev, da se ne preseže ustrezna zgornja meja in da se zadosti pravilom o kumulaciji, je treba od držav članic zahtevati, da nadzorujejo odobreno pomoč. Za zadostitev tej obveznosti bi morala zadevna država članica pred dodelitvijo take pomoči od podjetja prejeti izjavo o drugi pomoči *de minimis* na podlagi te uredbe ali drugih uredb *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo v zadevnem poslovnem letu in v predhodnih dveh poslovnih letih. Alternativno bi moralo biti mogoče, da država članica vzpostavi centralni register, ki vsebuje popolne informacije o dodeljeni pomoči *de minimis*, in preveri, da kakršna koli nova odobrena pomoč ne presega ustrezne zgornje meje.
- (22) Vsaka država članica bi morala pred dodelitvijo kakršne koli nove pomoči *de minimis* zagotoviti, da nova pomoč v navedeni državi članici ne bo presegla zgornje meje pomoči *de minimis* ter da so izpolnjeni preostali pogoji iz te uredbe.

- (23) Glede na dosedanje izkušnje Komisije ter zlasti zaradi na splošno pogosto potrebnega ponovnega pregledovanja politike državne pomoči bi bilo treba obdobje uporabe te uredbe omejiti. Če se ta uredba po poteku veljavnosti ne podaljša, bi bilo treba državam članicam omogočiti šestmesečno prilagoditveno obdobje v zvezi s pomočjo *de minimis* iz te uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba velja za pomoč, dodeljeno podjetjem v vseh sektorjih, razen za:
- (a) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju ribištva in akvakulture, kakor ju zajema Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 ⁽¹⁾;
- (b) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov;
- (c) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju predelave in trženja kmetijskih proizvodov, v primerih:
- (i) kadar je znesek pomoči določen na podlagi cene oziroma količine takih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih je na trg dalo zadevno podjetje;
- (ii) kadar je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;
- (d) pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer pomoč, neposredno povezano z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
- (e) pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 z dne 17. decembra 1999 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva (UL L 17, 21.1.2000, str. 22).

2. Če je podjetje dejavno v sektorjih iz točk (a), (b) ali (c) odstavka 1 ter je poleg tega dejavno v enem ali več sektorjih, ali opravlja še druge dejavnosti, ki sodijo na področje uporabe te uredbe, se ta uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali razlikovanje med stroški, zagotovi, da dejavnosti v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, ne prejema pomoči *de minimis* v okviru te uredbe.

Člen 2

Opredeleitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode, navedene v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov in proizvodov akvakulture, ki jih ureja Uredba (ES) št. 104/2000;
 - (b) „predelava kmetijskih proizvodov“ pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;
 - (c) „trženje kmetijskih proizvodov“ pomeni imeti na zalogi ali razstavljeni z namenom prodaje, ponujati za prodajo, dobavljati ali na kakršen koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu ter vseh dejavnosti, s katerimi se proizvod pripravi za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih.
2. „Enotno podjetje“ za namene te uredbe pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

- (a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;
- (b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;
- (c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;
- (d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki navedenega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk (a) do (d) prvega pododstavka preko enega ali več drugih podjetij, prav tako veljajo za enotno podjetje.

Člen 3

Pomoč *de minimis*

1. Za ukrepe pomoči se šteje, da ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in so zato izvzeti iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe, če izpolnjujejo pogoje, določene v tej uredbi.

2. Skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga država članica dodeli enotnemu podjetju, ne sme presežati 200 000 EUR v katerem koli obdobju treh poslovnih let.

Skupna pomoč *de minimis* na državo članico, dodeljena enotnemu podjetju, ki deluje v komercialnem cestnem tovornem prevozu, ne presega 100 000 EUR v katerem koli obdobju treh poslovnih let. Pomoč *de minimis* se ne uporablja za nabavo vozil za cestni prevoz tovora.

3. Če podjetje opravlja komercialne cestne prevoze tovora in tudi druge dejavnosti, za katere se uporablja zgornja meja v višini 200 000 EUR, se zgornja meja v višini 200 000 EUR uporablja za to podjetje, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali razlikovanje med stroški, zagotovi, da korist za dejavnost cestnega tovornega prometa ne presega 100 000 EUR ter da se pomoč *de minimis* ne uporablja za nabavo vozil za cestni prevoz tovora.

4. Pomoč *de minimis* ne glede na datum plačila pomoči *de minimis* podjetju velja za dodeljeno takrat, ko se zakonska pravica do prejema pomoči dodeli podjetju v skladu z veljavnim nacionalnim pravnim sistemom.

5. Zgornje meje, določene v odstavku 2, se uporabljajo ne glede na obliko pomoči *de minimis* ali zastavljene cilje ter ne glede na to, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali le delno financira iz sredstev Unije. Obdobje treh poslovnih let se določi glede na poslovna leta, ki jih uporablja podjetje v zadevni državi članici.

6. Pomoč se za namene zgornjih mej, določenih v odstavku 2, izrazi v gotovinskih nepovratnih sredstvih. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Če se pomoč ne dodeli v obliki nepovratnih sredstev, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev.

Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira na vrednost, ki jo je imela ob dodelitvi. Obrestna mera, ki se uporablja za diskontiranje, je diskontna stopnja, ki velja ob dodelitvi pomoči.

7. Če bi nova pomoč *de minimis* preseгла ustrezno zgornjo mejo iz odstavka 2, ta nova pomoč ne more izkoristiti ugodnosti iz te uredbe.

8. V primeru združitve ali pripojitve se vsa prejšnja pomoč *de minimis*, dodeljena kateremu koli od podjetij, udeleženih v združitvi, upošteva pri ugotavljanju, ali nova pomoč *de minimis* za novo ali prevzemno podjetje presega ustrezno zgornjo mejo. Pomoč *de minimis*, ki je bila zakonito dodeljena pred združitvijo ali prevzemom, ostane zakonita.

9. Če se podjetje razdeli na dve ali več ločenih podjetij, se pomoč *de minimis*, dodeljena pred razdelitvijo, dodeli podjetju, ki jo je koristilo, in to je načeloma podjetje, ki prevzame dejavnosti, za katere se je pomoč *de minimis* uporabila. Če taka dodelitev ni mogoča, se pomoč *de minimis* dodeli sorazmerno na podlagi knjigovodske vrednosti lastniškega kapitala novih podjetij na dejanski datum razdelitve.

Člen 4

Izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev

1. Ta uredba se uporablja le za pomoč, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja („pregledna pomoč“).

2. Pomoč v obliki nepovratnih sredstev ali subvencionirane obrestne mere velja za pregledno pomoč *de minimis*.

3. Pomoč v obliki posojil velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:

(a) upravičenec ni v insolvenčnem postopku niti ne izpolnjuje v nacionalnem pravu določenih pogojev za uvedbo insolvenčnega postopka na predlog njegovih upnikov. V primeru večjih podjetij mora biti upravičenec v položaju, primerljivem kreditni oceni vsaj B-; in

(b) je posojilo zavarovano z zavarovanjem, ki pokriva vsaj 50 % posojila, in posojilo znaša bodisi 1 000 000 EUR (oziroma 500 000 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni tovorni promet) za obdobje petih let bodisi 500 000 EUR (oziroma 250 000 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni tovorni promet) za obdobje desetih let; če je posojilo nižje od teh zneskov in/ali je dodeljeno za manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent tega posojila izračuna kot odgovarjajoči delež ustrezne zgornje meje iz člena 3(2); ali

(c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi referenčne obrestne mere, ki se je uporabljala ob njihovi dodelitvi.

4. Pomoč v obliki kapitalskih injekcij velja za pregledno pomoč *de minimis* samo, če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.

5. Pomoč v obliki ukrepov za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala se šteje za pregledno pomoč *de minimis* samo, če kapital za enotno podjetje ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.

6. Pomoč v obliki jamstev se šteje za pregledno pomoč *de minimis*, če:

(a) upravičenec ni v insolvenčnem postopku niti ne izpolnjuje v nacionalnem pravu določenih pogojev za uvedbo insolvenčnega postopka na predlog njegovih upnikov. V primeru večjih podjetij mora biti upravičenec v položaju, primerljivem kreditni oceni vsaj B-; in

(b) jamstvo ne presega 80 % zadevnega posojila in bodisi jamstvo znaša 1 500 000 EUR (oziroma 750 000 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni tovorni promet) ter traja pet let bodisi jamstvo znaša 750 000 EUR (oziroma 375 000 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni tovorni promet) ter traja deset let; če je jamstvo nižje od teh zneskov in/ali traja manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent tega posojila izračuna kot odgovarjajoči delež ustrezne zgornje meje iz člena 3(2); ali

(c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije; ali

(d) je bila pred izvajanjem

(i) metodologija za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev jamstva priglašena Komisiji v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in jo je Komisija sprejela za tako, ki ustreza Obvestilu o poročitvah oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, in

(ii) se sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe.

7. Pomoč v obliki drugih instrumentov se šteje za pregledno pomoč *de minimis*, če instrument določa omejitve, ki zagotavlja, da se ustrezna zgornja meja ne preseže.

Člen 5

Kumulacija

1. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu s to uredbo, se lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 360/2012⁽¹⁾ do zgornje meje, določene v navedeni uredbi. Lahko se kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami *de minimis* do ustrezne zgornje meje iz člena 3(2) te uredbe.

2. Pomoč *de minimis* se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo presegla največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, določen za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali sklepu Komisije. Pomoč *de minimis*, ki ni dodeljena za določene upravičene stroške ali je navedenim stroškom ni mogoče pripisati, se lahko kumulira z drugo državno pomočjo, dodeljeno na podlagi uredbe o skupinskih izjemah ali sklepa Komisije.

Člen 6

Spremljanje

1. Če namerava država članica podjetju dodeliti pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo, ga pisno obvesti o predvidenem znesku pomoči, izraženem v bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev, ter o tem, da gre za pomoč *de minimis*, pri čemer se izrecno sklicuje na to uredbo ter navede njen naslov in mesto objave v *Uradnem listu Evropske unije*. Če se pomoč *de minimis* dodeli v skladu s to uredbo različnim podjetjem na podlagi sheme in se v okviru navedene sheme navedenim podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru navedene sheme. V tem primeru se s tem fiksnim zneskom določi, ali je bila dosežena zgornja meja iz člena 3(2). Preden država članica dodeli pomoč, mora pridobiti izjavo zadevnega podjetja v pisni ali elektronski obliki o vsej drugi pomoči *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo na podlagi te ali drugih uredb *de minimis* v predhodnih dveh poslovnih letih in v tekočem poslovnem letu.

2. Če je država članica vzpostavila centralni register pomoči *de minimis*, ki vsebuje popolne informacije o vsej pomoči *de*

minimis, ki jo dodeljuje kateri koli organ v navedeni državi, se odstavek 1 preneha uporabljati od trenutka, ko register zajame obdobje treh poslovnih let.

3. Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe šele po tem, ko preveri, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen zadevnemu podjetju, s tem ne bo presegel zgornjih mej iz člena 3(2) ter da so izpolnjeni vsi pogoji iz te uredbe.

4. Države članice evidentirajo in zbirajo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Take evidence vsebujejo vse informacije, potrebne za dokaz, da so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe. Evidence o individualni pomoči *de minimis* se hranijo 10 poslovnih let od datuma dodelitve pomoči. Evidence o shemi pomoči *de minimis* se hranijo 10 poslovnih let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja individualna pomoč v okviru take sheme.

5. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, naj v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevku, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, zlasti skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje, v smislu te uredbe in drugih uredb *de minimis*.

Člen 7

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno pred začetkom njene veljavnosti, če pomoč izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe. Vsako pomoč, ki ne izpolnjuje teh pogojev, Komisija presoja v skladu z ustreznim okvirom, smernicami, sporočili in obvestili.

2. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 2. februarjem 2001 in 30. junijem 2007, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (ES) št. 69/2001, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe, in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.

3. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 1. januarjem 2007 in 30. junijem 2014, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (ES) št. 1998/2006, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe, in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.

4. Po prenehanju veljavnosti te uredbe vsaka shema pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, ostane predmet te uredbe še nadaljnjih šest mesecev.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 360/2012 z dne 25. aprila 2012 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena (UL L 114, 26.4.2012, str. 8).

*Člen 8***Začetek veljavnosti in obdobje uporabe**

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2014.

Uporablja se do 31. decembra 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. decembra 2013

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1408/2013

z dne 18. decembra 2013

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v kmetijskem sektorju

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 108(4) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči⁽¹⁾,

po objavi osnutka te uredbe⁽²⁾,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Dodeljevanje državnih sredstev, ki izpolnjuje merila iz člena 107(1) Pogodbe, pomeni državno pomoč, ki jo je treba priglasiti Komisiji v skladu s členom 108(3) Pogodbe. Vendar lahko na podlagi člena 109 Pogodbe Svet določi vrste pomoči, ki so iz zahteve glede priglasitve izvzete. Komisija lahko v skladu s členom 108(4) Pogodbe sprejme uredbo glede navedenih vrst državne pomoči. Na podlagi Uredbe (ES) št. 994/98 je Svet v skladu s členom 109 Pogodbe sklenil, da pomoč *de minimis* lahko tvori takšno vrsto pomoči. Na tej podlagi se šteje, da pomoč *de minimis*, ki ne presega določenega zneska, dodeljena v določenem obdobju enotnemu podjetju, ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in se zato postopek priglasitve zanjo ne uporablja.
- (2) Komisija je v številnih sklepih pojasnila pojem pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe. Navedla je tudi svojo politiko glede zgornje meje pomoči *de minimis*, pod katero se

lahko šteje, da se člen 107(1) Pogodbe ne uporablja, najprej v obvestilu o pravilu *de minimis* za državno pomoč⁽³⁾ ter nato še v uredbah Komisije (ES) št. 69/2001⁽⁴⁾ in (ES) št. 1998/2006⁽⁵⁾. Zaradi posebnih pravil, ki se uporabljajo v kmetijskem sektorju, in zaradi tveganja, da bi celo nizke stopnje pomoči lahko izpolnjevale merila iz člena 107(1) Pogodbe, je bil kmetijski sektor ali del tega sektorja izključen iz področja uporabe navedenih uredb. Komisija je že sprejela več uredb o pravilih o pomoči *de minimis* v kmetijskem sektorju, nazadnje Uredbo (ES) št. 1535/2007⁽⁶⁾. Glede na izkušnje, pridobljene z uporabo Uredbe (ES) št. 1535/2007, se zdi primerno revidirati nekatere pogoje, določene v navedeni uredbi, in navedeno uredbo nadomestiti.

- (3) Glede na izkušnje Komisije pri uporabi Uredbe (ES) št. 1535/2007 bi bilo treba najvišji znesek pomoči za enotno podjetje za obdobje treh let povečati na 15 000 EUR, nacionalno omejitev pa na 1 % letne proizvodnje. Navedene nove zgornje meje še vedno zagotavljajo, da za vsak ukrep, ki spada na področje uporabe te uredbe, lahko velja, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne izkrivlja ali bi lahko izkrivljaj konkurenco.
- (4) Za namene pravil o konkurenci iz Pogodbe je podjetje vsak subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegov pravni status in način financiranja⁽⁷⁾. Sodišče Evropske unije je odločilo, da bi bilo treba vse subjekte, ki jih nadzira (na pravni ali dejanski podlagi) isti subjekt, obravnavati kot enotno podjetje⁽⁸⁾. Zaradi pravne varnosti in za zmanjšanje upravnega bremena bi morala ta uredba zagotoviti izčrpen seznam jasnih meril za določitev, kdaj se dve podjetji ali več znotraj iste države članice obravnavata(-jo) kot enotno podjetje. Komisija je izmed natančno določenih meril za opredelitev „povezanih podjetij“ v opredelitvi malih in srednjih podjetij

⁽³⁾ Obvestilo Komisije o pravilih za pomoč *de minimis* za državno pomoč (UL C 68, 6.3.1996, str. 9).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri *de minimis* pomoči (UL L 10, 13.1.2001, str. 30).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* (UL L 379, 28.12.2006, str. 5).

⁽⁶⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1535/2007 z dne 20. decembra 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomočeh *de minimis* v sektorju kmetijske proizvodnje (UL L 337, 21.12.2007, str. 35).

⁽⁷⁾ Zadeva C-222/04, *Ministero dell'Economia e delle Finanze* proti *Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.*, ZOdl. 2006, str. I-289.

⁽⁸⁾ Zadeva C-382/99, *Nizozemska* proti *Komisiji*, Recueil 2002, str. I-5163.

⁽¹⁾ UL L 142, 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL C 227, 6.8.2013, str. 3.

(MSP) iz Priporočila Komisije 2003/361/ES ⁽¹⁾ in Priloge I k Uredbi Komisije (ES) št. 800/2008 ⁽²⁾ izbrala merila, ki ustrezajo namenom te uredbe. S temi merili so javni organi že seznanjeni in bi jih bilo treba glede na področje uporabe te uredbe uporabljati tako za MSP kot za velika podjetja. Z navedenimi merili bi bilo treba zagotoviti, da se za uporabo pravila o pomoči *de minimis* skupina povezanih podjetij šteje za enotno podjetje, da pa se podjetja, ki so v medsebojnem odnosu samo na podlagi dejstva, da so vsa neposredno povezana z istim javnim organom ali organi, ne obravnavajo kot povezana podjetja. Zato se upošteva posebni položaj podjetij, ki jih nadzira(-jo) isti javni organ(-i), ki lahko samostojno odloča(-jo). Podobno bi morali z navedenimi merili zagotoviti, da se posamezni člani pravne osebe ali skupine fizičnih ali pravnih oseb zgolj iz navedenega razloga ne obravnavajo kot povezani, če je v nacionalni zakonodaji določeno, da takšni posamezni člani pridobijo pravice in obveznosti, primerljive s pravicami in obveznostmi posameznih kmetov, ki imajo status nosilca gospodarstva, zlasti kar zadeva njihov ekonomski, socialni in davčni status, in če navedeni posamezni člani prispevajo h krepitvi kmetijskih struktur zadevnih pravnih oseb ali skupin.

- (5) Zaradi podobnosti med dejavnostmi predelave in trženja kmetijskih in nekmetijskih proizvodov so bile dejavnosti predelave in trženja kmetijskih proizvodov vključene v področje uporabe Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 ⁽³⁾.
- (6) Sodišče Evropske unije je odločilo, da države članice po tem, ko Unija izda predpise za vzpostavitev skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, ne smejo sprejeti nobenih ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali uvedli izjeme ⁽⁴⁾. Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine kupljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg. Prav tako se ne bi smela uporabiti za podporo, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi proizvajalci.
- (7) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za izvozno pomoč ali pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim
- proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi. Zlasti se ne bi smela uporabljati za pomoč, s katero se financirata vzpostavitev in delovanje distribucijske mreže v drugih državah članicah ali tretjih državah. Pomoč za kritje stroškov sodelovanja na sejnih, študij ali svetovalnih storitev, potrebnih za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na novem trgu v drugi državi članici ali tretji državi, se običajno ne šteje za izvozno pomoč.
- (8) Triletno obdobje, ki se upošteva za namene te uredbe, bi bilo treba oceniti za vsak primer posebej, tako da se pri vsaki novi dodelitvi pomoči *de minimis* upošteva skupni znesek pomoči *de minimis*, ki je bila dodeljena v zadevnem poslovnem letu ter v predhodnih dveh poslovnih letih.
- (9) Če je podjetje dejavno v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov ter v drugih sektorjih ali ima druge dejavnosti, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) št. 1407/2013, bi se morale določbe navedene uredbe uporabljati za pomoč, dodeljeno v zvezi z navedenimi ostalimi sektorji ali dejavnostmi, če zadevna država članica na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovi, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu z navedeno uredbo.
- (10) Če je podjetje dejavno v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov ter v sektorju ribištva in akvakulture, bi se morala Uredba Komisije (ES) št. 875/2007 ⁽⁵⁾ uporabljati za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjim sektorjem, če zadevna država članica na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovi, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu z navedeno uredbo.
- (11) Ta uredba bi morala določiti pravila, ki bi onemogočila izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, kakor so določene v posebnih uredbah ali sklepih Komisije. Morala bi določiti tudi jasna pravila o kumulaciji, ki so enostavna za uporabo.

⁽¹⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (UL L 214, 9.8.2008, str. 3).

⁽³⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* (glej stran 1 tega Uradnega lista).

⁽⁴⁾ Zadeva C-456/00, *Francija proti Komisiji*, Recueil 2002, str. I-11949).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (ES) št. 875/2007 z dne 24. julija 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za pomoč *de minimis* v ribiškem sektorju in o spremembah Uredbe (ES) št. 1860/2004 (UL L 193, 25.7.2007, str. 6).

- (12) Ta uredba ne izključuje možnosti, da se ukrep ne bi štel za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, in sicer iz razlogov, ki niso določeni v tej uredbi, na primer zato, ker je ukrep v skladu z načelom udeleženca v tržnem gospodarstvu ali ker ne vključuje prenosa državnih sredstev. Zlasti sredstva Unije, ki jih centralno upravlja Komisija in ki niso neposredno ali posredno pod nadzorom države članice, ne predstavljajo državne pomoči in se jih ne bi smelo upoštevati pri ugotavljanju, ali se zadevna zgornja meja ali nacionalna omejitev upošteva.
- (13) Zaradi preglednosti, enake obravnave in učinkovitega spremljanja bi bilo treba to uredbo uporabljati le za pomoč *de minimis*, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja („pregledna pomoč“). Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede za nepovratna sredstva, subvencionirane obrestne mere, limitirane davčne oprostitve ali druge instrumente, ki določajo omejitve in tako zagotovijo, da se ustrezna zgornja meja ne preseže. Določitev omejitve pomeni, da mora država članica, dokler ni znan natančen znesek pomoči, predpostavljati, da je znesek enak omejitvi, ter tako zagotoviti, da več ukrepov pomoči skupaj ne presega zgornje meje, določene v tej uredbi, in uporabiti pravila o kumulaciji.
- (14) Zaradi preglednosti, enake obravnave in pravilne uporabe zgornje meje pomoči *de minimis* bi morale vse države članice uporabljati enak način izračuna. Za lažji izračun bi bilo treba zneske pomoči, ki se ne dodelijo v obliki denarnih nepovratnih sredstev, pretvoriti v njihov bruto ekvivalent nepovratnih sredstev. Za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev preglednih vrst pomoči, ki niso nepovratna sredstva, ali pomoči, plačljivih v več obrokih, je treba uporabiti tržne obrestne mere, ki veljajo ob dodelitvi take pomoči. Za enotno, pregledno in enostavno uporabo pravil o državnih pomoči bi morale biti tržne obrestne mere, ki se uporabljajo za namene te uredbe, referenčne mere, kakor so opredeljene v Sporočilu Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj ⁽¹⁾.
- (15) Pomoč v obliki posojil, vključno s pomočjo *de minimis* za financiranje tveganja v obliki posojil, bi se morala šteti za pregledno pomoč *de minimis*, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi tržnih obrestnih mer, ki so veljale ob dodelitvi pomoči. Za poenostavitev obravnavanja manjših kratkoročnih posojil naj se s to uredbo določi jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek kot tudi trajanje posojila. Na podlagi izkušenj Komisije se posojila, zavarovana z zavarovanjem, ki pokriva vsaj 50 % posojila, in ne presegajo bodisi 75 000 EUR in petletnega trajanja bodisi 37 500 EUR in desetletnega trajanja, lahko štejejo za posojilo, katerega bruto ekvivalent nepovratnih sredstev ne presega zgornje meje *de minimis*. Glede na težave, povezane z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.
- (16) Pomoč v obliki kapitalskih injekcij se ne bi smela šteti za pregledno pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. Pomoč v obliki ukrepov za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala iz smernic o financiranju tveganja ⁽²⁾ se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevni ukrep zagotavlja kapital, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.
- (17) Pomoč v obliki jamstev, vključno s pomočjo *de minimis* za financiranje tveganja v obliki jamstev, bi bilo treba šteti za pregledno, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije o poroštvih za ustrezno vrsto podjetja ⁽³⁾. Za poenostavitev obravnavanja kratkoročnih jamstev za zavarovanje do 80 % razmeroma majhnega posojila naj se s to uredbo določi jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek zadevnega posojila kot tudi trajanje jamstva. To pravilo se ne sme uporabljati v primeru jamstev za zadevne transakcije, ki niso posojilo, kot je v primeru jamstva za transakcije lastniškega kapitala. Kadar jamstvo ne presega 80 %

⁽¹⁾ Sporočilo Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (UL C 14, 19.1.2008, str. 6).

⁽²⁾ Smernice Skupnosti o državnih pomočeh za spodbujanje naložb rizičnega kapitala v mala in srednje velika podjetja (UL C 194, 18.8.2006, str. 2).

⁽³⁾ Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (UL C 155, 20.6.2008, str. 10).

zadevnega posojila in znesek jamstva hkrati ne presega 112 500 EUR ter trajanje jamstva obenem ne presega pet let, se lahko šteje za tako, katerega bruto ekvivalent nepovratnih sredstev ne presega zgornje meje *de minimis*. Enako velja, kadar jamstvo ne presega 80 % zadevnega posojila in znesek jamstva hkrati ne presega 56 250 EUR ter trajanje jamstva obenem ne presega deset let. Poleg tega lahko države članice za izračun bruto ekvivalenta jamstev uporabijo metodologijo, ki je bila Komisiji priglasena v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in ki jo je Komisija sprejela za tako, ki ustreza Obvestilu o poroštvih oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, pod pogojem, da se sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe. Glede na težave, povezane z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.

- (18) Kadar se shema pomoči *de minimis* izvaja prek finančnih posrednikov, bi bilo treba zagotoviti, da ti ne prejmejo nobene državne pomoči. To se lahko na primer doseže tako, da se od finančnih posrednikov, ki so upravičeni do državnega jamstva, zahteva plačilo trgu primerne premije ali da se vse ugodnosti v celoti prenesejo na končne upravičence oziroma da se zgornja meja pomoči *de minimis* in ostali pogoji iz te uredbe upoštevajo tudi na ravni posrednikov.
- (19) Po priglasitvi s strani države članice lahko Komisija preveri, ali ukrep, ki ni v obliki nepovratnih sredstev, posojila, jamstva, kapitalske injekcije ali ukrepa za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, vodi do bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* in bi zato lahko spadal na področje uporabe te uredbe.
- (20) Dolžnost Komisije je, da poskrbi za izpolnjevanje pravil o državni pomoči, države članice pa bi morale v skladu z načelom sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji olajšati izvajanje te naloge z vzpostavitvijo potrebnih orodij za zagotovitev, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene enotnemu podjetju po pravilu *de minimis*, ne preseže splošne dopustne zgornje meje. Zato bi morale države članice pri dodeljevanju pomoči *de minimis* zadevno podjetje obvestiti o znesku dodeljene pomoči *de minimis* in navesti, da gre za pomoč *de minimis*, ter se pri tem izrecno sklicevati na to uredbo. Za zagotovitev, da se ne preseže ustrezna zgornja meja in da se zadosti pravilom o kumulaciji, je treba od držav članic zahtevati, da nadzorujejo odobreno pomoč. Za zadostitev tej obveznosti bi morala zadevna država članica pred dodelitvijo take pomoči od podjetja prejeti izjavo o drugi pomoči *de minimis* na podlagi te uredbe ali drugih uredb *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo v zadevnem poslovnem letu in v predhodnih dveh poslovnih letih. Alternativno bi morale biti mogoče, da

država članica vzpostavi centralni register, ki vsebuje popolne informacije o dodeljeni pomoči *de minimis*, in preveri, da kakršna koli nova odobrena pomoč ne presega ustrezne zgornje meje.

- (21) Vsaka država članica bi morala pred dodelitvijo kakršne koli nove pomoči *de minimis* preveriti, da se niti zgornja meja pomoči *de minimis* niti nacionalna omejitev v navedeni državi članici z novo pomočjo *de minimis* ne bosta preseglji ter da so izpolnjeni preostali pogoji iz te uredbe.
- (22) Glede na dosedanje izkušnje Komisije ter zlasti zaradi na splošno pogosto potrebnega ponovnega pregledovanja politike državne pomoči bi bilo treba obdobje uporabe te uredbe omejiti. Če se ta uredba po poteku veljavnosti ne podaljša, bi bilo treba državam članicam omogočiti šestmesečno prilagoditveno obdobje v zvezi s pomočjo *de minimis* iz te uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov, razen za:
- (a) pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine proizvodov, danih na trg;
- (b) pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer pomoč, neposredno povezano z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
- (c) pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi.

2. Če je podjetje dejavno v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov in tudi v enem ali več sektorjih oziroma ima druge dejavnosti, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) št. 1407/2013, se navedena uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, če zadevna država članica na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovi, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu z navedeno uredbo.

3. Če je podjetje dejavno v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov ter v sektorju ribištva in akvakulture, se določbe Uredbe (ES) št. 875/2007 uporabljajo za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjim sektorjem, če zadevna država članica na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovijo, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu z navedeno uredbo.

Člen 2

Opredelevanje pojmov

1. Za namene te uredbe „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode, navedene v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, ki jih ureja Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 ⁽¹⁾.

2. „Enotno podjetje“ za namene te uredbe pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

- (a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;
- (b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;
- (c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;
- (d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki navedenega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk (a) do (d) prvega pododstavka preko enega ali več drugih podjetij, prav tako veljajo za enotno podjetje.

Člen 3

Pomoč *de minimis*

1. Za ukrepe pomoči se šteje, da ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in so zato izvzeti iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe, če izpolnjujejo pogoje, določene v tej uredbi.

2. Skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga država članica dodeli enotnemu podjetju, ne sme presežati 15 000 EUR v katerem koli obdobju treh poslovnih let.

3. Kumulativni znesek pomoči *de minimis*, ki ga država članica dodeli podjetjem, dejavnim v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov, v katerem koli obdobju treh poslovnih let, ne presega nacionalne omejitve iz Priloge.

4. Pomoč *de minimis* ne glede na datum plačila pomoči *de minimis* podjetju velja za dodeljeno takrat, ko se zakonska pravica do prejema pomoči dodeli podjetju v skladu z veljavnim nacionalnim pravnim sistemom.

5. Zgornja meja, določena v odstavku 2, in nacionalna omejitev iz odstavka 3 se uporabljata ne glede na obliko pomoči *de minimis* ali zastavljeni cilj ter ne glede na to, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali le delno financira iz sredstev Unije. Obdobje treh poslovnih let se določi glede na poslovna leta, ki jih uporablja podjetje v zadevni državi članici.

6. Za namene zgornje meje, določene v odstavku 2, in nacionalne omejitve iz odstavka 3 je pomoč izražena v obliki denarnih nepovratnih sredstev. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Če se pomoč ne dodeli v obliki nepovratnih sredstev, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 z dne 17. decembra 1999 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva (UL L 17, 21.1.2000, str. 22).

Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira na vrednost, ki jo je imela ob dodelitvi. Obrestna mera, ki se uporablja za diskontiranje, je diskontna stopnja, ki velja ob dodelitvi pomoči.

7. Če bi se z dodelitvijo nove pomoči *de minimis* preseгла zgornja meja iz odstavka 2 ali nacionalna omejitev iz odstavka 3, zanj ne smejo veljati ugodnosti iz te uredbe.

8. V primeru združitve ali pripojitve se vsa prejšnja pomoč *de minimis*, dodeljena kateremu koli od podjetij, udeleženih v združitvi, upošteva pri ugotavljanju, ali nova pomoč *de minimis* za novo ali prevzemno podjetje presega zgornjo mejo ali nacionalno omejitev. Pomoč *de minimis*, ki je bila zakonito dodeljena pred združitvijo ali pripojitvijo, ostane zakonita.

9. Če se podjetje razdeli na dve ali več ločenih podjetij, se pomoč *de minimis*, dodeljena pred razdelitvijo, dodeli podjetju, ki jo je koristilo, in to je načeloma podjetje, ki prevzame dejavnosti, za katere se je pomoč *de minimis* uporabila. Če taka dodelitev ni mogoča, se pomoč *de minimis* dodeli sorazmerno na podlagi knjigovodske vrednosti lastniškega kapitala novih podjetij na dejanski datum razdelitve.

Člen 4

Izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev

1. Ta uredba se uporablja le za pomoč, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja („pregledna pomoč“).

2. Pomoč v obliki nepovratnih sredstev ali subvencionirane obrestne mere velja za pregledno pomoč *de minimis*.

3. Pomoč v obliki posojil velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:

(a) upravičenec ni v insolvenčnem postopku niti ne izpolnjuje v nacionalnem pravu določenih pogojev za uvedbo insolvenčnega postopka na predlog njegovih upnikov. V primeru večjih podjetij mora biti upravičenec v položaju, primerljivem kreditni oceni vsaj B-; in

(b) je posojilo zavarovano z zavarovanjem, ki pokriva vsaj 50 % posojila, in posojilo znaša bodisi 75 000 EUR za obdobje petih let bodisi 37 500 EUR za obdobje desetih let; če je posojilo nižje od teh zneskov in/ali je dodeljeno za manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent tega posojila izračuna kot ustrežni delež zgornje meje iz člena 3(2); ali

(c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi referenčne obrestne mere, ki se je uporabljala ob njihovi dodelitvi.

4. Pomoč v obliki kapitalskih injekcij velja za pregledno pomoč *de minimis* samo, če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.

5. Pomoč v obliki ukrepov za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala se šteje za pregledno pomoč *de minimis* samo, če kapital za enotno podjetje ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.

6. Pomoč v obliki jamstev se šteje za pregledno pomoč *de minimis*, če:

(a) upravičenec ni v insolvenčnem postopku niti ne izpolnjuje v nacionalnem pravu določenih pogojev za uvedbo insolvenčnega postopka na predlog njegovih upnikov. V primeru večjih podjetij mora biti upravičenec v položaju, primerljivem kreditni oceni vsaj B-; in

(b) jamstvo ne presega 80 % zadevnega posojila in bodisi jamstvo znaša 112 500 EUR ter traja pet let bodisi jamstvo znaša 56 250 EUR ter traja deset let; če je jamstvo nižje od teh zneskov in/ali traja manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent tega posojila izračuna kot ustrežni delež zgornje meje iz člena 3(2); ali

(c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije; ali

(d) je bila pred izvajanjem

(i) metodologija za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev jamstva priglašena Komisiji v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in jo je Komisija sprejela za tako, ki ustreza Obvestilu o poroštvih oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, in

(ii) se ta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije, oboje v okviru uporabe te uredbe.

7. Pomoč v obliki drugih instrumentov se šteje za pregledno pomoč *de minimis*, če instrument določa omejitve, ki zagotavlja, da se ustrezna zgornja meja ne preseže.

Člen 5

Kumulacija

1. Če je podjetje dejavno v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov in je poleg tega dejavno v enem ali več sektorjih oziroma ima druge dejavnosti, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) št. 1407/2013, se pomoč *de minimis*, dodeljena za dejavnosti v sektorju kmetijske proizvodnje v skladu s to uredbo, lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno slednjemu(-jim) sektorju(-jem) ali dejavnostim, do ustrezne zgornje meje, določene v členu 3(2) Uredbe (EU) št. 1407/2013, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločitev dejavnosti ali stroškov, zagotovi, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu z Uredbo (EU) št. 1407/2013.

2. Če je podjetje dejavno v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov ter v sektorju ribištva in akvakulture, se pomoč *de minimis*, dodeljena za dejavnosti v sektorju kmetijske proizvodnje v skladu s to uredbo, lahko kumulira s pomočjo *de minimis* za dejavnosti v slednjem sektorju v skladu z Uredbo (ES) št. 875/2007 do zgornje meje, določene v navedeni uredbi, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločitev dejavnosti ali stroškov, zagotovi, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu z Uredbo (ES) št. 875/2007.

3. Pomoč *de minimis* se ne kumulira z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo presegla največja intenzivnost zadevne pomoči ali znesek pomoči, določen za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali sklepu Komisije. Pomoč *de minimis*, ki ni dodeljena za določene upravičene stroške ali je navedenim stroškom ni mogoče pripisati, se lahko kumulira z drugo državno pomočjo, dodeljeno na podlagi uredbe o skupinskih izjemah ali sklepa Komisije.

Člen 6

Spremljanje

1. Če namerava država članica podjetju dodeliti pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo, ga pisno obvesti o predvidenem znesku pomoči, izraženem v bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev, ter o tem, da gre za pomoč *de minimis*, pri čemer se izrecno sklicuje na to uredbo ter navede njen naslov in mesto objave v *Uradnem listu Evropske unije*. Če se pomoč *de minimis* dodeli v skladu s to uredbo različnim podjetjem na podlagi sheme in se v okviru navedene sheme navedenim podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru navedene sheme. V tem primeru se fiksni znesek uporabi za določitev, ali je dosežena zgornja meja, določena v členu 3(2), in ali nacionalna omejitev iz člena 3(3) ni presežena. Preden država članica dodeli pomoč, mora pridobiti izjavo zadevnega podjetja v pisni ali elektronski obliki o vsej drugi pomoči *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo na podlagi te ali drugih uredb *de minimis* v predhodnih dveh poslovnih letih in v tekočem poslovnem letu.

2. Če je država članica vzpostavila centralni register pomoči *de minimis*, ki vsebuje popolne informacije o vsej pomoči *de minimis*, ki jo dodeljuje kateri koli organ v navedeni državi, se odstavek 1 preneha uporabljati od trenutka, ko register zajame obdobje treh poslovnih let.

3. Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo šele po tem, ko preveri, ali skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen zadevnemu podjetju, s tem ne bo presegel zgornje meje, določene v členu 3(2), in nacionalne omejitve iz člena 3(3) ter ali so izpolnjeni vsi pogoji iz te uredbe.

4. Države članice evidentirajo in zbirajo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Take evidence vsebujejo vse informacije, potrebne za dokaz, da so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe. Evidence o individualni pomoči *de minimis* se hranijo 10 poslovnih let od datuma dodelitve pomoči. Evidence o shemi pomoči *de minimis* se hranijo 10 poslovnih let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja individualna pomoč v okviru take sheme.

5. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, naj v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevku, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, zlasti skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje, v smislu te uredbe in drugih uredb *de minimis*.

Člen 7

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno pred začetkom njene veljavnosti, če pomoč izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe. Vsako pomoč, ki ne izpolnjuje teh pogojev, Komisija presoja v skladu z ustreznim okvirom, smernicami, sporočili in obvestili.

2. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 1. januarjem 2005 in 30. junijem 2008, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (ES) št. 1860/2004, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe, in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.

3. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 1. januarjem 2008 in 30. junijem 2014, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (ES) št. 1535/2007, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe, in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.

4. Po prenehanju veljavnosti te uredbe vsaka shema pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, ostane predmet te uredbe še nadaljnjih šest mesecev.

Člen 8

Začetek veljavnosti in obdobje uporabe

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2014.

Uporablja se do 31. decembra 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. decembra 2013

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA

Najvišji kumulativni zneski pomoči *de minimis*, dodeljeni podjetjem iz sektorja kmetijske proizvodnje, na državo članico v skladu s členom 3(3)

(v EUR)

Država članica	Najvišji zneski pomoči <i>de minimis</i>
Belgija	76 070 000
Bolgarija	43 490 000
Česka	48 340 000
Danska	105 750 000
Nemčija	522 890 000
Estonija	8 110 000
Irska	66 280 000
Grčija	109 260 000
Španija	413 750 000
Francija	722 240 000
Hrvaška	28 610 000
Italija	475 080 000
Ciper	7 060 000
Latvija	10 780 000
Litva	25 860 000
Luksemburg	3 520 000
Madžarska	77 600 000
Malta	1 290 000
Nizozemska	254 330 000
Avstrija	71 540 000
Poljska	225 700 000
Portugalska	62 980 000
Romunija	180 480 000
Slovenija	12 320 000
Slovaška	22 950 000
Finska	46 330 000
Švedska	57 890 000
Združeno kraljestvo	270 170 000

UREDBA (EU) št. 1409/2013 EVROPSKE CENTRALNE BANKE**z dne 28. novembra 2013****o statistiki plačil****(ECB/2013/43)**

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

poročevalske populacije, bi bilo treba zadevne informacije zbirati neposredno od poročevalskih enot.

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti člena 5 Statuta,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke⁽¹⁾ ter zlasti členov 5(1) in 6(4) Uredbe,

ob upoštevanju mnenja Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropska centralna banka (ECB) za izpolnjevanje svojih nalog potrebuje statistiko plačil po posameznih državah in primerjalno statistiko plačil. Člen 2(1) Uredbe (ES) št. 2533/98 določa, da se informacije lahko zbirajo na področju statistike plačil in plačilnih sistemov. Ti podatki so bistveni za ugotavljanje in spremljanje gibanj na trgih plačil v državah članicah in za nudenje pomoči pri podpiranju nemotenega delovanja plačilnih sistemov.

(2) Člen 5.1 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB) zahteva, da ECB ob pomoči nacionalnih centralnih bank (NCB) za izpolnjevanje nalog Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) zbira potrebne statistične podatke od pristojnih nacionalnih organov ali neposredno od gospodarskih subjektov. Člen 5.2 Statuta ESCB zahteva, da NCB izvajajo naloge iz člena 5.1, kolikor je najbolj mogoče.

(3) Eurosistem zbira informacije o plačilih v skladu s Smernico ECB/2007/9⁽²⁾. Da bi povečali kakovost in zanesljivost statistike plačil ter zagotovili polno zajetje

(4) Metodologija, v skladu s katero se zbirajo informacije o plačilih, bi morala upoštevati razvoj pravnega okvira za plačila v Evropski uniji, zlasti Direktivo 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁾, Direktivo 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾ ter člen 5 Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁵⁾.

(5) Za NCB je lahko primerno, da od dejanske poročevalske populacije zbirajo statistične informacije, ki so potrebne za izpolnitev statističnih zahtev ECB, v širšem okviru za statistično poročanje, ki ga NCB vzpostavijo znotraj lastnih odgovornosti v skladu s pravom Unije, nacionalnim pravom ali ustaljeno prakso in ki služi tudi drugim statističnim namenom, pod pogojem, da izpolnjevanje statističnih zahtev ECB ni ogroženo. To lahko tudi zmanjša breme poročanja. V teh primerih je zaradi večje preglednosti primerno poročevalskim enotam sporočiti, da se podatki zbirajo tudi v druge statistične namene. V posameznih primerih se lahko ECB za izpolnitev svojih zahtev opre na statistične informacije, zbrane v te druge namene.

(6) Čeprav je priznано, da uredbe, ki jih sprejme ECB na podlagi člena 34.1 Statuta ESCB, ne podeljujejo pravic in ne nalagajo obveznosti državam članicam, katerih valuta ni euro (v nadaljnjem besedilu: države članice zunaj euroobmočja), se člen 5 Statuta ESCB uporablja tako za države članice, katerih valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: države članice euroobmočja), kot za države članice zunaj euroobmočja. Uvodna izjava 17 Uredbe (ES) št. 2533/98 navaja dejstvo, da člen 5 Statuta ESCB, skupaj s členom 4(3) Pogodbe o Evropski uniji, pomeni obveznost priprave in izvajanja, na nacionalni ravni, vseh ukrepov, ki jih države članice zunaj euroobmočja štejejo za ustrezne za izvedbo zbiranja statističnih

⁽¹⁾ UL L 318, 27.11.1998, str. 8.

⁽²⁾ Smernica ECB/2007/9 z dne 1. avgusta 2007 o denarni statistiki, statistiki finančnih institucij in statistiki finančnih trgov (UL L 341, 27.12.2007, str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu (UL L 319, 5.12.2007, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11).

informacij, potrebnih za izpolnitev zahtev ECB za statistično poročanje, in za pravočasno pripravo na področju statistike, da lahko postanejo države članice euroobmočja. Posledično se lahko uporaba določb te uredbe razširi na NCB držav članic zunaj euroobmočja na način, da te NCB sodelujejo z Eurosistemom na podlagi priporočila ECB.

- (7) Uporabljati je treba standarde za varstvo in uporabo zaupnih statističnih informacij, ki jih določa člen 8 Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98.
- (8) Vzpostaviti je treba postopek za učinkovito izvedbo tehničnih sprememb prilog k tej uredbi, pod pogojem, da te spremembe ne spremenijo osnovnega konceptualnega okvira niti ne vplivajo na breme poročanja. V tem postopku se bodo upoštevala stališča Odbora za statistiko ESCB. NCB in drugi odbori ESCB lahko take tehnične spremembe prilog predlagajo prek Odbora za statistiko –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

- (a) »poročevalska enota« ter »rezident« in »rezidenčen« imajo enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 1 Uredbe (ES) št. 2533/98;
- (b) »plačilna storitev«, »ponudnik plačilnih storitev«, »plačilna institucija« in »plačilni sistem« imajo enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 4 Direktive 2007/64/ES;
- (c) »izdajatelj elektronskega denarja« in »institucija za izdajo elektronskega denarja« imata enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 2 Direktive 2009/110/ES;
- (d) »upravljavec plačilnega sistema« pomeni pravni subjekt, ki je pravno odgovoren za upravljanje plačilnega sistema.

Člen 2

Dejanska poročevalska populacija

1. Dejansko poročevalsko populacijo sestavljajo ponudniki plačilnih storitev (vključno z izdajatelji elektronskega denarja) in/ali upravljavci plačilnih sistemov.

2. Za poročevalske enote veljajo vse zahteve za statistično poročanje.

Člen 3

Zahteve za statistično poročanje

1. Dejanska poročevalska populacija poroča statistične informacije NCB države članice, v kateri je poročevalska enota rezident, kakor je določeno v Prilogi III ter ob upoštevanju pojasnil in opredelitev iz prilog I in II.
2. NCB opredelijo in uvedejo ureditve poročanja, po katerih se dejanska poročevalska populacija ravna, v skladu z nacionalnimi značilnostmi. NCB zagotovijo, da te ureditve poročanja zagotavljajo statistične informacije, ki se zahtevajo po tej uredbi, in omogočajo natančno preverjanje skladnosti z minimalnimi standardi za prenos, točnost, vsebinsko skladnost in popravke, določenimi v Prilogi IV.

Člen 4

Odstopanja

1. NCB lahko poročevalskim enotam odobrijo odstopanja od dela ali vseh zahtev za poročanje, določenih v tej uredbi:

- (a) v primeru plačilnih institucij, če te izpolnjujejo pogoje iz člena 26(1) in (2) Direktive 2007/64/ES;
- (b) v primeru institucij za izdajo elektronskega denarja, če te izpolnjujejo pogoje iz člena 9(1) in (2) Direktive 2009/110/ES;
- (c) v primeru drugih ponudnikov plačilnih storitev, ki niso navedeni v točkah (a) in (b), če ti izpolnjujejo pogoje iz člena 9(1) in (2) Direktive 2009/110/ES ali člena 26(1) in (2) Direktive 2007/64/ES.

2. NCB lahko odobrijo odstopanja poročevalskim enotam po odstavku 1 samo, če te poročevalske enote ne prispevajo na nacionalni ravni k statistično pomembnemu zajetu plačilnih transakcij za vsako vrsto plačilne storitve.

3. NCB lahko odobrijo odstopanja poročevalskim enotam v zvezi s poročanjem transakcij z ne-MFI, kadar: (a) skupna vrednost storitev, določenih v tabeli 4 Priloge III, ki jo prispevajo poročevalske enote, ki so izkoristile tako odstopanje, ne preseže 5 % na nacionalni ravni za vsako od teh storitev; in (b) bi bilo breme poročanja sicer nesorazmerno glede na velikost teh poročevalskih enot.

4. Če NCB odobri odstopanje po odstavku 1 ali 3, mora o tem obvestiti ECB hkrati s poročanjem informacij po členu 6(1).

5. ECB objavi seznam subjektov, ki so jim NCB odobrile odstopanje.

Člen 5

Seznam ponudnikov plačilnih storitev in upravljavcev plačilnih sistemov za statistične namene

1. Izvršilni odbor sestavi in vodi seznam ponudnikov plačilnih storitev, vključno z izdajatelji elektronskega denarja, in upravljavcev plačilnih sistemov, za katere velja ta uredba. Seznam bo temeljil na obstoječih seznamih nadziranih ponudnikov plačilnih storitev in upravljavcev plačilnih sistemov, ki so jih sestavili nacionalni organi, kadar so ti seznammi na razpolago.

2. NCB in ECB omogočijo, da so seznam iz odstavka 1 in njegove posodobitve zadevnim poročevalskim enotam dostopni na primeren način, vključujoč prek elektronskih sredstev, interneta ali, na zahtevo zadevnih poročevalskih enot, v papirni obliki.

3. Seznam iz odstavka 1 je samo informativen. Vendar v primeru, da je zadnja dostopna elektronska verzija seznama iz odstavka 1 napačna, ECB ne naloži sankcij tistemu subjektu, ki ni pravilno izpolnil njenih zahtev za poročanje, kolikor se je v dobri veri zanašal na napačen seznam.

Člen 6

Roki

1. NCB letno pošljejo ECB statistične informacije, kakor je določeno v Prilogi III, do zaključka poslovanja na zadnji delovni dan v maju po koncu leta, na katero se informacije nanašajo.

2. NCB odločijo, kdaj in kako pogosto morajo prejeti podatke od poročevalskih enot, da bi lahko spoštovale roke

za poročanje ECB, in o tem ustrezno obvestijo poročevalske enote.

Člen 7

Preverjanje in obvezno zbiranje

NCB izvajajo pravico do preverjanja oziroma pravico do obveznega zbiranja informacij, ki jih morajo po tej uredbi zagotoviti poročevalske enote, brez poseganja v pravico ECB, da ti pravici izvaja sama. NCB izvajajo ti pravici zlasti v primeru, če poročevalske enote ne izpolnjujejo minimalnih standardov za prenos, točnost, vsebinsko skladnost in popravke, določenih v Prilogi IV.

Člen 8

Prvo poročanje

Z odstopanjem od člena 6 se prvo poročanje po tej uredbi začne junija 2015 s statističnimi informacijami, ki se nanašajo na referenčno obdobje druge polovice koledarskega leta 2014 (tj. od julija 2014).

Člen 9

Poenostavljen postopek spreminjanja

Izvršilni odbor je upravičen, da ob upoštevanju stališč Odbora za statistiko izvede tehnične spremembe prilog k tej uredbi, pod pogojem, da te spremembe ne spremenijo osnovnega konceptualnega okvira niti ne vplivajo na breme poročanja. Izvršilni odbor o kateri koli taki spremembi brez nepotrebnega odlašanja obvesti Svet ECB.

Člen 10

Končna določba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s pogodbami.

V Frankfurtu na Majni, 28. novembra 2013

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Mario DRAGHI

PRILOGA I

SPLOŠNA STRUKTURA STATISTIKE PLAČIL

DEL 1 PREGLED

Del 1.1 Pregled tabel

1. Statistiko plačil pripravlja Evropska centralna banka (ECB) prek posebnega usklajenega zbiranja podatkov, ki ga na nacionalni ravni izvaja vsaka nacionalna centralna banka (NCB). Pripravljanje podatkov je strukturirano v obliki sedmih tabel, kakor je opisano spodaj, ki vsebujejo nacionalne podatke o vsaki državi članici, katere valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: država članica euroobmočja), pozneje pa se združijo v primerjalne tabele, ki zajemajo vse države članice euroobmočja.

Tabela	Opis glavne vsebine
Tabela 1: Institucije, ki ponujajo plačilne storitve za subjekte, ki niso denarne finančne institucije (ne-MFI)	Razčlenitve, ki kažejo število vlog čez noč, število plačilnih računov, število računov elektronskega denarja in obstoječo vrednost na izdanih shranjevalnikih elektronskega denarja, po kreditnih institucijah, institucijah za izdajo elektronskega denarja, plačilnih institucijah ter drugih ponudnikih plačilnih storitev in izdajateljih elektronskega denarja.
Tabela 2: Funkcije plačilnih kartic	Število kartic, ki jih izdajo ponudniki plačilnih storitev, ki so rezidenti države. Podatki o karticah se pripravijo z razčlenitvijo po funkciji kartice.
Tabela 3: Naprave za sprejemanje plačilnih kartic	Število terminalov, ki jih zagotovijo ponudniki plačilnih storitev, ki so rezidenti države. Podatki o terminalih razlikujejo med bankomati, terminali na prodajnem mestu (POS terminali) in terminali za kartice s funkcijo elektronskega denarja.
Tabela 4: Plačilne transakcije, ki vključujejo ne-MFI	Število in vrednost plačilnih transakcij, ki jih pošljejo in prejmejo ne-MFI prek ponudnikov plačilnih storitev, ki so rezidenti države. Transakcije se pripravijo po plačilni storitvi z geografsko razčlenitvijo.
Tabela 5: Plačilne transakcije po vrsti terminala, ki vključujejo ne-MFI	Število in vrednost plačilnih transakcij, ki jih pošljejo ne-MFI prek ponudnikov plačilnih storitev. Transakcije se pripravijo po vrsti uporabljenega terminala z geografsko razčlenitvijo.
Tabela 6: Udeležba v izbranih plačilnih sistemih	Število udeležencev v vsakem plačilnem sistemu, ki se nahaja v državi, z razlikovanjem med neposrednimi in posrednimi udeleženci ter znotraj neposrednih udeležencev z razčlenitvijo po vrsti institucije.
Tabela 7: Plačila, ki se obdelajo v izbranih plačilnih sistemih	Število in vrednost plačilnih transakcij, ki se obdelajo v vsakem plačilnem sistemu, ki se nahaja v državi, po plačilni storitvi in z geografsko razčlenitvijo.

Del 1.2 Vrsta informacij

1. Podatki o stanjih, kot so vsebovani v tabelah 1, 2, 3 in 6, se nanašajo na konec obdobja, tj. pozicije na zadnji delovni dan v referenčnem koledarskem letu. Kazalniki obstoječe vrednosti na izdanih shranjevalnikih elektronskega denarja se pripravijo v eurih in se nanašajo na plačilne shranjevalnike, denominirane v vseh valutah.

- Podatki o tokovih, kot so vsebovani v tabelah 4, 5 in 7, se nanašajo na plačilne transakcije, zbrane v celotnem obdobju, tj. skupaj za referenčno koledarsko leto. Kazalniki vrednosti transakcij se pripravijo v eurih in se nanašajo na plačilne transakcije, denominirane v vseh valutah.

Del 1.3 Konsolidiranje znotraj istega nacionalnega ozemlja

- Poročevalsko populacijo za vsako državo članico euroobmočja sestavljajo ponudniki plačilnih storitev in/ali upravljavci plačilnih sistemov.
- Ponudniki plačilnih storitev so institucije, ki so registrirane in se nahajajo na tem ozemlju, vključno s hčerinskimi družbami matičnih družb, ki se nahajajo zunaj tega ozemlja, in podružnice institucij, ki imajo svojo glavno upravo zunaj tega ozemlja.
 - Hčerinske družbe so ločeni registrirani subjekti, v katerih ima drug subjekt večinski ali polni delež.
 - Podružnice so neregistrirani subjekti brez samostojnega pravnega statusa, ki so v popolni lasti matične družbe.
- Za statistične namene se za konsolidiranje ponudnikov plačilnih storitev znotraj nacionalnih mej uporabljajo naslednja načela:
 - Če so matična družba in njene hčerinske družbe ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo na istem nacionalnem ozemlju, je matični družbi dovoljeno, da v svojih statističnih poročilih konsolidira posle teh hčerinskih družb. To se uporablja samo v primeru, kadar se matična družba in njene hčerinske družbe razvrstijo kot ista vrsta ponudnika plačilnih storitev.
 - Če ima institucija podružnice, ki se nahajajo na ozemljih drugih držav članic euroobmočja, potem registrirani sedež ali glavna uprava, ki se nahaja v določeni državi članici euroobmočja, šteje te podružnice kot rezidente drugih držav članic euroobmočja. In obratno, podružnica, ki se nahaja v določeni državi članici euroobmočja, šteje registrirani sedež ali glavno upravo ali druge podružnice iste institucije, ki se nahajajo na ozemljih drugih držav članic euroobmočja, kot rezidente drugih držav članic euroobmočja.
 - Če ima institucija podružnice, ki se nahajajo zunaj ozemlja držav članic euroobmočja, potem registrirani sedež ali glavna uprava, ki se nahaja v določeni državi članici euroobmočja, šteje te podružnice kot rezidente tujine. In obratno, podružnica, ki se nahaja v dani državi članici euroobmočja, šteje registrirani sedež ali glavno upravo ali druge podružnice iste institucije, ki se nahajajo zunaj držav članic euroobmočja, kot rezidente tujine.
- Za statistične namene konsolidiranje ponudnikov plačilnih storitev čez nacionalne meje ni dovoljeno.
- Če je upravljavec plačilnega sistema odgovoren za več plačilnih sistemov, ki se nahajajo na istem nacionalnem ozemlju, se statistični podatki za vsak plačilni sistem poročajo ločeno.
- Institucije, ki se nahajajo v finančnih središčih offshore, se za statistične namene obravnavajo kot rezidenti ozemelj, na katerih se ta središča nahajajo.

DEL 2 POSAMEZNE ZNAČILNOSTI V TABELAH 2 DO 7

Del 2.1 Funkcije plačilne kartice (tabela 2)

- Če „kartica s funkcijo plačila (razen kartic, ki imajo samo funkcijo elektronskega denarja)“ ponuja več funkcij, se šteje v vsaki podkategoriji, ki se uporablja. Zato je lahko skupno število kartic s funkcijo plačila manjše od vsote podkategorij. V izogib dvojnemu štetju se podkategorije ne seštevajo.
- „Kartica s funkcijo elektronskega denarja“ je lahko „kartica, na kateri se lahko neposredno shrani elektronski denar“ ali „kartica, ki omogoča dostop do elektronskega denarja, shranjenega na računih elektronskega denarja“. Zato je skupno število kartic s funkcijo elektronskega denarja vsota teh dveh podkategorij.
- Skupno število kartic, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev, se navede ločeno v kategoriji „skupno število kartic (ne glede na število funkcij na kartici)“. Ta kazalnik ni nujno vsota kategorij „kartice s funkcijo gotovine“, „kartice s funkcijo plačila“ in „kartice s funkcijo elektronskega denarja“, saj se te kategorije med seboj lahko ne izključujejo.
- Kazalnik „kartica s kombinacijo debetne funkcije, funkcije gotovine in funkcije elektronskega denarja“ se nanaša na kartico, ki jo izda ponudnik plačilnih storitev ter ima kombinacijo funkcije gotovine, debetne funkcije in funkcije elektronskega denarja. Poleg tega se poroča v vsaki od podkategorij:
 - „kartice s funkcijo gotovine“;
 - „kartice z debetno funkcijo“;
 - „kartice s funkcijo elektronskega denarja“.

5. Če kartica s kombinacijo funkcij ponuja dodatne funkcije, se poroča tudi v ustrezni podkategoriji.
6. Kartice se štejejo na strani izdajanja kartice ne glede na rezidenčnost imetnika kartice ali lokacijo računa, s katerim je kartica povezana.
7. Vsaka država poroča število kartic, ki jih izdajo ponudniki plačilnih storitev, ki so rezidenti v državi, ne glede na to, ali gre za kartico s souporabo blagovnih znamk ali ne.
8. Kartice v obtoku se vključijo ne glede na to, kdaj so bile izdane in ali so bile uporabljene.
9. Vključijo se kartice, izdane v okviru kartičnih shem, tj. tristranskih ali štiristranskih shem.
10. Pretečene ali umaknjene kartice se ne vključijo.
11. Kartice, ki jih izdajo trgovci, tj. trgovske kartice, se ne vključijo, razen če so bile izdane v sodelovanju s ponudnikom plačilnih storitev, tj. kartice s souporabo blagovnih znamk.

Del 2.2 Naprave za sprejemanje plačilnih kartic (tabela 3)

1. Poročajo se vsi terminali, ki jih zagotovijo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev, in sicer vsi terminali, ki se nahajajo v državi poročevalki, in terminali, ki se nahajajo zunaj države poročevalke.
2. Subjekt, ki zagotovi terminale, je pridobitelj, ne glede na lastništvo terminalov. Zato se štejejo samo terminali, ki jih zagotovi pridobitelj.
3. Terminalov, ki jih zagotovijo podružnice in/ali hčerinske družbe ponudnika plačilnih storitev, ki se nahaja v drugi državi, ne poroča matični ponudnik plačilnih storitev, ampak podružnice in/ali hčerinske družbe same.
4. Vsak terminal se šteje posamezno, tudi če na lokaciji trgovca obstaja več terminalov iste vrste.
5. Če bankomat ponuja več kakor eno funkcijo, se šteje v vsaki zadevni podkategoriji. Zato je lahko skupno število bankomatov manjše od vsote podkategorij. V izogib dvojnemu štetju se podkategorije ne seštevajo.
6. POS terminali se delijo na dve podkategoriji: „terminali EFTPOS“ in „terminali za kartice s funkcijo elektronskega denarja“. Ti podkategoriji se ne seštevata, saj gre za podkategoriji „od tega“ in rezultat ne bi bil enak skupnemu številu.
7. Če terminal za kartice s funkcijo elektronskega denarja ponuja več kakor eno funkcijo, se šteje v vsaki zadevni podkategoriji. Zato je lahko skupno število terminalov za kartice s funkcijo elektronskega denarja manjše od vsote podkategorij. V izogib dvojnemu štetju se podkategorije ne seštevajo.

Del 2.3 Plačilne transakcije, ki vključujejo ne-MFI (tabela 4)

1. Plačilne transakcije odredijo ne-MFI do katere koli nasprotne stranke ali ponudniki plačilnih storitev, če je nasprotna stranka ne-MFI. To vključuje:
 - (a) plačilne transakcije, ki se izvršijo med dvema računoma pri različnih ponudnikih plačilnih storitev in z uporabo posrednika, tj. kadar se plačila pošljejo drugemu ponudniku plačilnih storitev ali plačilnemu sistemu; in
 - (b) plačilne transakcije, ki se izvršijo med dvema računoma pri istem ponudniku plačilnih storitev, npr. transakcije „on-us“, pri čemer se transakcije poravnajo bodisi na računih samega ponudnika plačilnih storitev bodisi z uporabo posrednika, tj. drugega ponudnika plačilnih storitev ali plačilnega sistema.
2. Plačilne transakcije, ki jih odredi rezidenčni ponudnik plačilnih storitev in se izvršijo s posebnim nalogom za transakcijo, tj. z uporabo plačilnega instrumenta, se vključijo kot „transakcije po vrsti plačilne storitve“.
3. Prenosi sredstev med računi na isto ime in tudi med različnimi vrstami računov se vključijo glede na uporabljeno plačilno storitev. Prenosi med različnimi vrstami računov vključujejo, na primer, prenose s prenosljivo vlogo na račun z neprenosljivo vlogo.

4. Pri množičnih plačilnih transakcijah se šteje vsaka posamezna plačilna transakcija.
5. Vključijo se plačilne transakcije, denominirane v tuji valuti. Podatki se preračunajo v eure z uporabo referenčnega deviznega tečaja ECB ali deviznih tečajev, ki se uporabljajo za te transakcije.
6. Plačilne transakcije, ki jih odredi rezidenčni ponudnik plačilnih storitev in se izvršijo brez posebnega naloga za transakcijo, tj. brez uporabe plačilne storitve, z enostavno vknjižbo na račun ne-MFI, se ne vključijo. Če teh transakcij ni mogoče ločiti, se vključijo kot „transakcije po vrsti plačilne storitve“.

Skupaj plačilne transakcije

7. Kazalnik „skupaj plačilne transakcije, ki vključujejo ne-MFI“ je vsota šestih medsebojno izključujočih se podkategorij: „kreditni prenosi“, „direktne obremenitve“, „kartična plačila s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev (razen s karticami, ki imajo samo funkcijo elektronskega denarja)“, „plačilne transakcije z elektronskim denarjem“, „čeki“ in „druge plačilne storitve“.

Kreditni prenosi

8. Vsaka transakcija se dodeli samo eni podkategoriji, tj. bodisi podkategoriji „odrejeni v papirni obliki“ bodisi podkategoriji „odrejeni elektronsko“. Ker se podkategoriji med seboj izključujeta, je skupno število kreditnih prenosov vsota podkategorij. Enako načelo se uporablja za skupno vrednost kreditnih prenosov.
9. Kreditni prenosi, ki se poročajo pod podkategorijo „odrejeni elektronsko“, se nadalje delijo na podkategoriji „odrejeni v datoteki/svežnju“ in „odrejeni kot posamezno plačilo“. Ker se podkategoriji med seboj izključujeta, je skupno število elektronsko odrejenih kreditnih prenosov vsota podkategorij. Enako načelo se uporablja za skupno vrednost elektronsko odrejenih kreditnih prenosov.
10. Vključijo se kreditni prenosi, opravljeni prek bankomatov s funkcijo kreditnega prenosa.
11. Transakcije, ki vključujejo gotovino na enem koncu ali obeh koncih plačilne transakcije in pri katerih se uporabi plačilna storitev kreditnega prenosa, se tudi vključijo kot kreditni prenosi.
12. Vključijo se tudi kreditni prenosi za poravnavo neporavnanih zneskov transakcij z uporabo kartic s posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila.
13. Kreditni prenosi vključujejo vse kreditne prenose enotnega območja plačil v eurih (SEPA) in transakcije, ki niso SEPA. Transakcije, ki niso SEPA, se poročajo tudi v podkategoriji „ne-SEPA“.
14. Podkategoriji „odrejeni v datoteki ali svežnju“ in „odrejeni kot posamezno plačilo“ vsebujeta vse transakcije SEPA in ne-SEPA.
15. „Poslane domače transakcije“, „poslane čezmejne transakcije“ in „prejete čezmejne transakcije“ vsebujejo transakcije SEPA in ne-SEPA.
16. Gotovinska plačila na račun z uporabo bančnega obrazca se ne vključijo pod kreditne prenose.

Direktne obremenitve

17. Vključijo se enkratne in ponavljajoče se direktne obremenitve. V primeru ponavljajočih se direktnih obremenitev se vsako posamezno plačilo šteje kot ena transakcija.
18. Direktne obremenitve za poravnavo neporavnanih zneskov, ki izhajajo iz transakcij z uporabo kartic s posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila, se vključijo, ker gre za ločena plačila imetnika kartice izdajatelju kartice.
19. Direktne obremenitve se nadalje delijo na podkategoriji „odrejene v datoteki/svežnju“ in „odrejene kot posamezno plačilo“. Ker se podkategoriji med seboj izključujeta, je skupno število direktnih obremenitev vsota podkategorij. Enako načelo se uporablja za skupno vrednost direktnih obremenitev.
20. Direktne obremenitve vključujejo vse direktne obremenitve SEPA in transakcije ne-SEPA. Transakcije ne-SEPA se poročajo tudi v podkategoriji „ne-SEPA“.

21. Podkategoriji „odrejene v datoteki ali svežnju“ in „odrejene kot posamezno plačilo“ vsebujeta vse transakcije SEPA in ne-SEPA.
22. „Poslane domače transakcije“, „poslane čezmejne transakcije“ in „prejete čezmejne transakcije“ vsebujejo transakcije SEPA in ne-SEPA.
23. Gotovinska plačila z računa z uporabo bančnega obrazca se ne vključijo pod direktne obremenitve.

Kartična plačila

24. Poročajo se plačilne transakcije s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev, ne glede na lokacijo blagovne znamke, pod katero je plačilna transakcija izvršena.
25. Transakcije, ki se poročajo po plačilni storitvi, vključujejo podatke o transakcijah s karticami prek virtualnih prodajnih mest, npr. prek interneta ali telefona.
26. Plačilne transakcije se opravijo z uporabo kartic z debetno funkcijo, posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila na terminalu ali prek drugih kanalov. Poročajo se naslednje razčlenitve plačilnih transakcij s karticami:
 - (a) „plačila s karticami z debetno funkcijo“;
 - (b) „plačila s karticami s funkcijo odloženega plačila“;
 - (c) „plačila s karticami s posojilno funkcijo“;
 - (d) „plačila s karticami z debetno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila“;
 - (e) „plačila s karticami s posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila“.
27. Podkategoriji „plačila s karticami z debetno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila“ in „plačila s karticami s posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila“ se poročata samo, če ni mogoče ugotoviti posamezne funkcije kartice.
28. Vsaka transakcija se dodeli samo eni podkategoriji. Ker se podkategorije med seboj izključujejo, je skupno število kartičnih plačil vsota podkategorij. Enako načelo se uporablja za skupno vrednost kartičnih plačil.
29. Plačilne transakcije s karticami se delijo tudi na podkategoriji „odrejene na fizičnem terminalu EFTPOS“ in „odrejene na daljavo“. Ker se podkategoriji med seboj izključujeta, je skupno število kartičnih plačil vsota podkategorij. Enako načelo se uporablja za skupno vrednost kartičnih plačil.
30. Kartična plačila s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev in imajo samo funkcijo elektronskega denarja, se ne vključijo.

Plačilne transakcije z elektronskim denarjem

31. Vsaka transakcija se dodeli samo eni podkategoriji, tj. „s karticami, na katerih se lahko neposredno shrani elektronski denar“ ali „z računi elektronskega denarja“. Ker se podkategoriji med seboj izključujeta, je skupno število plačilnih transakcij z elektronskim denarjem vsota podkategorij. Enako načelo se uporablja za skupno vrednost plačilnih transakcij z elektronskim denarjem.
32. Transakcije v podkategoriji „z računi elektronskega denarja“ se nadalje delijo, da se zagotovijo informacije o tistih računih, ki so „dostopni prek kartice“.

Čeki

33. Dvigi gotovine s čeki se vključijo.
34. Dvigi gotovine z uporabo bančnih obrazcev se ne vključijo.
35. Čeki, ki so izdani, vendar niso predloženi v obračun, se ne vključijo.

Čezmejne transakcije

36. V primeru poslanih transakcij se v izogib dvojnemu štetju čezmejne transakcije štejejo v državi, iz katere transakcija izvira.
37. V primeru prejetih transakcij se v izogib dvojnemu štetju čezmejne transakcije štejejo v državi, v kateri se transakcija prejme.
38. Razlika med „poslanimi čezmejnimi transakcijami“ in „prejetimi čezmejnimi transakcijami“ kaže neto prilive transakcij v državo poročevalko ali neto odlive transakcij iz države poročevalke.

Tok sredstev

39. Smer toka sredstev je odvisna od plačilne storitve in uporabljenega kanala odreditve:
 - (a) v primeru kreditnih prenosov, plačil z elektronskim denarjem in podobnih transakcij, pri katerih transakcijo odredi plačnik, je udeleženec pošiljatelj tudi pošiljatelj sredstev, udeleženec prejemnik pa je prejemnik sredstev;
 - (b) v primeru direktnih obremenitev, čekov, plačil z elektronskim denarjem in podobnih transakcij, pri katerih transakcijo odredi prejemnik plačila, je udeleženec pošiljatelj prejemnik sredstev, udeleženec prejemnik pa je pošiljatelj sredstev;
 - (c) v primeru kartičnih plačil, čeprav transakcijo odredi prejemnik plačila, obravnava po tej uredbi ustreza tisti, ki velja v primeru, kadar transakcijo odredi plačnik.

Del 2.4 Plačilne transakcije po vrsti terminala, ki vključujejo ne-MFI (tabela 5)

1. Vsi kazalniki v tej tabeli se nanašajo na gotovinske ali brezgotovinske plačilne transakcije, izvršene na fizičnem (in ne na virtualnem) terminalu.
2. Rezidenčni ponudniki plačilnih storitev zagotovijo informacije o vseh plačilnih transakcijah na terminalih, ki jih zagotovijo (tj. pridobijo) taki ponudniki plačilnih storitev.
3. Rezidenčni ponudniki plačilnih storitev zagotovijo informacije o vseh plačilnih transakcijah s karticami, ki jih izdajo taki ponudniki plačilnih storitev, na terminalih, ki jih zagotovijo nerezidenčni ponudniki plačilnih storitev.
4. Plačilnih transakcij na terminalih, ki jih zagotovijo podružnice ali hčerinske družbe ponudnika plačilnih storitev v drugih državah, ne poroča matični ponudnik plačilnih storitev.
5. Transakcije po vrsti terminala se razčlenijo na tri različne kategorije glede na rezidenčnost ponudnika plačilnih storitev. Kategoriji iz točk (a) in (b) spodaj se štejeta na strani pridobivanja, kategorija iz točke (c) spodaj pa se šteje na strani izdajanja:
 - (a) plačilne transakcije na terminalih, ki jih zagotovijo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev, s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev;
 - (b) plačilne transakcije na terminalih, ki jih zagotovijo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev, s karticami, ki jih izdajo nerezidenčni ponudniki plačilnih storitev;
 - (c) plačilne transakcije na terminalih, ki jih zagotovijo nerezidenčni ponudniki plačilnih storitev, s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev.
6. Podkategorije znotraj vsake od kategorij (a), (b) in (c) iz točke 5 se ne seštevajo.
7. V tej tabeli geografska razčlenitev temelji na lokaciji terminala.

Del 2.5 Udeležba v izbranih plačilnih sistemih (tabela 6)

1. Ta tabela se nanaša na število, vrsto in institucionalni sektor udeležencev (ne glede na njihovo lokacijo) v plačilnem sistemu.
2. Kazalnik „število udeležencev“ je vsota dveh medsebojno izključujočih se podkategorij „neposredni udeleženci“ in „posredni udeleženci“.

3. Kazalnik „neposredni udeleženci“ je vsota treh medsebojno izključujočih se podkategorij „kreditne institucije“, „centralna banka“ in „drugi neposredni udeleženci“.
4. Kazalnik „drugi neposredni udeleženci“ je vsota štirih medsebojno izključujočih se podkategorij „javna uprava“, „organizacije, ki opravljajo storitve kliringa in poravnave“, „druge finančne institucije“ in „ostali“.

Del 2.6 Plačila, ki se obdelajo v izbranih plačilnih sistemih (tabela 7)

1. Ta tabela se nanaša na plačilne transakcije, ki se obdelajo v plačilnem sistemu.
2. Plačilne transakcije ponudnika plačilnih storitev za njegov lastni račun se poročajo pod ustreznimi kazalniki iz te tabele.
3. V primeru plačilnega sistema, v katerem drug plačilni sistem, npr. plačilni podsistem, poravna svoje pozicije, se uporabljajo naslednja načela:
 - (a) sistem, v katerem poteka poravnava, poroča dejansko število operacij poravnave in dejanski poravnani znesek;
 - (b) kadar se kliring plačilnih transakcij opravi zunaj plačilnega sistema in se v plačilnem sistemu poravnajo samo neto pozicije, se štejejo samo transakcije za poravnavo neto pozicij, te pa se dodelijo plačilni storitvi, uporabljeni za transakcijo poravnave.
4. Vsaka plačilna transakcija se šteje samo enkrat na strani udeleženca pošiljatelja, tj. obremenitev računa plačnika in odobritev računa prejemnika plačila se ne štejeta ločeno. Glej oddelek o toku sredstev v delu 2.3 zgoraj.
5. Pri več kreditnih prenosih, tj. množičnih plačilih, se šteje vsaka postavka plačila.
6. V primeru sistemov za neto poravnavo se poročata bruto število in vrednost plačilnih transakcij in ne rezultat po netiranju.
7. Plačilni sistemi razlikujejo in poročajo domače in čezmejne transakcije glede na rezidenčnost udeležencev pošiljateljev in udeležencev prejemnikov. Razvrstitev na „domače transakcije“ ali „čezmejne transakcije“ odraža lokacijo udeleženih strank.
8. V izogib dvojnemu štetju se čezmejne transakcije štejejo v državi, iz katere transakcija izvira.
9. Kazalnik „kartična plačila“ vključuje transakcije na bankomatih, če podatkov ni mogoče razčleniti; v nasprotnem primeru se transakcije na bankomatih prikazujejo v ločenem kazalniku „transakcije na bankomatih“.
10. Kazalnik „kartična plačila“ vključuje vse plačilne transakcije, obdelane v plačilnem sistemu, ne glede na to, kje je bila kartica izdana ali uporabljena.
11. Preklicane plačilne transakcije se ne vključijo. Transakcije, ki se pozneje zavrnejo, se vključijo.

PRILOGA II

OPREDELITEV PODATKOV

Pojem	Opredelitev
Bankomat (ATM – <i>automated teller machine</i>)	Elektromehanska naprava, ki pooblaščenim uporabnikom, ki običajno uporabljajo strojno čitljive fizične kartice, omogoča dvig gotovine z njihovih računov in/ali dostop do drugih storitev, ki jim omogočajo, na primer, preverjanje stanja, prenos sredstev ali polog denarja. Naprava, ki omogoča samo preverjanje stanja, ni bankomat. Bankomat se lahko upravlja s povezavo, z zahtevo za odobritev v realnem času, ali brez povezave.
Bankomat s funkcijo dviga gotovine (ATM with a <i>cash withdrawal function</i>)	Bankomat, ki pooblaščenim uporabnikom omogoča dvig gotovine z njihovih računov z uporabo kartice s funkcijo gotovine.
Bankomat s funkcijo kreditnega prenosa (ATM with a <i>credit transfer function</i>)	Bankomat, ki pooblaščenim uporabnikom omogoča izvršitev kreditnih prenosov z uporabo plačilne kartice.
Blagovna znamka (<i>Brand</i>)	Določen plačilni produkt, še posebej kartica, za katerega je njegov lastnik podelil licenco za uporabo na danem ozemlju.
Centralna banka (<i>Central bank</i>)	Finančna družba in neprava družba, katere glavna funkcija je izdajanje denarja, vzdrževanje notranje in zunanje vrednosti denarja in posedovanje celote ali dela mednarodnih rezerv države.
Ček (<i>Cheque</i>)	Pisni nalog ene stranke, tj. izdajatelja čeka (trasanta), drugi stranki, tj. naslovniku čeka (trasatu), običajno kreditni instituciji, ki od naslovnika čeka zahteva, da na zahtevo plača določeno vsoto izdajatelju čeka ali tretji osebi, ki jo določi izdajatelj čeka.
Čezmejna transakcija (<i>Cross-border transaction</i>)	Plačilna transakcija, ki jo odredi plačnik ali prejemnik plačila, pri čemer se ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata v različnih državah. Posebno v primeru plačilnih sistemov: plačilna transakcija med udeleženci, ki se nahajajo v različnih državah.
Denarne finančne institucije (MFI) (<i>Monetary financial institutions –MFIs</i>)	MFI sestavljajo vse institucionalne enote, vključene v podsektorje centralna banka (S.121), institucije, ki sprejemajo vloge, razen centralne banke (S.122), in skladi denarnega trga (SDT) (S.123), kakor je določeno v revidiranem Evropskem sistemu računov, določenem v Uredbi (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji ⁽¹⁾ .
Direktna obremenitev (<i>Direct debit</i>)	Plačilna storitev za potencialno ponavljajočo se obremenitev plačilnega računa plačnika, pri kateri plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila na podlagi soglasja plačnika, danega prejemniku plačila, ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ali ponudniku plačilnih storitev plačnika.
Direktna obremenitev, odrejena kot posamezno plačilo (<i>Direct debit initiated on a single payment basis</i>)	Elektronsko odrejena direktna obremenitev, ki je neodvisna od drugih direktnih obremenitev, to pomeni, da ni del skupine direktnih obremenitev, odrejenih skupaj.
Direktna obremenitev, odrejena v datoteki/svežnju (<i>Direct debit initiated in a file/batch</i>)	Elektronsko odrejena direktna obremenitev, ki je del skupine direktnih obremenitev, ki jih plačnik odredi skupaj. Vsaka direktna obremenitev, vsebovana v svežnju, se pri poročanju števila transakcij šteje kot ločena direktna obremenitev.
Direktna obremenitve, od tega: ne-SEPA (<i>Direct debits of which: non-SEPA</i>)	Direktna obremenitve, ki ne izpolnjujejo zahtev za direktna obremenitve enotnega območja plačil v eurih (SEPA), kakor je določeno v Uredbi (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ .
Domača plačilna transakcija (<i>Domestic payment transaction</i>)	„Domača plačilna transakcija“ ima enak pomen kakor „nacionalna plačilna transakcija“, kakor je opredeljeno v členu 2 Uredbe (EU) št. 260/2012.

Pojem	Opredelitev
Druge finančne institucije (<i>Other financial institutions</i>)	Vse finančne institucije, ki so udeležene v plačilnem sistemu in so pod nadzorom ustreznih organov, tj. bodisi centralne banke bodisi bonitetnega nadzornika, vendar ne spadajo v okvir opredelitve kreditnih institucij.
Druge plačilne storitve (<i>Other payment services</i>)	Obsegajo plačilne storitve, kakor so opredeljene v členu 4 Direktive 2007/64/ES, ki niso izrecno navedene v tej uredbi.
Drugi izdajatelji elektronskega denarja (<i>Other e-money issuers</i>)	Izdajatelji elektronskega denarja, ki niso „institucije za izdajo elektronskega denarja“ in „kreditne institucije“. Glej opredelitev pojma „izdajatelj elektronskega denarja“.
Drugi neposredni udeleženci (<i>Other direct participants</i>)	Vsi neposredni udeleženci v plačilnem sistemu razen kreditnih institucij in centralnih bank.
Dvig gotovine na bankomatu (razen transakcij z elektronskim denarjem) (<i>ATM cash withdrawal (except e-money transactions)</i>)	Dvig gotovine, opravljen na bankomatu z uporabo kartice s funkcijo gotovine. Gotovinska izplačila na terminalih na prodajnem mestu (POS) z uporabo kartice z debetno funkcijo, posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila se vključijo samo, če niso povezana s plačilno transakcijo. Dvigi gotovine skupaj s plačilno transakcijo se ne vključijo. Namesto teh so to „POS transakcije“.
Elektronski denar (<i>Electronic money</i>)	Denarna vrednost, shranjena v elektronski obliki, vključno z magnetno, ki pomeni terjatev do izdajatelja ter je izdana na podlagi prejema sredstev za namen izvrševanja plačilnih transakcij, kakor je opredeljeno v členu 4(5) Direktive 2007/64/ES, in jo sprejme fizična ali pravna oseba, ki ni izdajatelj elektronskega denarja.
Gotovina (<i>Cash</i>)	Bankovci in kovanci v trezorjih MFI. Priložnostni kovanci, ki se običajno ne uporabljajo za izvajanje plačilnih transakcij, se ne vključijo.
Gotovinsko izplačilo na POS terminalih (<i>Cash advance at POS terminals</i>)	Transakcije, pri katerih imetnik kartice prejme gotovino na POS terminalu v kombinaciji s plačilno transakcijo za blago ali storitve. Če ni mogoče ugotoviti podatkov o gotovinskih predplačilih na POS terminalih, se te transakcije poročajo kot „POS transakcije“.
Institucija za izdajo elektronskega denarja (<i>Electronic money institution</i>)	„Institucija za izdajo elektronskega denarja“ ima enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 2 Direktive 2009/110/ES.
Institucije, ki ponujajo plačilne storitve za ne-MFI (<i>Institutions offering payment services to non-MFIs</i>)	Obsegajo vse ponudnike plačilnih storitev, pri čemer se za kreditne institucije, plačilne institucije in izdajatelje elektronskega denarja poročajo izbrani kazalniki iz tabele 1.
Izdajatelj elektronskega denarja (<i>Electronic money issuer</i>)	„Izdajatelj elektronskega denarja“ ima enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 2 Direktive 2009/110/ES.
Izdajatelj kartice (<i>Card issuer</i>)	Finančna institucija, ki da plačilne kartice na voljo imetnikom kartic, odobri transakcije na POS terminalih ali bankomatih in jamči za plačila pridobitelju v primeru transakcij, ki so v skladu s pravili zadevne sheme. V primeru tristranske sheme je izdajatelj kartice sama kartična shema. V primeru štiristranske sheme so lahko izdajatelji kartic naslednji subjekti: (a) kreditna institucija; (b) podjetje, ki je član kartične sheme in ima z imetnikom kartice pogodbeno razmerje, ki ima za posledico zagotovitev in uporabo kartice iz te kartične sheme.
Javna uprava (<i>Public administration</i>)	Institucionalne enote, ki so netržni proizvajalci, katerih proizvodnja je namenjena individualni in kolektivni potrošnji in se financirajo z obveznimi plačili enot, ki pripadajo drugim sektorjem, in institucionalne enote, ki se v glavnem ukvarjajo s preraščevanjem nacionalnega dohodka in premoženja, kakor je opredeljeno v zvezi s sektorjem države.

Pojem	Opredelitev
Kartica (<i>Card</i>)	<p>Naprava, ki jo lahko njen imetnik uporabi bodisi za izvrševanje transakcij bodisi za dvig denarja.</p> <p>Kartice ponujajo imetniku kartice, v skladu z dogovorom z izdajateljem kartice, eno ali več naslednjih funkcij: funkcijo gotovine, debetno funkcijo, funkcijo odloženega plačila, posojilno funkcijo in funkcijo elektronskega denarja.</p> <p>Kartice, povezane z računom elektronskega denarja, se vključijo v kategorijo „kartice s funkcijo elektronskega denarja“ in v druge kategorije glede na funkcije, ki jih kartica ponuja.</p> <p>Kartice se štejejo na strani udeleženca pošiljatelja (tj. stran izdajanja kartice).</p>
Kartica s funkcijo elektronskega denarja (<i>Card with an e-money function</i>)	<p>Kartica, ki omogoča transakcije z elektronskim denarjem.</p> <p>Vključijo se kartice, na katerih se lahko neposredno shrani elektronski denar, in kartice, ki omogočajo dostop do elektronskega denarja, shranjenega na računih elektronskega denarja.</p>
Kartica s funkcijo elektronskega denarja, ki je bila napolnjena najmanj enkrat (<i>Card with an e-money function which has been loaded at least once</i>)	<p>Kartica s funkcijo elektronskega denarja, ki je bila napolnjena najmanj enkrat in se zato lahko šteje za aktivirano. Polnjenje se lahko razlaga kot pokazatelj namere uporabiti funkcijo elektronskega denarja.</p>
Kartica s funkcijo gotovine (<i>Card with a cash function</i>)	<p>Kartica, ki imetniku omogoča dvig gotovine na bankomatu in/ali polog gotovine na bankomatu.</p>
Kartica s funkcijo odloženega plačila (<i>Card with a delayed debit function</i>)	<p>Kartica, ki imetnikom kartice omogoča, da se njihovi nakupi knjižijo v breme računa pri izdajatelju kartice, do dovoljenega limita. Stanje na tem računu se nato v celoti poravnava na koncu vnaprej opredeljenega obdobja. Imetniku se običajno zaračuna letno nadomestilo.</p> <p>Značilnost, po kateri se kartica s funkcijo odloženega plačila razlikuje od kartice s posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila, je pogodbeni dogovor, ki zagotavlja kreditno linijo, vendar z obveznostjo poravnave nastalega dolga na koncu vnaprej opredeljenega obdobja. Ta vrsta kartice se običajno imenuje „kartica z odloženim plačilom“ (<i>charge card</i>).</p>
Kartica s funkcijo plačila (razen kartic, ki imajo samo funkcijo elektronskega denarja) (<i>Card with a payment function (except cards with an e-money function only)</i>)	<p>Kartica, ki ima najmanj eno od naslednjih funkcij: debetno funkcijo, funkcijo odloženega plačila ali posojilno funkcijo. Kartica lahko ima tudi druge funkcije, kot je funkcija elektronskega denarja, vendar se kartice, ki imajo samo funkcijo elektronskega denarja, ne štejejo v to kategorijo.</p>
Kartica s kombinacijo debetne funkcije, funkcije gotovine in funkcije elektronskega denarja (<i>Card with a combined debit, cash and e-money function</i>)	<p>Kartica, ki jo izda ponudnik plačilnih storitev in ima kombinacijo funkcije gotovine, debetne funkcije in funkcije elektronskega denarja.</p>
Kartica s posojilno funkcijo (<i>Card with a credit function</i>)	<p>Kartica, ki imetnikom kartice omogoča opravljanje nakupov in v nekaterih primerih tudi dvig gotovine do vnaprej dogovorjene zgornje meje. Odobreno posojilo se lahko poravnava v celoti do konca določenega obdobja ali delno, pri čemer se stanje obravnava kot dano posojilo, na katero se običajno zaračunajo obresti.</p> <p>Značilnost, po kateri se kartica s posojilno funkcijo razlikuje od kartice z debetno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila, je pogodbeni dogovor, ki imetniku kartice zagotavlja kreditno linijo, ki omogoča posojilo.</p>

Pojem	Opredelitev
Kartica s posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila (<i>Card with a credit or delayed debit function</i>)	Kartica, ki ima posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila. Ta kategorija se poroča samo, če podatkov ni mogoče razčleniti na „kartice s posojilno funkcijo“ in „kartice s funkcijo odloženega plačila“.
Kartica z debetno funkcijo (<i>Card with a debit function</i>)	Kartica imetnikom kartice omogoča, da se njihovi nakupi neposredno in takoj knjižijo v breme njihovih računov, ki jih imajo bodisi pri izdajatelju kartice bodisi drugje. Kartica z debetno funkcijo je lahko povezana z računom, ki ponuja prekoračitve stanja kot dodatno značilnost. Število kartic z debetno funkcijo se nanaša na skupno število kartic v obtoku in ne na število računov, s katerimi so kartice povezane. Značilnost, po kateri se kartica z debetno funkcijo razlikuje od kartice s posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila, je pogodbeni dogovor o neposrednem knjiženju nakupov v breme sredstev na tekočem računu imetnika kartice.
Kartica z debetno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila (<i>Card with a debit or delayed debit function</i>)	Kartica, ki ima debetno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila. Ta kategorija se poroča samo, če podatkov ni mogoče razčleniti na „kartice z debetno funkcijo“ in „kartice s funkcijo odloženega plačila“.
Kartice, ki omogočajo dostop do elektronskega denarja, shranjenega na računih elektronskega denarja (<i>Cards which give access to e-money stored on e-money accounts</i>)	Glej opredelitev pojma „računi elektronskega denarja“.
Kartice, na katerih se lahko neposredno shrani elektronski denar (<i>Cards on which e-money can be stored directly</i>)	Elektronski denar na kartici, ki je v posesti imetnika elektronskega denarja. Glej tudi opredelitev pojma „elektronski denar“.
Kartična plačila s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev (razen s karticami, ki imajo samo funkcijo elektronskega denarja) (<i>Card payments with cards issued by resident PSPs (except cards with an e-money function only)</i>)	Plačilne transakcije, pri katerih se na terminalu ali prek drugih kanalov uporabijo kartice z debetno funkcijo, posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila. Vključijo se vse plačilne transakcije, odrejene s kartico, tj.: (a) vse transakcije, pri katerih sta pridobitelj in izdajatelj kartice različna subjekta; in (b) vse transakcije, pri katerih sta pridobitelj in izdajatelj kartice isti subjekt. Vključijo se odtegljaji z računa ponudnika plačilnih storitev, ki izhajajo iz poravnave transakcije s kartico, pri kateri sta pridobitelj in izdajatelj kartice isti subjekt. Vključijo se plačilne transakcije prek telefona ali interneta, pri katerih se uporabi kartica. Plačilne transakcije z elektronskim denarjem se ne vključijo. Dvigi in pologi gotovine na bankomatih se ne vključijo. Ti se poročajo kot „dvigi gotovine na bankomatu“ ali „pologi gotovine na bankomatu“. Kreditni prenosi na bankomatih se ne vključijo. Ti se poročajo kot „kreditni prenosi“. Gotovinska izplačila na POS terminalih se ne vključijo.
Kartična plačila s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev, odrejena na daljavo (<i>Card payments with cards issued by resident PSPs initiated remotely</i>)	Elektronsko odrejene plačilne transakcije s karticami, ki niso odrejene na fizičnem POS terminalu. Ta postavka običajno vključuje plačila s karticami za izdelke in storitve, kupljene po telefonu ali prek interneta.

Pojem	Opredelitev
Kartična shema (<i>Card scheme</i>)	<p>Tehnična in komercialna ureditev, ki je vzpostavljena z namenom, da služi eni ali več blagovnim znamkam kartice, in ki zagotavlja organizacijski, pravni in operativni okvir, potreben za delovanje storitev, ki jih tržijo te blagovne znamke.</p> <p>Tristranska kartična shema je kartična shema, ki vključuje naslednje deležnike:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) kartično shemo samo, ki deluje kot izdajatelj in pridobitelj; (b) imetnika kartice; (c) stranko, ki sprejema kartice. <p>Štiristranska kartična shema je kartična shema, pri kateri so vključeni deležniki naslednji:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) izdajatelj; (b) pridobitelj; (c) imetnik kartice; (d) oseba, ki sprejema kartice. <p>V primeru transakcij na bankomatu je običajno pridobitelj tisti, ki ponuja svoje storitve prek bankomata.</p>
Kartično plačilo (<i>Card payment</i>)	Plačilna transakcija, pri kateri se na terminalu ali prek drugih kanalov uporabi kartica z debetno funkcijo, posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila.
Kartično plačilo, odrejeno na fizičnem terminalu EFTPOS (<i>Card payment initiated at a physical EFTPOS</i>)	Elektronsko odrejena plačilna transakcija s kartico na fizičnem POS terminalu, ki omogoča elektronske prenose sredstev. Ta postavka običajno vključuje plačila s karticami prek terminala za elektronski prenos sredstev na prodajnem mestu (terminal EFTPOS) na lokaciji trgovca. Ne vključuje plačilnih transakcij z elektronskim denarjem.
Kreditna institucija (<i>Credit institution</i>)	„Kreditna institucija“ ima enak pomen, kakor je določeno v členu 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
Kreditni prenos (<i>Credit transfer</i>)	<p>Plačilna storitev, ki plačniku omogoča, da instituciji, pri kateri ima račun, da navodilo za prenos sredstev upravičencu. To je plačilni nalog ali zaporedje plačilnih nalogov, ki se predložijo z namenom, da se sredstva dajo na razpolago upravičencu. Tako plačilni nalog kot sredstva, navedena v plačilnem nalogu, se prenesejo od ponudnika plačilnih storitev plačnika k ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila, tj. upravičenca, morda prek več posredniških kreditnih institucij in/ali enega ali več plačilnih in poravnalnih sistemov.</p> <p>Transakcije, ki vključujejo gotovino na enem koncu ali obeh koncih plačilne transakcije in pri katerih se uporabi plačilna storitev kreditnega prenosa, se vključijo kot kreditni prenosi. Vključijo se tudi kreditni prenosi, odrejani na bankomatu s funkcijo kreditnega prenosa.</p>
Kreditni prenosi, od tega: ne-SEPA (<i>Credit transfers of which: non-SEPA</i>)	Kreditni prenosi, ki ne izpolnjujejo zahtev za kreditne prenose SEPA, kakor je določeno v Uredbi (EU) št. 260/2012 (?).
Kreditni prenosi, odrejani elektronsko (<i>Credit transfers initiated electronically</i>)	<p>Vsak kreditni prenos, ki ga plačnik predloži brez uporabe papirnih obrazcev, tj. elektronsko. Vključijo se predložitve po telefaksu ali z drugimi sredstvi, kot je avtomatizirano telefonsko bančništvo, če so pretvorjene v elektronska plačila brez ročnega posredovanja.</p> <p>Vključijo se trajni nalogi, ki so bili prvotno predloženi v papirni obliki, nato pa izvršeni elektronsko.</p> <p>Vključijo se kreditni prenosi, ki jih ponudnik plačilnih storitev izvrši na podlagi finančne storitve, če se finančna storitev odredi elektronsko, ali če oblika predložitve storitve ni znana in je ponudnik plačilne storitve izvršil prenos elektronsko.</p> <p>Vključijo se kreditni prenosi, odrejani na bankomatu s funkcijo kreditnega prenosa.</p>
Kreditni prenosi, odrejani kot posamezno plačilo (<i>Credit transfers initiated on a single payment basis</i>)	Elektronsko odrejen kreditni prenos, ki se odredi samostojno, to pomeni, da ni del skupine kreditnih prenosov, odrejenih skupaj.

Pojem	Opredelitev
Kreditni prenosi, odrejeni v datoteki/svežnju (<i>Credit transfers initiated in a file/batch</i>)	Elektronsko odrejen kreditni prenos, ki je del skupine kreditnih prenosov, ki jih plačnik odredi skupaj prek temu namenjene linije. Vsak kreditni prenos, vsebovan v svežnju, se pri poročanju števila transakcij šteje kot ločen kreditni prenos.
Kreditni prenosi, odrejeni v papirni obliki (<i>Credit transfers initiated in paper-based form</i>)	Kreditni prenosi, ki jih plačnik predloži v papirni obliki.
Ne-MFI (<i>Non-MFI</i>)	Katera koli fizična ali pravna oseba, ki ne pripada sektorju MFI. Za namen statistike plačil se vsi ponudniki plačilnih storitev izključijo iz sektorja „ne-MFI“.
Neposredni udeleženelec (<i>Direct participant</i>)	Subjekt, ki ga plačilni sistem identificira ali prepozna ter je pooblaščen za neposredno pošiljanje plačilnih nalogov v sistem in prejemanje plačilnih nalogov iz sistema brez posrednika ali ga neposredno zavezujejo pravila, ki urejajo plačilni sistem. V nekaterih sistemih neposredni udeleženci izmenjujejo naloge tudi v imenu posrednih udeležencev. Vsak udeleženec z individualnim dostopom do sistema se šteje ločeno.
Obstoječa vrednost na shranjevalnikih elektronskega denarja, ki jo izdajo izdajatelji elektronskega denarja (<i>Outstanding value on e-money storages issued by electronic money issuers</i>)	Vrednost elektronskega denarja, na koncu obdobja poročanja, ki ga izdajo izdajatelji elektronskega denarja in ga imajo subjekti, ki niso izdajatelj, vključno z izdajatelji elektronskega denarja, ki niso izdajatelj.
Organizacija, ki opravlja storitve kliringa in poravnave (<i>Clearing and settlement organisation</i>)	Katera koli organizacija, ki opravlja storitve kliringa in poravnave ter je neposredni udeleženec v plačilnem sistemu.
Plačila s karticami s funkcijo odloženega plačila (<i>Payments with cards with a delayed debit function</i>)	Plačilne transakcije, pri katerih se na fizičnem terminalu ali prek drugih kanalov uporabijo kartice s funkcijo odloženega plačila.
Plačila s karticami s posojilno funkcijo (<i>Payments with cards with a credit function</i>)	Plačilne transakcije, pri katerih se na fizičnem terminalu ali prek drugih kanalov uporabijo kartice s posojilno funkcijo.
Plačila s karticami s posojilno funkcijo in/ali funkcijo odloženega plačila (<i>Payments with cards with a credit and/or delayed debit function</i>)	Plačilne transakcije, pri katerih se na fizičnem terminalu ali prek drugih kanalov uporabijo kartice s posojilno funkcijo in/ali funkcijo odloženega plačila. Ta podkategorija se poroča samo, če podatkov ni mogoče razčleniti na „plačila s karticami s posojilno funkcijo“ in „plačila s karticami s funkcijo odloženega plačila“.
Plačila s karticami z debetno funkcijo (<i>Payments with cards with a debit function</i>)	Plačilne transakcije, pri katerih se na fizičnem terminalu ali prek drugih kanalov uporabijo kartice z debetno funkcijo.
Plačila s karticami z debetno funkcijo in/ali funkcijo odloženega plačila (<i>Payments with cards with a debit and/or delayed debit function</i>)	Plačilne transakcije, pri katerih se na fizičnem terminalu ali prek drugih kanalov uporabijo kartice z debetno funkcijo in/ali funkcijo odloženega plačila. Ta podkategorija se poroča samo, če podatkov ni mogoče razčleniti na „plačila s karticami z debetno funkcijo“ in „plačila s karticami s funkcijo odloženega plačila“.

Pojem	Opredelitev
Plačilna institucija (<i>Payment institution</i>)	„Plačilna institucija“ ima enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 4 Direktive 2007/64/ES.
Plačilna transakcija (<i>Payment transaction</i>)	„Plačilna transakcija“ ima enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 4 Direktive 2007/64/ES.
Plačilne storitve (<i>Payment services</i>)	„Plačilne storitve“ imajo enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 4 Direktive 2007/64/ES.
Plačilni instrument (<i>Payment instrument</i>)	„Plačilni instrument“ ima enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 4 Direktive 2007/64/ES.
Plačilni račun (<i>Payment account</i>)	„Plačilni račun“ ima enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 4 Direktive 2007/64/ES.
Plačilni sistem (<i>Payment system</i>)	„Plačilni sistem“ ima enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 4 Direktive 2007/64/ES.
Plačilo z elektronskim denarjem (<i>E-money payment</i>)	Transakcija, pri kateri imetnik elektronskega denarja prenese vrednost elektronskega denarja s svojega stanja na stanje upravičenca bodisi s kartico, na kateri se lahko neposredno shrani elektronski denar, bodisi z drugimi računi elektronskega denarja.
Plačilo z elektronskim denarjem s karticami, na katerih se lahko neposredno shrani elektronski denar (<i>E-money payment with cards on which e-money can be stored directly</i>)	Transakcija, pri kateri imetnik kartice s funkcijo elektronskega denarja prenese vrednost elektronskega denarja s svojega stanja, shranjenega na kartici, na stanje upravičenca.
Plačilo z elektronskim denarjem z računi elektronskega denarja (<i>E-money payment with e-money accounts</i>)	Transakcija, pri kateri se sredstva prenesejo s plačnikovega računa elektronskega denarja na račun prejemnika plačila. Glej opredelitev pojma „računi elektronskega denarja“.
Plačilo z elektronskim denarjem z računi elektronskega denarja, od tega: dostopni prek kartice (<i>E-money payment with e-money accounts of which: accessed through a card</i>)	Transakcija, pri kateri se kartica uporabi za dostop do računa elektronskega denarja, nato pa se sredstva prenesejo s plačnikovega računa elektronskega denarja na račun prejemnika plačila. Glej opredelitev pojma „računi elektronskega denarja“.
Plačnik (<i>Payer</i>)	„Plačnik“ ima enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 4 Direktive 2007/64/ES.
Podružnica (<i>Branch</i>)	Poslovna enota, ki ni glavna uprava in se nahaja v državi poročevalki ter jo je ustanovil ponudnik plačilnih storitev, pravno ustanovljen v drugi državi. Podružnica nima pravne osebnosti in neposredno izvršuje nekatere ali vse transakcije, ki so neločljivo povezane s poslovanjem ponudnika plačilnih storitev. Vse poslovne enote, ki jih v državi poročevalki ustanovi ista institucija, pravno ustanovljena v drugi državi, sestavljajo eno podružnico. Vsaka od teh poslovnih enot se šteje za posamezno pisarno.
Polnjenje in praznjenje kartic s funkcijo elektronskega denarja (<i>E-money card-loading and unloading</i>)	Transakcije, ki omogočajo prenos vrednosti elektronskega denarja od izdajatelja elektronskega denarja na kartico s funkcijo elektronskega denarja in obratno. Vključijo se transakcije polnjenja in praznjenja.

Pojem	Opredelitev
Polog gotovine na bankomatu (razen transakcij z elektronskim denarjem) (<i>ATM cash deposit (except e-money transactions)</i>)	Polog gotovine, opravljen na bankomatu z uporabo kartice s funkcijo gotovine. Vključuje vse transakcije, pri katerih se gotovina položi na terminalu, brez ročnega posredovanja, plačnik pa se identificira s plačilno kartico.
Ponudniki plačilnih storitev (<i>Payment service providers – PSPs</i>)	„Ponudniki plačilnih storitev“ so tisti, ki so navedeni v členu 1 Direktive 2007/64/ES.
POS terminal (<i>POS terminal</i>)	Naprava na prodajnem mestu, ki omogoča uporabo plačilnih kartic na fizičnem (in ne na virtualnem) prodajnem mestu. Informacije o plačilih se zbirajo bodisi ročno na poročilih na papirju ali z elektronskimi sredstvi, tj. s terminali EFTPOS. POS terminal je zasnovan tako, da omogoča prenos informacij s povezavo, z zahtevo za odobritev v realnem času, in/ali brez povezave.
POS transakcije (razen transakcij z elektronskim denarjem) (<i>POS transactions (except e-money transactions)</i>)	Transakcije, pri katerih se na POS terminalu uporabi kartica z debetno funkcijo, posojilno funkcijo ali funkcijo odloženega plačila. Transakcije, pri katerih se uporabi kartica s funkcijo elektronskega denarja, se ne vključijo.
Poslana transakcija (<i>Transaction sent</i>)	Transakcija, ki vključuje ne-MFI in se pošlje ponudnikom plačilnih storitev. Informacijo zagotovi v državi porečevalki rezidenčni ponudnik plačilnih storitev. Za različne plačilne storitve se uporablja naslednje: (a) kreditni prenosi se štejejo na strani plačnika; (b) direktne obremenitve se štejejo na strani prejemnika plačila; (c) čeki se štejejo na strani prejemnika plačila; (d) transakcije s karticami se štejejo na strani plačnika, tj. na strani izdajanja; (e) plačilne transakcije z elektronskim denarjem se štejejo bodisi na strani plačnika bodisi na strani prejemnika plačila, odvisno od kanala odreditve. Če se transakcija šteje na strani plačnika (prejemnika plačila) pod poslanimi transakcijami, se ne šteje na strani prejemnika plačila (plačnika) pod prejetimi transakcijami. V zvezi s plačilnimi sistemi je to transakcija, ki jo pošlje udeleženec za obdelavo v plačilnem sistemu.
Posredni udeleženec (<i>Indirect participant</i>)	Udeleženec v plačilnem sistemu z ureditvijo posredne udeležbe, ki uporablja neposrednega udeleženca kot posrednika pri izvajanju nekaterih dejavnosti, ki jih omogoča sistem, zlasti pri poravnavi. Vse transakcije posrednega udeleženca se poravnajo na računu neposrednega udeleženca, ki je soglašal z zastopanjem zadevnega posrednega udeleženca. Vsak udeleženec, ki se lahko v sistemu naslavlja individualno, se šteje ločeno, ne glede na to, ali obstaja pravna povezava med dvema ali več takimi udeleženci.
Prejemnik plačila (<i>Payee</i>)	„Prejemnik plačila“ ima enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 4 Direktive 2007/64/ES.
Prejeta transakcija (<i>Transaction received</i>)	Transakcija, ki vključuje ne-MFI in se prejme od ponudnikov plačilnih storitev. Informacijo zagotovi v državi porečevalki rezidenčni ponudnik plačilnih storitev. Za različne plačilne storitve se uporablja naslednje: (a) kreditni prenosi se štejejo na strani prejemnika plačila; (b) direktne obremenitve se štejejo na strani plačnika; (c) čeki se štejejo na strani plačnika; (d) transakcije s karticami se štejejo na strani prejemnika plačila, tj. na strani pridobivanja; (e) plačilne transakcije z elektronskim denarjem se štejejo bodisi na strani plačnika bodisi na strani prejemnika plačila, odvisno od kanala odreditve. Če se transakcija šteje na strani plačnika (prejemnika plačila) pod prejetimi transakcijami, se ne šteje na strani prejemnika plačila (plačnika) pod poslanimi transakcijami.

Pojem	Opredelitev
Prenosljive vloge (<i>Transferable deposits</i>)	Vloge znotraj kategorije „vloge čez noč“, ki so neposredno prenosljive na zahtevo, da se izvršijo plačila drugim gospodarskim subjektom z običajno uporabljenimi sredstvi plačil, brez znatnega odloga, omejitve ali kazni.
Pridobitelj (<i>Acquirer</i>)	Pojem se uporablja v naslednjih primerih: (a) subjekt, pri katerem imajo osebe, ki sprejemajo kartice, tj. trgovci, račune za vloge in kateremu oseba, ki sprejema kartice, posreduje podatke v zvezi s transakcijami. Pridobitelj je odgovoren za zbiranje informacij o transakcijah in za poravnavo z osebami, ki sprejemajo kartice; (b) pri POS transakcijah subjekt, kateremu oseba, ki sprejema kartice, običajno trgovec, posreduje informacije, ki so potrebne za obdelavo kartičnega plačila. Pridobitelj je subjekt, ki upravlja z računom trgovca; (c) pri transakcijah na bankomatu subjekt, ki da bankovce na voljo imetniku kartice, bodisi neposredno bodisi z uporabo tretjih ponudnikov; (d) subjekt, ki zagotovi terminale, ne glede na lastništvo terminalov.
Pridobivanje (<i>Acquiring</i>)	Pomeni storitve, ki prejemniku plačila omogočajo, da sprejme plačilni instrument ali plačilno transakcijo, z zagotavljanjem storitev avtentikacije, odobritve in poravnave, kar ima za posledico prenos sredstev prejemniku plačila.
Računi elektronskega denarja (<i>E-money accounts</i>)	Računi, na katerih je shranjen elektronski denar. Stanje na računu lahko imetnik računa uporabi za opravljanje plačil in za prenos sredstev med računi. Kartice, na katerih se lahko neposredno shrani elektronski denar, se ne vključijo.
Računi elektronskega denarja, dostopni prek kartice (<i>E-money accounts accessed through a card</i>)	Glej opredelitve pojmov „računi elektronskega denarja“ in „kartica s funkcijo elektronskega denarja“.
Razmerje koncentracije (<i>Concentration ratio</i>)	Razmerje koncentracije po obsegu: razmerje med številom, tj. obsegom, transakcij, ki jih pošlje pet največjih udeležencev v plačilnem sistemu, in skupnim številom, tj. obsegom, transakcij, ki se pošljejo prek plačilnega sistema. Razmerje koncentracije po vrednosti: razmerje med vrednostjo transakcij, ki jih pošlje pet največjih udeležencev v plačilnem sistemu, in skupno vrednostjo transakcij, ki se pošljejo prek plačilnega sistema.
Schema elektronskega denarja (<i>E-money scheme</i>)	Skupek tehničnih pojmov, pravil, protokolov, algoritmov, funkcij, pravnih in pogodbenih dogovorov, komercialnih dogovorov in upravnih postopkov, na podlagi katerih se zagotavlja določen produkt elektronskega denarja. To lahko vključuje tudi zagotavljanje številnih storitev trženja, obdelave in drugih storitev članom sheme.
Skupaj plačilne transakcije, ki vključujejo ne-MFI (<i>Total payment transactions involving non-MFIs</i>)	Skupno število transakcij, pri katerih se uporabijo plačilni instrumenti, in ki vključujejo ne-MFI. Skupna vrednost transakcij, pri katerih se uporabijo plačilni instrumenti, in ki vključujejo ne-MFI.
Skupaj poslane transakcije (<i>Total transactions sent</i>)	Skupno število transakcij, ki se predložijo in obdelajo v določenem plačilnem sistemu. Skupna vrednost transakcij, ki se predložijo in obdelajo v določenem plačilnem sistemu.
Skupno število kartic (ne glede na število funkcij na kartici) (<i>Total number of cards (irrespective of the number of functions on the card)</i>)	Skupno število kartic v obtoku. Te lahko imajo eno ali več naslednjih funkcij: funkcijo gotovine, debetno funkcijo, posojilno funkcijo, funkcijo odloženega plačila ali funkcijo elektronskega denarja.

Pojem	Opredelitev
Sredstva (<i>Funds</i>)	Bankovci in kovanci, knjižni denar in elektronski denar.
Storitev odreditve plačil	S storitvami odreditve plačil se odredijo plačilne transakcije prek plačilnega računa, ki omogoča dostop prek interneta. Storitve zagotovijo tretji subjekti, ki sami ne izdajo uporabljenega plačilnega računa.
Število prenosljivih vlog čez noč (<i>Number of transferable overnight deposits</i>)	Število računov za vloge čez noč z vlogami, ki so neposredno prenosljive na zahtevo, da se izvršijo plačila drugim gospodarskim subjektom z običajno uporabljenimi sredstvi plačil, brez znatnega odloga, omejitve ali kazni.
Število prenosljivih vlog čez noč, od tega: število prenosljivih vlog čez noč, povezanih z internetom/osebni računalnikom (<i>Number of transferable overnight deposits of which: number of internet/PC linked overnight deposits</i>)	Število računov za prenosljive vloge čez noč, ki jih imajo ne-MFI in do katerih lahko imetnik računa dostopi in jih uporablja elektronsko prek interneta ali z bančnimi aplikacijami na osebni računalnik prek temu namenjene programske opreme in telekomunikacijskih povezav.
Število vlog čez noč (<i>Number of overnight deposits</i>)	Število računov z vlogami, ki so zamenljive v gotovino in/ali so na zahtevo prenosljive s čekom, plačilnim nalogom, debetno vknjižbo ali na podoben način brez znatnega odloga, omejitve ali kazni.
Število vlog čez noč, od tega: število vlog čez noč, povezanih z internetom/osebni računalnikom (<i>Number of overnight deposits of which: number of internet/PC linked overnight deposits</i>)	Število računov za vloge čez noč, ki jih imajo ne-MFI in do katerih lahko imetnik računa dostopi in jih uporablja elektronsko prek interneta ali z bančnimi aplikacijami na osebni računalnik prek temu namenjene programske opreme in telekomunikacijskih povezav.
Terminal za kartice s funkcijo elektronskega denarja (<i>E-money card terminal</i>)	Terminal, ki omogoča prenos elektronske vrednosti od izdajatelja elektronskega denarja na kartico s funkcijo elektronskega denarja in obratno ali s stanja na kartici na stanje upravičenca.
Terminal za polnjenje in praznjenje kartic s funkcijo elektronskega denarja (<i>E-money card-loading and unloading terminal</i>)	Terminal, ki omogoča prenos elektronske vrednosti od izdajatelja elektronskega denarja imetniku kartice s funkcijo elektronskega denarja in obratno, tj. polnjenje in praznjenje.
Terminal za sprejemanje kartic s funkcijo elektronskega denarja (<i>E-money card-accepting terminal</i>)	Terminal, ki imetnikom elektronskega denarja na kartici s funkcijo elektronskega denarja omogoča prenos vrednosti elektronskega denarja z njihovega stanja na stanje trgovca ali drugega upravičenca.
Terminali EFTPOS (<i>EFTPOS terminals</i>)	Terminali EFTPOS, ki zbirajo plačilne informacije z elektronskimi sredstvi in so v nekaterih primerih zasnovani za prenos teh informacij bodisi s povezavo, z zahtevo za odobritev v realnem času, bodisi brez povezave. Vključujejo samopostrežne terminale.

Pojem	Opredelitev
Transakcije na bankomatu (razen transakcij z elektronskim denarjem) (<i>ATM transactions (except e-money transactions)</i>)	Dvigi gotovine ali pologi gotovine, opravljeni na bankomatu z uporabo kartice s funkcijo gotovine, kar vključuje vse zadevne transakcije, odrejene s kartico, tj.: (a) vse transakcije, pri katerih sta pridobitelj in izdajatelj kartice različna subjekta; in (b) vse transakcije, pri katerih sta pridobitelj in izdajatelj kartice isti subjekt. Plačilne transakcije z elektronskim denarjem se ne vključijo.
Transakcije na terminalih, ki jih zagotovijo nerezidenčni ponudniki plačilnih storitev, s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev (<i>Transactions at terminals provided by non-resident PSPs with cards issued by resident PSPs</i>)	Plačilne transakcije, ki se opravijo na vseh terminalih, ki jih pridobijo nerezidenčni ponudniki plačilnih storitev, in pri katerih kartice, uporabljene pri transakcijah, izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev. Geografske razčlenitve (kakor je določeno v Prilogi III) se nanašajo na državo, v kateri se nahajajo terminali.
Transakcije na terminalih, ki jih zagotovijo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev, s karticami, ki jih izdajo nerezidenčni ponudniki plačilnih storitev (<i>Transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by non-resident PSPs</i>)	Plačilne transakcije, ki se opravijo na vseh terminalih, ki jih pridobijo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev (tj. ne glede na to, ali se terminali nahajajo v državi, v kateri se nahaja ponudnik plačilnih storitev, ali zunaj nje), in pri katerih kartice, uporabljene pri transakcijah, izdajo nerezidenčni ponudniki plačilnih storitev. Geografske razčlenitve (kakor je določeno v Prilogi III) se nanašajo na državo, v kateri se nahajajo terminali.
Transakcije na terminalih, ki jih zagotovijo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev, s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev (<i>Transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by resident PSPs</i>)	Plačilne transakcije, ki se opravijo na vseh terminalih, ki jih pridobijo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev (tj. ne glede na to, ali se terminali nahajajo v državi, v kateri se nahaja ponudnik plačilnih storitev, ali zunaj nje), in pri katerih kartice, uporabljene pri transakcijah, izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev. Geografske razčlenitve (kakor je določeno v Prilogi III) se nanašajo na državo, v kateri se nahajajo terminali.
Trgovec (<i>Merchant</i>)	Subjekt, ki je pooblaščen za prejemanje sredstev v zameno za dostavo blaga in/ali storitev ter ima dogovor s ponudnikom plačilnih storitev za sprejemanje teh sredstev.
Zastopnik (<i>Agent</i>)	„Zastopnik“ ima enak pomen, kakor je opredeljeno v členu 4 Direktive 2007/64/ES.

(1) UL L 174, 26.6.2013, str. 1.

(2) Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

(3) Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

PRILOGA III

SCHEME POROČANJA

Tabela 1

Institucije, ki ponujajo plačilne storitve za ne-MFI

(Konec obdobja)

	Število	Vrednost
Kreditne institucije		
Število vlog čez noč (v tisočih)	Geo 0	
<i>od tega:</i>		
Število vlog čez noč, povezanih z internetom/osebni računalnikom (v tisočih)	Geo 0	
Število prenosljivih vlog čez noč (v tisočih)	Geo 0	
<i>od tega:</i>		
Število prenosljivih vlog čez noč, povezanih z internetom/osebni računalnikom (v tisočih)	Geo 0	
Število plačilnih računov	Geo 0	
Število računov elektronskega denarja	Geo 0	
Obstoječa izdana vrednost na shranjevalnikih elektronskega denarja ⁽¹⁾ (v tisočih EUR)		Geo 0
Institucije za izdajo elektronskega denarja		
Število plačilnih računov	Geo 0	
Število računov elektronskega denarja	Geo 0	
Obstoječa izdana vrednost na shranjevalnikih elektronskega denarja ⁽¹⁾ (v tisočih EUR)		Geo 0
Plačilne institucije		
Število plačilnih računov	Geo 0	
Drugi ponudniki plačilnih storitev in izdajatelji elektronskega denarja		
Število plačilnih računov	Geo 0	
Število računov elektronskega denarja	Geo 0	
Obstoječa izdana vrednost na shranjevalnikih elektronskega denarja ⁽¹⁾ (v tisočih EUR)		Geo 0

⁽¹⁾ Obstoječa vrednost na shranjevalnikih elektronskega denarja, ki so jo izdali izdajatelji elektronskega denarja.

Tabela 2

Funkcije plačilnih kartic

(Konec obdobja, prvotne enote)

	Število
Kartice, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev	
Kartice s funkcijo gotovine	Geo 0

	Število
Kartice s funkcijo plačila (razen kartic, ki imajo samo funkcijo elektronskega denarja)	Geo 0
<i>od tega:</i>	
Kartice z debetno funkcijo	Geo 0
Kartice s funkcijo odloženega plačila	Geo 0
Kartice s posojilno funkcijo	Geo 0
Kartice z debetno funkcijo in/ali funkcijo odloženega plačila	Geo 0
Kartice s posojilno funkcijo in/ali funkcijo odloženega plačila	Geo 0
Kartice s funkcijo elektronskega denarja	Geo 0
Kartice, na katerih se lahko neposredno shrani elektronski denar	Geo 0
Kartice, ki omogočajo dostop do elektronskega denarja, shranjenega na računih elektronskega denarja	Geo 0
<i>od tega:</i>	
Kartice s funkcijo elektronskega denarja, ki so bile napolnjene najmanj enkrat	Geo 0
Skupno število kartic (ne glede na število funkcij na kartici)	Geo 0
<i>od tega:</i>	
Kartice s kombinacijo debetne funkcije, funkcije gotovine in funkcije elektronskega denarja	Geo 0

Tabela 3

Naprave za sprejemanje plačilnih kartic

(Konec obdobja, prvotne enote)

	Število
Terminali, ki jih zagotovijo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev	
Bankomati	Geo 3
<i>od tega:</i>	
Bankomati s funkcijo dviga gotovine	Geo 3
Bankomati s funkcijo kreditnega prenosa	Geo 3
POS terminali	Geo 3
<i>od tega:</i>	
Terminali EFTPOS	Geo 3
Terminali za kartice s funkcijo elektronskega denarja	Geo 3
Terminali za kartice s funkcijo elektronskega denarja	Geo 3
<i>od tega:</i>	
Terminali za polnjenje in praznjenje kartic s funkcijo elektronskega denarja	Geo 3
Terminali za sprejemanje kartic s funkcijo elektronskega denarja	Geo 3

Tabela 4

Plačilne transakcije, ki vključujejo ne-MFI

(Skupaj za obdobje; število transakcij v milijonih; vrednost transakcij v milijonih EUR)

	Poslane		Prejete	
	Število transakcij	Vrednost transakcij	Število transakcij	Vrednost transakcij
Transakcije po vrsti plačilne storitve				
Kreditni prenosi	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Odrejeni v papirni obliki	Geo 1	Geo 1		
Odrejeni elektronsko	Geo 1	Geo 1		
Odrejeni v datoteki/svežnju	Geo 1	Geo 1		
Odrejeni kot posamezno plačilo	Geo 1	Geo 1		
<i>od tega:</i>				
Ne-SEPA	Geo 1	Geo 1		
Direktne obremenitve	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Odrejene v datoteki/svežnju	Geo 1	Geo 1		
Odrejene kot posamezno plačilo	Geo 1	Geo 1		
<i>od tega:</i>				
Ne-SEPA	Geo 1	Geo 1		
Kartična plačila s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev (razen s karticami, ki imajo samo funkcijo elektronskega denarja)	Geo 3	Geo 3		
Plačila s karticami z debetno funkcijo	Geo 1	Geo 1		
Plačila s karticami s funkcijo odloženega plačila	Geo 1	Geo 1		
Plačila s karticami s posojilno funkcijo	Geo 1	Geo 1		
Plačila s karticami z debetno funkcijo in/ali funkcijo odloženega plačila	Geo 1	Geo 1		
Plačila s karticami s posojilno funkcijo in/ali funkcijo odloženega plačila	Geo 1	Geo 1		
Odrejena na fizičnem terminalu EFTPOS	Geo 1	Geo 1		
Odrejena na daljavo	Geo 1	Geo 1		
Plačilne transakcije z elektronskim denarjem, ki ga izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
S karticami, na katerih se lahko neposredno shrani elektronski denar	Geo 1	Geo 1		
Z računi elektronskega denarja	Geo 1	Geo 1		
<i>od tega:</i>				
dostopni prek kartice	Geo 1	Geo 1		
Čeki	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Druge plačilne storitve	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Skupaj plačilne transakcije, ki vključujejo ne-MFI	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2

Tabela 5

Plačilne transakcije po vrsti terminala, ki vključujejo ne-MFI

(Skupaj za obdobje; število transakcij v milijonih; vrednost transakcij v milijonih EUR)

	Število transakcij	Vrednost transakcij
Transakcije po vrsti terminala ⁽¹⁾		
(a) Transakcije na terminalih, ki jih zagotovijo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev, s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev	Geo 3	Geo 3
<i>od tega:</i>		
Dvigi gotovine na bankomatu (razen transakcij z elektronskim denarjem)	Geo 3	Geo 3
Pologi gotovine na bankomatu (razen transakcij z elektronskim denarjem)	Geo 3	Geo 3
POS transakcije (razen transakcij z elektronskim denarjem)	Geo 3	Geo 3
Polnjenje in praznjenje kartic s funkcijo elektronskega denarja	Geo 3	Geo 3
Plačilo z elektronskim denarjem s karticami s funkcijo elektronskega denarja	Geo 3	Geo 3
(b) Transakcije na terminalih, ki jih zagotovijo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev, s karticami, ki jih izdajo nerezidenčni ponudniki plačilnih storitev	Geo 3	Geo 3
<i>od tega:</i>		
Dvigi gotovine na bankomatu (razen transakcij z elektronskim denarjem)	Geo 3	Geo 3
Pologi gotovine na bankomatu (razen transakcij z elektronskim denarjem)	Geo 3	Geo 3
POS transakcije (razen transakcij z elektronskim denarjem)	Geo 3	Geo 3
Polnjenje in praznjenje kartic s funkcijo elektronskega denarja	Geo 3	Geo 3
Plačilo z elektronskim denarjem s karticami s funkcijo elektronskega denarja	Geo 3	Geo 3
(c) Transakcije na terminalih, ki jih zagotovijo nerezidenčni ponudniki plačilnih storitev, s karticami, ki jih izdajo rezidenčni ponudniki plačilnih storitev	Geo 3	Geo 3
<i>od tega:</i>		
Dvigi gotovine na bankomatu (razen transakcij z elektronskim denarjem)	Geo 3	Geo 3
Pologi gotovine na bankomatu (razen transakcij z elektronskim denarjem)	Geo 3	Geo 3
POS transakcije (razen transakcij z elektronskim denarjem)	Geo 3	Geo 3
Polnjenje in praznjenje kartic s funkcijo elektronskega denarja	Geo 3	Geo 3
Plačilo z elektronskim denarjem s karticami s funkcijo elektronskega denarja	Geo 3	Geo 3

⁽¹⁾ Geografske (Geo) razčlenitve temeljijo na lokaciji terminala.

Tabela 6

Udeležba v izbranih plačilnih sistemih

(Konec obdobja, prvotne enote)

	Število
Plačilni sistem (razen sistema TARGET2)	
Število udeležencev	Geo 1
Neposredni udeleženci	Geo 1
Kreditne institucije	Geo 1

	Število
Centralna banka	Geo 1
Drugi neposredni udeleženci	Geo 1
Javna uprava	Geo 1
Organizacije, ki opravljajo storitve kliringa in poravnave	Geo 1
Druge finančne institucije	Geo 1
Ostali	Geo 1
Posredni udeleženci	Geo 1

Tabela 7

Plačila, ki se obdelajo v izbranem plačilnem sistemu

(Skupaj za obdobje; število transakcij v milijonih; vrednost transakcij v milijonih EUR)

	Poslane	
	Število transakcij	Vrednost transakcij
Plačilni sistem (razen sistema TARGET2)		
Skupaj transakcije	Geo 4	Geo 4
Kreditni prenosi	Geo 4	Geo 4
Odrejeni v papirni obliki	Geo 1	Geo 1
Odrejeni elektronsko	Geo 1	Geo 1
Direktne obremenitve	Geo 4	Geo 4
Kartična plačila	Geo 4	Geo 4
Transakcije na bankomatu (razen transakcij z elektronskim denarjem)	Geo 4	Geo 4
Plačilo z elektronskim denarjem	Geo 4	Geo 4
Čeki	Geo 4	Geo 4
Druge plačilne storitve	Geo 4	Geo 4
Razmerje koncentracije	Geo 1	Geo 1

Geografske razčlenitve

Geo 0	Geo 1	Geo 2	Geo 3	Geo 4
Domače	Domače in čezmejne združeno	Čezmejne	Domače Razčlenitve po posamezni državi za vse države Unije Tujina	Domače Čezmejne

PRILOGA IV

MINIMALNI STANDARDI, KI JIH MORA UPOŠTEVATI DEJANSKA POROČEVALSKA POPULACIJA

Poročevalske enote morajo upoštevati naslednje minimalne standarde, da bi izpolnile zahteve Evropske centralne banke (ECB) za statistično poročanje.

1. Minimalni standardi za prenos:

- (a) poročanje mora biti pravočasno in v rokih, ki jih določi zadevna NCB;
- (b) statistična poročila morajo imeti obliko in format po tehničnih zahtevah, ki jih za poročanje določi zadevna NCB;
- (c) poročevalska enota mora zadevni NCB sporočiti podatke ene ali več kontaktnih oseb;
- (d) upoštevati je treba tehnične specifikacije za prenos podatkov do zadevne NCB.

2. Minimalni standardi za točnost:

- (a) statistične informacije morajo biti pravilne: izpolniti je treba vse linearne omejitve (npr. seštevek delnih vsot mora biti enak skupni vsoti) in podatki morajo biti usklajeni med vsemi frekvencami poročanja;
- (b) poročevalske enote morajo biti sposobne zagotoviti informacije o gibanjih v prenesenih podatkih;
- (c) statistične informacije morajo biti popolne in ne smejo vsebovati trajnih in strukturnih vrzeli; obstoječe vrzeli je treba ugotoviti, jih pojasniti zadevni NCB in jih po potrebi čim prej premostiti;
- (d) poročevalske enote morajo upoštevati politiko zaokroževanja, ki jo določi zadevna NCB za tehnični prenos podatkov.

3. Minimalni standardi za vsebinsko skladnost:

- (a) statistične informacije morajo biti v skladu z opredelitvami in razvrstitvami iz te uredbe;
- (b) v primeru odstopanj od teh opredelitev in razvrstitev morajo poročevalske enote redno spremljati in kvantificirati razliko med uporabljenim merilom in merilom v tej uredbi;
- (c) poročevalske enote morajo biti sposobne pojasniti prelome v prenesenih podatkih v primerjavi s številkami iz prejšnjih obdobj.

4. Minimalni standardi za popravke:

Upoštevati je treba politiko in postopke glede popravkov, ki jih določita ECB in zadevna NCB. Popravke, ki odstopajo od običajnih, morajo spremljati pojasnila.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1410/2013**z dne 23. decembra 2013****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga

določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.

(2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. decembra 2013

Za Komisijo
V imenu predsednika
Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	IL	153,9
	MA	71,1
	TN	110,9
	TR	117,6
	ZZ	113,4
0707 00 05	AL	99,8
	JO	158,2
	MA	158,2
	TR	148,8
	ZZ	141,3
0709 93 10	MA	80,0
	TR	168,2
	ZZ	124,1
0805 10 20	MA	61,8
	TR	45,3
	ZA	51,6
	ZZ	52,9
0805 20 10	MA	70,5
	ZZ	70,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	35,9
	IL	102,5
	JM	133,9
	MA	69,9
	TR	73,4
	ZZ	83,1
0805 50 10	AR	102,8
	TR	63,2
	ZZ	83,0
0808 10 80	CN	81,7
	MK	33,9
	US	92,0
	ZZ	69,2
0808 30 90	TR	124,7
	US	150,9
	ZZ	137,8

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1411/2013**z dne 23. decembra 2013****o določitvi uvoznih dajatev v sektorju žit, ki se uporabljajo od 1. januarja 2014**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (EU) št. 642/2010 z dne 20. julija 2010 o pravilih za uporabo (uvoznih dajatev za sektor žit) Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 ⁽²⁾, zlasti člena 2(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da je uvozna dajatev za proizvode z oznakami KN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (navadna pšenica, semenska), ex 1001 99 00 (visokokakovostna navadna pšenica, razen semenske), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 in 1007 90 00 enaka veljavni intervencijski ceni za te proizvode ob uvozu, povečani za 55 % in zmanjšani za uvozno ceno CIF zadevne pošiljke. Ta dajatev ne sme presežati stopnje dajatev skupne carinske tarife.

(2) Člen 136(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da se za izračun uvozne dajatve iz odstavka 1 navedenega člena za zadevne proizvode redno določajo reprezentativne uvozne cene CIF.

(3) V skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 642/2010 je cena za izračun uvozne dajatve za proizvode z oznakami KN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (navadna pšenica, semenska), ex 1001 99 00 (visokokakovostna navadna pšenica, razen semenske), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 in 1007 90 00 enaka dnevni reprezentativni uvozni ceni CIF v skladu z metodo iz člena 5 navedene uredbe.

(4) Uvozne dajatve, ki se uporabljajo do začetka veljavnosti nove določitve se določijo za obdobje od 1. januarja 2014.

(5) Ker je treba zagotoviti, da se ta ukrep uporablja čim prej po tem, ko se zagotovijo ažurirani podatki, mora ta uredba začeti veljati na dan objave –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Od 1. januarja 2014 se uvozne dajatve v sektorju žit iz člena 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določijo v Prilogi I k tej uredbi na podlagi podatkov iz Priloge II.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. decembra 2013

Za Komisijo
V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 187, 21.7.2010, str. 5.

PRILOGA I

Uvozne dajatve za proizvode iz člena 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007, ki se uporabljajo od 1. januarja 2014

Oznaka KN	Opis blaga	Uvozna dajatev ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00	trda PŠENICA, visokokakovostna	0,00
1001 11 00	srednjekakovostna	0,00
	nizkokakovostna	0,00
ex 1001 91 20	navadna PŠENICA, semenska	0,00
ex 1001 99 00	navadna PŠENICA, visokokakovostna, razen semenske	0,00
1002 10 00	RŽ	0,00
1002 90 00		
1005 10 90	semenska KORUZA, razen hibridne	0,00
1005 90 00	KORUZA, razen semenske ⁽²⁾	0,00
1007 10 90	SIREK v zrnju, razen hibridnega, za setev	0,00
1007 90 00		

⁽¹⁾ V skladu s členom 2(4) Uredbe (EU) št. 642/2010 je lahko uvoznik upravičen do znižanja uvozne dajatve za:

- 3 EUR/t, če se pristanišče raztovarjanja nahaja v Sredozemlju (onstran Gibraltarske ožine) ali Črnem morju in če blago prihaja po Atlantskem oceanu ali Sueškem kanalu,
- 2 EUR/t, če se pristanišče raztovarjanja nahaja na Danskem, Irskem, v Estoniji, Latviji, Litvi, Poljski, na Finskem, Švedskem, v Veliki Britaniji ali na atlantski obali Iberskega polotoka ter če blago prihaja v Unijo po Atlantskem oceanu.

⁽²⁾ Uvoznik je upravičen do pavšalnega znižanja 24 EUR/t, če izpolnjuje pogoje iz člena 3 Uredbe (EU) št. 642/2010.

PRILOGA II

Podatki za izračun dajatev iz Priloge I

13.12.2013-20.12.2013

1. Povprečje za referenčno obdobje iz člena 2(2) Uredbe (ES) št. 642/2010:

(EUR/t)

	Navadna pšenica ⁽¹⁾	Koruzna	Trda pšenica, visokokakovostna	Trda pšenica, srednjekakovostna ⁽²⁾	Trda pšenica, nizkokakovostna ⁽³⁾
Borza	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Kotacija	188,44	122,64	—	—	—
Cena FOB ZDA	—	—	216,96	206,96	186,96
Premija za Zaliv	—	24,04	—	—	—
Premija za Velika jezera	50,52	—	—	—	—

⁽¹⁾ Pozitivna premija 14 EUR/t (člen 5(3) Uredbe (EU) št. 642/2010).⁽²⁾ Negativna premija 10 EUR/t (člen 5(3) Uredbe (EU) št. 642/2010).⁽³⁾ Negativna premija 30 EUR/t (člen 5(3) Uredbe (EU) št. 642/2010).

2. Povprečje za referenčno obdobje iz člena 2(2) Uredbe (ES) št. 642/2010:

Prevozni stroški: Mehiški zaliv–Rotterdam: 19,68 EUR/t

Prevozni stroški: Velika jezera–Rotterdam: 52,63 EUR/t

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP SVETA

z dne 16. decembra 2013

o izvajanju Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko

(2013/797/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 291(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko ⁽¹⁾ in zlasti člena 26(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 15. oktobra 2013 sprejel Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko.
- (2) Načrtovanje in izvajanje nalog, ki se prenesejo na ECB, bi moral v celoti izvajati notranji organ, ki ga sestavljajo predsednik in podpredsednik, štirje predstavniki ECB ter po en predstavnik pristojnega nacionalnega organa iz vsake sodelujoče države članice (v nadaljnjem besedilu: Nadzorni odbor).
- (3) Nadzorni odbor bi moral biti ključen organ pri izvajanju nadzorniških nalog ECB, za katere so bili doslej vedno odgovorni pristojni nacionalni organi. Zato bi Svet moral biti pooblaščen za sprejetje izvedbenega sklepa, s katerim med drugim imenuje predsednika Nadzornega odbora.

(4) V skladu s členom 26(3) navedene uredbe in po predstavitvi stališča Nadzornega odbora je ECB 22. novembra predložila predlog za imenovanje predsednika Nadzornega odbora v odobritev Evropskemu parlamentu. Slednji je predlog odobril 11. decembra.

(5) Potem je ECB 11. decembra 2013 predlog za imenovanje predsednika Nadzornega odbora predložila Svetu –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Danièle NOUY se imenuje za predsednico Nadzornega odbora Evropske centralne banke.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 16. decembra 2013

Za Svet
Predsednik
V. JUKNA

⁽¹⁾ UL L 287, 29.10.2013, str. 63.

SKLEP SVETA 2013/798/SZVP**z dne 23. decembra 2013****o omejevalnih ukrepih proti Srednjeafriški republiki**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 29 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je [16. decembra 2013 izrazil globoko zaskrbljenost zaradi razmer v Srednjeafriški republiki.
- (2) Varnostni svet Združenih narodov je 5. decembra 2013 sprejel Resolucijo 2127 (2013), ki uvaja embargo na orožje proti Srednjeafriški republiki.
- (3) Za izvajanje določenih ukrepov je potrebno nadaljnje ukrepanje Unije –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Prodaja, dobava, prenos ali izvoz orožja in sorodnega materiala vseh vrst, vključno z orožjem in strelivom, vojaškimi vozili in opremo, paravojaško opremo in rezervnimi deli za navedeno, v Srednjeafriško republiko s strani državljanov držav članic ali z ozemelj držav članic ali z uporabo plovil ali letal pod njihovo zastavo se prepove ne glede na to, ali ima navedeno izvor na omenjenih ozemljih ali ne.

2. Prepovedano je:

- (a) neposredno ali posredno zagotavljati tehnično pomoč, posredniške storitve in druge storitve, vključno z zagotavljanjem oboroženega najemniškega vojaškega osebja, povezane z vojaškimi dejavnostmi ter zagotavljanjem, izdelavo, vzdrževanjem in uporabo orožja in sorodnega materiala vseh vrst, vključno z orožjem in strelivom, vojaškimi vozili in opremo, paravojaško opremo in rezervnimi deli za navedeno, vsem fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom v Srednjeafriški republiki ali za uporabo v njej;

- (b) neposredno ali posredno nuditi financiranje ali finančno pomoč v zvezi z vojaškimi dejavnostmi, zlasti tudi subvencije, posojila in izvozna kreditna zavarovanja, kakor tudi zavarovanja in pozavarovanja, za vsakršno prodajo, dobavo, prenos ali izvoz orožja in sorodnega materiala ali za zagotavljanje s tem povezane tehnične pomoči ter posredniških storitev in drugih storitev, vsem osebam, subjektom ali organom v Srednjeafriški republiki ali za uporabo v njej;

- (c) zavestno in namerno sodelovati v dejavnostih, katerih cilj ali učinek je izogibanje prepovedim iz točk (a) ali (b).

Člen 2

1. Člen 1 se ne uporablja za:

- (a) prodajo, dobavo, prenos ali izvoz orožja in sorodnega materiala, namenjenih izključno v podporo ali uporabo v misiji za utrditev miru v Srednjeafriški republiki (MICOPAX), mednarodni podporni misiji v Srednjeafriški republiki pod afriškim vodstvom (MISCA), integriranem uradu Združenih narodov za izgradnjo miru v Srednjeafriški republiki (BINUCA) in njegovi vojaški enoti, v regionalni bojni skupini Afriške unije (AU-RTF) ter s strani francoskih sil, razporejenih v Srednjeafriški republiki;

- (b) prodajo, dobavo, prenos ali izvoz zaščitnih oblačil, vključno z neprebojnimi jopiči in vojaškimi čeladami, ki so jih v Srednjeafriško republiko zgolj za lastno uporabo začasno uvozili uslužbenci Združenih narodov, uslužbenci Unije ali njenih držav članic, predstavniki medijev ter delavci na področju človekoljubne in razvojne pomoči in njihovo spremno osebje;

- (c) prodajo, dobavo, prenos ali izvoz osebne orožja in sorodnega materiala, namenjenega izključno uporabi v mednarodnih patroljah, ki zagotavljajo varnost na zaščitnem območju treh nacionalnih parkov v porečju reke Sangha s preprečevanjem divjega lova, tihotapljenja slonovine in orožja ter drugih nezakonitih dejavnosti v nasprotju z nacionalno zakonodajo Srednjeafriške republike ali njenimi mednarodnopravnimi obveznostmi.

2. Člen 1 se ne uporablja za:

- (a) prodajo, dobavo, prenos ali izvoz nesmrtonosne vojaške opreme, namenjene zgolj za uporabo v humanitarne ali varnostne namene, in s tem povezane tehnične pomoči;

(b) prodajo, dobavo, prenos ali izvoz orožja in druge sorodne smrtonosne opreme varnostnim silam Srednjeafriške republike, namenjene zgolj v podporo procesu reforme varnostnega sektorja v Srednjeafriški republiki ali za uporabo v tem procesu;

(c) prodajo, dobavo, prenos ali izvoz orožja in sorodnega materiala ter s tem povezane tehnične ali finančne pomoči, vključno z osebjem;

kot je vnaprej odobril odbor, ustanovljen na podlagi odstavka 57 Resolucije VS ZN 2127 (2013)

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 23. decembra 2013

Za Svet

Predsednik

L. LINKEVIČIUS

SKLEP KOMISIJE

z dne 17. decembra 2013

o prigrasitvi prehodnega nacionalnega načrta iz člena 32 Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta o industrijskih emisijah, ki ga je predložila Kraljevina Španija

(notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 9089)

(Besedilo v španskem jeziku je edino verodostojno)

(2013/799/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) ⁽¹⁾ ter zlasti drugega pododstavka člena 32(5) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Kraljevina Španija je v skladu s prvim pododstavkom člena 32(5) Direktive 2010/75/EU Komisiji poslala prehodni nacionalni načrt (v nadaljnjem besedilu: PNN) po elektronski pošti 21. decembra 2012 ⁽²⁾ in v uradnem dopisu z dne 28. decembra 2012, ki ga je Komisija prejela 2. januarja 2013 ⁽³⁾.

(2) PNN je bil ocenjen v skladu s členom 32(1), (3) in (4) Direktive 2010/75/EU ter Izvedbenim sklepom Komisije 2012/115/EU ⁽⁴⁾.

(3) Komisija je med oceno popolnosti PNN, ki ga je predložila Kraljevina Španija, ugotovila, da se številne naprave, vključene v PNN, niso ujemale z napravami iz popisa emisij za leto 2009, ki ga je Kraljevina Španija predložila v skladu z Direktivo 2001/80/ES Evropskega

parlamentar in Sveta ⁽⁵⁾. Komisija je tudi ugotovila, da je bil prispevek naprave 5 k zgornji meji za SO₂ iz PNN za obdobje 2001–2007 izračunan na podlagi minimalne stopnje razžveplanja in da je bil prispevek za obdobje 2008–2010 določen z metodo mejne vrednosti emisij, vendar pogoji za uporabo tega pristopa niso bili izpolnjeni.

(4) Ker so neskladja med podatki v PNN in podatki v popisu emisij na podlagi Direktive 2001/80/ES ovirala ocenjevanje PNN, je Komisija v dopisu z dne 11. junija 2013 ⁽⁶⁾ od Kraljevine Španije zahtevala pojasnilo glede ugotovljenih razlik. Komisija je od Kraljevine Španije zahtevala tudi, da ponovno izračuna prispevek naprave 5 k zgornji meji za SO₂ iz PNN.

(5) Kraljevina Španija je Komisiji predložila dodatne informacije v dopisu z dne 28. junija 2013 ⁽⁷⁾, ki je vseboval pojasnilo glede razlik med informacijami v PNN in informacijami v popisu emisij za leto 2009 na podlagi Direktive 2001/80/ES. Kraljevina Španija je v navedenem dopisu navedla tudi, da ni potrebe po spremembi prispevka naprave 5 k zgornji meji za SO₂ iz PNN.

(6) Po dodatni oceni PNN in dodatnih informacijah, ki jih je predložila Kraljevina Španija, je Komisija 19. septembra 2013 ⁽⁸⁾ Kraljevini Španiji poslala drugi dopis, v katerem je potrdila svoje stališče glede uporabe metode minimalne stopnje razžveplanja za izračun prispevka naprave 5 k zgornji meji za SO₂ iz PNN. Nadalje je Komisija pripomnila, da je Kraljevina Španija v primeru naprave 2 za izračun prispevka naprave k zgornji meji iz PNN za leto 2016 uporabila mejno vrednost emisij SO₂ v višini 800 mg/Nm³ na podlagi določb iz člena 5(2) Direktive 2001/80/ES, ki pa se po mnenju Komisije ne uporablja v ta namen. Komisija je tudi ugotovila, da je bila v primeru devetih naprav za izračun njihovega prispevka k zgornji meji iz PNN za leto 2016 uporabljena mejna vrednost emisij NO_x v višini 1 200 mg/Nm³ na podlagi opombe 2

⁽¹⁾ UL L 334, 17.12.2010, str. 17.

⁽²⁾ Ares(2012)1551138.

⁽³⁾ Ares(2013)146.

⁽⁴⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2012/115/EU z dne 10. februarja 2012 o določitvi pravil glede prehodnih nacionalnih načrtov iz Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta o industrijskih emisijah (UL L 52, 24.2.2012, str. 12).

⁽⁵⁾ Direktiva 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav (UL L 309, 27.11.2001, str. 1).

⁽⁶⁾ Ares(2013)1984918.

⁽⁷⁾ Ares(2013)2535734.

⁽⁸⁾ Ares(2013)3085135.

k preglednici C.1 iz Dodatka C k Prilogi k Izvedbenemu sklepu 2012/115/EU, informacije o vsebnosti hlapnih snovi v trdnem gorivu, ki se uporablja v teh napravah, ki bi upravičile uporabo navedene opombe, pa niso bile predložene. Komisija je od Kraljevine Španije zahtevala tudi dodatne informacije o ukrepih, predvidenih za vsako napravo, vključeno v PNN, da bi se zagotovila pravočasna uskladitev z mejnimi vrednostmi emisij, ki se bodo uporabljale od 1. julija 2020. Kot zadnje je Komisija od Kraljevine Španije zahtevala, da predloži dodatne podatke o napravah, ki uporabljajo več vrst goriva ali so sestavljene iz različnih vrst naprav, v zvezi s količino uporabljenih goriv, mejnimi vrednostmi emisij, povprečnimi stopnjami pretoka odpadnih plinov in pretvorbenimi faktorji za vsako uporabljeno gorivo ali vsako vrsto naprav posebej.

- (7) Kraljevina Španija je odgovorila na vprašanja Komisije in predložila dodatne podatke v dopisu z dne 30. septembra 2013 ⁽¹⁾, dopolnjenem z dopisom z dne 10. oktobra 2013 ⁽²⁾. Glede naprave 2 je Kraljevina Španija ponovno izrazila svoje stališče, da ni potrebe po spremembi uporabljene mejne vrednosti emisij SO₂, saj po njenem mnenju v tem primeru velja člen 5(2) Direktive 2001/80/ES. Glede naprave 5 je Kraljevina Španija še naprej trdila, da je bila upravičena do uporabe kombinacije metode minimalne stopnje razžveplanja in metode mejne vrednosti emisij. Kraljevina Španija je predložila informacije o vsebnosti hlapnih snovi v trdnem gorivu, uporabljenem v obdobju 2001–2010 pri devetih napravah, za katere je bila za izračun zgornje meje za leto 2016 uporabljena mejna vrednost emisij NO_x v višini 1 200 mg/Nm³, ki so pokazale, da je samo v primeru naprav 3, 4 in 19 povprečna letna vsebnost hlapnih spojin v uporabljenem trdnem gorivu znašala manj kot 10 % vsako leto v obdobju med letoma 2001 in 2010, medtem ko je bila povprečna letna vsebnost v primeru naprav 13, 15, 17, 18, 24 in 25 večja od 10 % eno ali več let. Kraljevina Španija je trdila, da je bila povprečna vsebnost hlapnih spojin v primeru vseh devetih naprav v celotnem referenčnem obdobju (2001–2010) nižja od vrednosti, navedene v opombi 2 k preglednici C.1 iz Dodatka C k Prilogi k Izvedbenemu sklepu 2012/115/EU.
- (8) Na podlagi informacij, ki so jih 30. septembra 2013 in 10. oktobra 2013 predložile španske oblasti, je Komisija ugotovila, da je v primeru naprav, ki uporabljajo več vrst goriva in za katere so bile predložene mejne vrednosti emisij za vsa uporabljena goriva, ter ene naprave, za katero je bila predložena povprečna mejna vrednost emisij za vsa uporabljena goriva, treba pojasniti, kako so bili izračunani prispevki navedenih naprav k skupnim

zgornjim mejam, ter določiti mejne vrednosti emisij in povprečne letne stopnje pretoka odpadnih plinov za vsako gorivo, ki se uporablja v navedenih napravah.

- (9) Po končni oceni PNN, ki ga je priglasila Kraljevina Španija in kakor je bil spremenjen v skladu z dodatnimi informacijami in vključitvijo velikih kurilnih naprav iz Priloge I k temu sklepu, je Komisija opredelila tri glavne elemente kot neskladne z veljavnimi določbami:

— v primeru naprave 2 Komisija meni, da uporaba mejne vrednosti emisij SO₂ v višini 800 mg/Nm³ za izračun njenega prispevka k zgornji meji iz PNN za leto 2016 na podlagi člena 5(2) Direktive 2001/80/ES ni primerna, saj se drugi pododstavek člena 32(3) Direktive 2010/75/EU na navedeno mejno vrednost emisij ne nanaša,

— v primeru naprave 5 Komisija meni, da metoda za izračun njenega prispevka k zgornji meji za SO₂ iz PNN s kombinacijo pristopa minimalne stopnje razžveplanja in pristopa mejne vrednosti emisij ni primerna,

— v primeru naprav 13, 15, 17, 18, 24 in 25 Komisija meni, da uporaba mejne vrednosti emisij NO_x v višini 1 200 mg/Nm³ za izračun njihovih prispevkov k zgornji meji iz PNN za leto 2016 ni ustrezna, saj pogoji za uporabo te mejne vrednosti emisij, ki so določeni v opombi 2 k preglednici C.1 iz Dodatka C k Prilogi k Izvedbenemu sklepu 2012/115/EU, niso izpolnjeni.

- (10) Poleg tega je Komisija ugotovila, da v primeru več naprav v PNN informacije še vedno niso skladne in/ali da je treba dopolniti manjkajoče podatke. Popoln seznam manjkajočih podatkov in zahtev za pojasnilo je vključen v Prilogo II k temu sklepu.

- (11) Zato se PNN, ki ga je priglasila Kraljevina Španija, ne bi smel sprejeti –

⁽¹⁾ Ares(2013)3145031.

⁽²⁾ Ares(2013)3217081.

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Prehodni nacionalni načrt, ki ga je Kraljevina Španija priglasila Komisiji v skladu s členom 32(5) Direktive 2010/75/EU 14. decembra 2012 in ki vključuje velike kurilne naprave iz Priloge I k temu sklepu, ni skladen z zahtevami iz člena 32(1), (3) in (4) Direktive 2010/75/EU ter Izvedbenega sklepa 2012/115/EU in se zato ne sprejme.

2. Če Kraljevina Španija namerava izvajati prehodni nacionalni načrt v skladu s členom 32(5), mora sprejeti vse potrebne ukrepe za obravnavo naslednjih elementov v revidirani različici načrta:

(a) v primeru naprave 2 mora popraviti mejno vrednost emisij, uporabljeno za izračun njenega prispevka k zgornji meji za SO₂ za leto 2016; naprava ni upravičena do uporabe mejne vrednosti emisij SO₂ v višini 800 mg/Nm³ za izračun njenega prispevka k zgornji meji iz PNN za leto 2016 na podlagi člena 5(2) Direktive 2001/80/ES, saj se drugi pododstavek člena 32(3) Direktive 2010/75/EU ne nanaša na navedeno mejno vrednost emisij;

(b) v primeru naprave 5 mora popraviti metodo za izračun njenega prispevka k zgornji meji za SO₂ iz PNN za leto 2016; navedeni prispevek se izračuna za celotno obdobje 2001–2010 na podlagi minimalne stopnje razžveplanja ali mejnih vrednosti emisij;

(c) v primeru naprav 13, 15, 17, 18, 24 in 25 mora popraviti mejne vrednosti emisij, uporabljene za izračun njihovega prispevka k zgornji meji za NO_x za leto 2016; da bi bile naprave upravičene do uporabe mejne vrednosti emisij v višini 1 200 mg/Nm³, mora Kraljevina Španija dokazati, da je povprečna letna vsebnost hlapnih spojin v uporabljenem trdnem gorivu v referenčnih letih za PNN znašala manj kot 10 %;

(d) pravilno mora posodobiti zgornje meje skupnih emisij za vsa leta, izračunane v skladu s popravljenimi vrednostmi iz prejšnjih točk;

(e) pojasniti mora vsa vprašanja in dopolniti podatke, kot je navedeno v Prilogi II k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Kraljevino Španijo.

V Bruslju, 17. decembra 2013

Za Komisijo
Janez POTOČNIK
Član Komisije

PRILOGA I

SEZNAM NAPRAV, VKLJUČENIH V PNN

Številka	Ime naprave v PNN	Skupna nazivna vhodna toplotna moč na dan 31.12.2010 (v MW)
1	C.T. Litoral I	1 222
2	C.T. Litoral II	1 268
3	C.T. Compostilla I (G2 in 3)	1 332
4	C.T. Compostilla I (G4 in 5)	1 960
5	C.T. As Pontes	3 800
6	C.T. Teruel (Andorra)	3 000
7	C.T. Besós 3 (CTCC)	722
8	C.T. San Roque (G2) (CTCC)	711
9	C.T. Foix	1 315
10	C.T. Los Barrios	1 645
11	C.T. Puentenuevo	976
12	C.T. Tarragona I (CTCC)	676
13	C.T. Anllares	953
14	C.T. La Robla I	691
15	C.T. La Robla II	951
16	C.T. Meirama	1 437
17	C.T. Narcea I	193
18	C.T. Narcea II	459
19	C.T. Narcea III	993
20	C.T. Aboño I	919
21	C.T. Aboño II	1 364
22	C.T. Soto III	830
23	C.T. de Lada 4	986
24	C.T. de Velilla 1	430
25	C.T. de Velilla 2	1 010

Številka	Ime naprave v PNN	Skupna nazivna vhodna toplotna moč na dan 31.12.2010 (v MW)
26	Central GICC Puertollano	670
27	San Ciprián I	147
28	San Ciprián II	147
29	San Ciprián III	147
30	Cogecan	93
31	Sniace Co-generation I	126
32	Sniace Co-generation II	126
33	Solal	146
34	Solvay I	376

PRILOGA II

SEZNAM PODATKOV IZ TOČKE (E) ČLENA 1(2)

1. Za napravo 6 s stopnjo razžveplanja v višini 92 % za leto 2016: predloži se pojasnilo o tem, ali so izpolnjeni pogoji za uporabo te vrednosti, kot so določeni v preglednici C.3 iz Dodatka C k Prilogi k Izvedbenemu sklepu 2012/115/EU (sklenjena pogodba o namestitvi naprav za razžveplanje odpadnih plinov ali dodajanje apna in začetek del za namestitev naprave pred 1. januarjem 2001).
2. Za naprave 1, 2, 3, 4, 6, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 30 in 34: predloži se pojasnilo o načinu izračuna prispevkov navedenih naprav k skupnim zgornjim mejam iz PNN.
3. Za napravo 34: podatki o stopnjah pretoka odpadnih plinov se predložijo za vsako gorivo, uporabljeno v tej napravi, posebej.

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 18. decembra 2013

o finančnem prispevku Unije za leto 2013 za kritje odhodkov, ki so jih imele Francija, Nemčija, Nizozemska, Portugalska in Španija v boju proti organizmom, škodljivim za rastline ali rastlinske proizvode

(notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 8999)

(Besedilo v francoskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem in španskem jeziku je edino verodostojno)

(2013/800/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti ⁽¹⁾, ter zlasti člena 23(5) in (6) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 22 Direktive 2000/29/ES se lahko državam članicam dodeli finančni prispevek Unije za „zdravje rastlin“ za kritje odhodkov, neposredno povezanih z nujnimi ukrepi, ki so bili sprejeti ali so načrtovani za boj proti škodljivim organizmom, vnesenim iz tretjih držav ali drugih območij v Unijo, da se jih izkorenini ali, če to ni mogoče, prepreči njihovo širjenje.
- (2) Nemčija je predložila tri zahtevke za finančni prispevek. Prvega je predložila 30. aprila 2013 in se je nanašal na ukrepe, sprejete leta 2012, za izkoreninjenje ali preprečevanje širjenja organizma *Diabrotica virgifera* v Porenju-Pfalški. Izbruh navedenega škodljivega organizma je bil tam zabeležen avgusta in septembra 2012.
- (3) Drugega je predložila 30. aprila 2013 in se je nanašal na ukrepe, sprejete med avgustom 2011 in avgustom 2012, za obvladovanje organizma *Anoplophora glabripennis* v Severnem Porenju-Vestfaliji. Izbruh navedenega škodljivega organizma je bil tam zabeležen leta 2009.
- (4) Tretji zahtevek je Nemčija predložila 24. aprila 2013 in se je nanašal na ukrepe, sprejete leta 2012, za izkoreninjenje ali preprečevanje širjenja organizma *Diabrotica virgifera* v Baden-Württembergu. Izbruhi navedenega škodljivega organizma so bili zabeleženi v več okrožjih ali mestih navedene zvezne dežele (Alb-Donaukreis, Biberach, Breisgau-Hochschwarzwald, Emmendingen, Karlsruhe, Konstanz, Loerrach, Rastatt in Ravensburg) v različnih letih, tj. 2009, 2010, 2011 in 2012. Ukrepi, sprejeti v navedenih letih, so bili sofinancirani tudi v letih 2009, 2010, 2011 in 2012.
- (5) Španija je 17. aprila 2013 predložila štiri zahtevke za finančni prispevek. Prvi se je nanašal na ukrepe okreplje-

nega inšpekcijskega pregleda, sprejete leta 2012 v štirih avtonomnih skupnostih ob meji s Portugalsko, za obvladovanje organizma *Bursaphelenchus xylophilus*.

- (6) Drugi zahtevek Španije se je nanašal na ukrepe, sprejete ali načrtovane za leto 2013 v Galiciji, za obvladovanje organizma *Bursaphelenchus xylophilus*. Izbruh navedenega škodljivega organizma je bil zabeležen leta 2010 na območju As Neves.
- (7) Tretji zahtevek se je nanašal na ukrepe, sprejete ali načrtovane za leto 2013 v Kataloniji, za obvladovanje organizma *Pomacea insularum*. Izbruh navedenega škodljivega organizma je bil zabeležen leta 2010.
- (8) Četrti zahtevek Španije se je nanašal na ukrepe, sprejete ali načrtovane za leto 2013 v Ekstremaduri, za obvladovanje organizma *Bursaphelenchus xylophilus*. Izbruh navedenega škodljivega organizma je bil zabeležen leta 2012 na območju Valverde del Fresno.
- (9) Francija je 30. aprila 2013 predložila dva zahtevka za finančni prispevek. Prvi se je nanašal na ukrepe, sprejete ali načrtovane od julija 2012 do novembra 2013, za obvladovanje organizma *Anoplophora glabripennis* v Alzaciji. Ukrepi v Franciji so bili sprejeti kot posledica odkritja navedenega škodljivega organizma na obmejnem območju z Nemčijo julija 2011.
- (10) Drugi zahtevek se je nanašal na ukrepe, sprejete ali načrtovane od oktobra 2012 do septembra 2013, za obvladovanje organizma *Rhynchophorus ferrugineus* v regiji PACA (Provansa - Alpe - Azurna obala). Prvotni izbruhi navedenega škodljivega organizma so bili zabeleženi leta 2009. Ukrepi, sprejeti od septembra 2009 do septembra 2012, so bili sofinancirani tudi leta 2010 in 2012.
- (11) Nizozemska je 30. aprila 2013 predložila en zahtevek za finančni prispevek. Navedeni zahtevek se je nanašal na ukrepe, sprejete od julija do oktobra 2012 na območju Winterswijk, za obvladovanje organizma *Anoplophora glabripennis*. Pojav navedenega škodljivega organizma je bil zabeležen 10. julija 2012.

⁽¹⁾ UL L 169, 10.7.2000, str. 1.

- (12) Portugalska je 30. aprila 2013 predložila dva zahtevka za finančni prispevek v zvezi z ukrepi, sprejetimi za obvladovanje organizma *Bursaphelenchus xylophilus*. Prvi se je nanašal na ukrepe, sprejete ali načrtovane v letih 2013 in 2014 na celinski Portugalski, v varovalnem pasu ob meji s Španijo.
- (13) Drugi zahtevek Portugalske se je nanašal izključno na ukrepe toplotne obdelave lesa ali lesene embalaže na območju Setubal v letu 2013. Ukrepi, sprejeti v letih 2010, 2011 in 2012, so bili sofinancirani tudi v letih 2011 in 2012.
- (14) Nemčija, Španija, Francija, Nizozemska in Portugalska so v zahtevkih opisale programe ukrepov za izkoreninjenje ali preprečevanje širjenja navedenih škodljivih organizmov, ki so bili vneseni na njihova ozemlja. Ti programi določajo cilje, ki jih je treba doseči, izvedene ukrepe ter njihovo trajanje in stroške.
- (15) Vsi navedeni ukrepi vsebujejo različne ukrepe za zdravstveno varstvo rastlin, vključno z uničenjem kontaminiranih dreves ali kmetijskih rastlin, nanosom fitofarmaceutskih sredstev, uporabo sanitarnih tehnik, inšpekcijskimi pregledi in testiranj, ki se izvajajo uradno ali na uradno zahtevo, za spremljanje prisotnosti ali ravni kontaminacije z zadevnimi škodljivimi organizmi ter nadomestitvijo uničenih rastlin v smislu člena 23(2)(a), (b) in (c) Direktive 2000/29/ES.
- (16) Nemčija, Španija, Francija, Nizozemska in Portugalska so zaprosile za dodelitev finančnega prispevka Unije za navedene programe v skladu z zahtevami iz člena 23 Direktive 2000/29/ES, zlasti odstavkov 1 in 4, ter v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1040/2002⁽¹⁾.
- (17) Tehnični podatki, ki so jih predložile Nemčija, Španija, Francija, Nizozemska in Portugalska, so Komisiji omogočili, da je natančno in izčrpno preučila stanje. Komisija je sklenila, da so bili pogoji za dodelitev finančnega prispevka Unije, kot je določeno zlasti v členu 23 Direktive 2000/29/ES, izpolnjeni. Zato je primerno, da Unija zagotovi finančni prispevek za kritje odhodkov iz navedenih zahtevkov.
- (18) Ukrepi in odhodki, ki so upravičeni do finančnega prispevka Unije, so bili s pismom GD SANCO Komisije z dne 25. maja 2012 pojasnjeni glavnim predstavnikom za zdravje rastlin v državah članicah.
- (19) V skladu z drugim pododstavkom člena 23(5) Direktive 2000/29/ES lahko finančni prispevek Unije zajema do 50 % upravičenih odhodkov za ukrepe, sprejete v največ dveh letih po datumu odkritja navzočnosti ali ki so načrtovani za navedeno obdobje. Vendar pa je mogoče v skladu s tretjim pododstavkom navedenega člena navedeno obdobje podaljšati do največ štirih let, če je bilo ugotovljeno, da bo cilj ukrepov dosežen v ustreznem dodatnem obdobju, pri čemer se višina finančnega prispevka Unije skozi zadevna leta znižuje.
- (20) Ob upoštevanju zaključkov delovne skupine Komisije za zdravje rastlin glede ocene zadevnih zahtevkov z dne 24. do 26. junija 2013 je primerno podaljšati dvoletno obdobje za zadevne programe, pri tem pa znižati višino finančnega prispevka Unije za te ukrepe na 45 % upravičenih odhodkov za tretje leto in na 40 % za četrto leto teh programov.
- (21) Finančni prispevek Unije do 50 % upravičenih odhodkov bi bilo zato treba uporabiti za naslednje zahtevke: Nemčija, Baden-Württemberg, *Diabrotica virgifera*, okrožja Alb-Donaukreis, Biberach, Karlsruhe, Rastatt in Ravensburg (2012); Nemčija, *Diabrotica virgifera*, Porenje-Pfalška (2012); Španija, Ekstremadura, *Bursaphelenchus xylophilus* (2013); Francija, *Anoplophora glabripennis* (od novembra 2012 do oktobra 2013); Nizozemska, *Anoplophora glabripennis*, območje Winterswijk (od julija do oktobra 2012).
- (22) Finančni prispevek Unije do 45 % upravičenih odhodkov bi bilo zato treba uporabiti za naslednje zahtevke: Nemčija, *Anoplophora glabripennis* (od avgusta 2011 do avgusta 2012) in Nemčija, Baden-Württemberg, *Diabrotica virgifera*, okrožje Breisgau-Hochschwarzwald in mesto Freiburg (2012), saj je bil za prvi dve leti izvajanja zadevnih ukrepov že dodeljen finančni prispevek Unije z izvedbenima sklepoma Komisije 2011/868/EU⁽²⁾ in 2012/789/EU⁽³⁾.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1040/2002 z dne 14. junija 2002 o podrobnih pravilih za izvajanje določb v zvezi z dodeljevanjem finančnega prispevka Skupnosti za obvladovanje zdravstvenega varstva rastlin in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2051/97 (UL L 157, 15.6.2002, str. 38).

⁽²⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2011/868/EU z dne 19. decembra 2011 o finančnem prispevku Unije za leto 2011 za kritje izdatkov, ki so nastali v Nemčiji, Španiji, Italiji, na Cipru, Malti, Nizozemskem in Portugalskem, za boj proti organizmom, škodljivim za rastline ali rastlinske proizvode (UL L 341, 22.12.2011, str. 57).

⁽³⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2012/789/EU z dne 14. decembra 2012 o finančnem prispevku Unije v skladu z Direktivo Sveta 2000/29/ES za leto 2012 za kritje izdatkov, ki so jih imele Nemčija, Španija, Francija, Italija, Ciper, Nizozemska in Portugalska za boj proti organizmom, škodljivim za rastline ali rastlinske proizvode (UL L 348, 18.12.2012, str. 22).

- (23) Poleg tega bi bilo treba uporabiti prispevek Unije do 40 % za četrto leto naslednjih zahtevkov: Nemčija, Baden-Württemberg, *Diabrotica virgifera*, okrožja Emmendingen, Konstanz in Lörrach (2012); Španija, Katalonija, *Pomacea insularum* (2013); Španija, Galicija, *Bursaphelenchus xylophilus* (2013); Francija, *Rhynchophorus ferrugineus* (od oktobra 2012 do septembra 2013); Portugalska, *Bursaphelenchus xylophilus*, območje Setubal (2013), saj je bil za prva tri leta izvajanja zadevnih ukrepov že dodeljen finančni prispevek Unije s Sklepom Komisije 2010/772/EU ⁽¹⁾ (za Nemčijo, Španijo za *Pomacea insularum* ter za Francijo in Portugalsko) in z izvedbenima sklepoma 2011/868/EU (za Nemčijo, Španijo in Portugalsko) ter/ali Sklepom 2012/789/EU (za Nemčijo, Španijo, Francijo in Portugalsko).
- (24) V skladu s prvim in drugim pododstavkom člena 23(6) Direktive 2000/29/ES se lahko zaradi spremembe stanja v Uniji izvedejo dodatni ukrepi, določi pa se finančni prispevek Unije za take dodatne ukrepe. Za navedene ukrepe je treba določiti nekatere zahteve ali dodatne pogoje, če so potrebni za doseganje zadevnega cilja. Poleg tega je v tretjem pododstavku člena 23(6) določeno, da lahko finančni prispevek Unije krije več kot 50 % odhodkov, kadar so taki dodatni ukrepi namenjeni zaščiti območij Unije, ki niso območja zadevne države članice.
- (25) V primeru sofinanciranja ukrepov Portugalske v boju proti organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* je najdaljše štiriletno obdobje iz člena 1(2)(b) Uredbe (ES) št. 1040/2002 poteklo leta 2012. Vendar so zaradi velikega pomena organizma *Bursaphelenchus xylophilus* za iglaste rastline in les iglavcev, hitrosti širjenja bolezni, bližine Španije razmejenemu območju na Portugalskem za navedeni škodljivi organizem ter morebitnega učinka na gozdarstvo Unije in mednarodno trgovino z lesom potrebni dodatni ukrepi, da bi se dosegel cilj fitosanitarne zaščite ozemlja Unije, in sicer na Portugalskem in v drugih državah članicah. Navedeni ukrepi bi morali zadevati ukrepe, ki jih je Portugalska sprejela na varovalnem območju ob meji s Španijo. Zato bi bilo treba sofinancirati navedene dodatne ukrepe v okviru zahtevka Portugalske za leti 2013 in 2014 za ukrepe za obvladovanje organizma *Bursaphelenchus xylophilus* v varovalnem pasu ob meji s Španijo. Poleg tega je primerno za navedeni zahtevek določiti višjo stopnjo finančnega prispevka Unije, zlasti stopnjo v višini 75 %, saj so navedeni ukrepi namenjeni zaščiti ozemlja Unije izven ozemlja Portugalske.
- (26) Španija je izvedla intenzivne inšpekcijske preglede za *Bursaphelenchus xylophilus* na obmejnem območju s Portugalsko, in sicer v avtonomnih skupnostih Andaluzija, Kastilja in Leon, Ekstremadura in Galicija, in tudi na območjih, ki niso razmejena zaradi navedenega škodljivega organizma. Cilj navedenih pregledov je intenzivno spremljanje za zgodnje odkrivanje in izkoreninjenje na posebnih območjih, da se zaščiti ostalo ozemlje Unije. Španija je že namenila precejšnja sredstva za obvladovanje dveh izoliranih izbruhov organizma *Bursaphelenchus xylophilus* v Ekstremaduri in Galiciji. Navedeni ukrepi so namenjeni zaščiti ozemlja Španije ter ozemlja Unije izven Španije zaradi velikega pomena organizma *Bursaphelenchus xylophilus* za iglavce in les iglavcev, hitrosti širjenja bolezni ter morebitnega učinka na gozdarstvo Unije in mednarodno trgovino z lesom. Zato je ustrezno za navedeni zahtevek določiti višjo stopnjo finančnega prispevka Unije, in sicer v višini 75 %.
- (27) Urad Komisije za prehrano in veterinarstvo (v nadaljnjem besedilu: FVO) je med misijo aprila 2013 ugotovil številne pomanjkljivosti pri izvajanju nujnih ukrepov Unije v boju proti organizmu *Bursaphelenchus xylophilus*, sprejetih v okviru Izvedbenega sklepa Komisije 2012/535/EU ⁽²⁾. Navedene pomanjkljivosti zadevajo ukrepe, ki jih je Portugalska sprejela na varovalnem območju ob meji s Španijo. Zlasti sečnja, odstranitev in uničenje dreves, ki gostijo borovo ogrčico in so odmrla, slabega zdravja ali so na območjih, ki jih je prizadel požar ali neurje, niso bili zaključeni do rokov iz Izvedbenega sklepa 2012/535/EU. Ob upoštevanju, da je Komisija iz istih razlogov z izvedbenima sklepoma 2011/868/EU in 2012/789/EU določila nižjo stopnjo sofinanciranja za podobna zahtevka v letih 2011 in 2012, se zdi primerno, da uporabi še nižjo stopnjo sofinanciranja navedenih ukrepov. Navedeno zmanjšanje bi moralo biti sorazmerno za obdobje, v katerem bi lahko misija FVO ugotovila nepravilno izvajanje ukrepov Unije, in sicer za prvo trimesečje leta 2013.
- (28) V skladu s členom 3(2)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 ⁽³⁾ se ukrepi zdravstvenega varstva rastlin financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada. Za namene finančnega nadzora teh ukrepov bi bilo treba uporabljati člene 9, 36 in 37 zgoraj navedene uredbe.

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2010/772/EU z dne 14. decembra 2010 o finančnem prispevku Unije za leto 2010 za kritje izdatkov, ki so jih imele Nemčija, Španija, Francija, Italija, Ciper in Portugalska, za boj proti organizmom, škodljivim za rastline ali rastlinske proizvode (UL L 330, 15.12.2010, str. 9).

⁽²⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2012/535/EU z dne 26. septembra 2012 o nujnih ukrepih za preprečevanje širjenja v Uniji borove ogorčice *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (UL L 266, 2.10.2012, str. 42).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 209, 11.8.2005, str. 1).

- (29) V skladu s členom 84 Uredbe (ES, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in členom 94(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 ⁽²⁾ pooblaščen institucija pred odobritvijo odhodka iz proračuna Unije sprejme sklep o financiranju, ki določa bistvene sestavine ukrepa, povezanega z odhodki.
- (30) Ta sklep je sklep o financiranju za odhodke iz zahtevkov za sofinanciranje, ki so jih predložile države članice.
- (31) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za zdravstveno varstvo rastlin –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Na podlagi zahtevkov, ki so jih predložile države članice in jih je analizirala Komisija, se odobri dodelitev finančnega prispevka Unije za leto 2013 za kritje odhodkov, ki so jih imele Nemčija, Španija, Francija, Nizozemska in Portugalska v povezavi z ukrepi, ki so v skladu s členom 23(2)(a), (b) in (c) Direktive 2000/29/ES uvrščeni med potrebne ukrepe in so bili izvedeni zaradi boja proti škodljivim organizmom ter so navedeni v zahtevkih iz Priloge I.

2. Na podlagi zahtevkov, ki sta jih predložili Španija in Portugalska ter jih je analizirala Komisija, se odobri dodelitev finančnega prispevka Unije za leto 2013 za kritje odhodkov, ki sta jih imeli navedeni državi članici v povezavi z dodatnimi ukrepi iz člena 23(6) za obvladovanje organizma *Bursaphelenchus xylophilus* in so navedeni v zahtevkih iz Priloge II.

Člen 2

Celotni znesek finančnega prispevka Unije iz člena 1(1) in (2) je 7 713 355,31 EUR. Najvišji zneski finančnega prispevka Unije za vsakega od programov so navedeni v prilogah I in II.

Člen 3

Finančni prispevek Unije, kot je določen v prilogah I in II, se izplača pod naslednjima pogoje:

- (a) zadevna država članica je predložila dokazila o sprejetih ukrepih v skladu z določbami iz Uredbe (ES) št. 1040/2002;
- (b) zadevna država članica je Komisiji predložila zahtevek za plačilo v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 1040/2002.

Plačilo finančnega prispevka ne vpliva na preverjanja, ki jih Komisija izvede v skladu z drugim odstavkom člena 23(8), členom 23(10) in členom 24 Direktive 2000/29/ES.

Unija ne bo izplačala finančnega prispevka, če bo zahtevek za plačilo iz točke (b) predložen po 31. oktobru 2014. Izjemoma je rok za predložitev zahtevka za plačilo ukrepov, ki jih Portugalska sprejme v drugi polovici leta 2014 v varovalnem območju ob meji s Španijo, 31. oktober 2015.

Člen 4

Ta sklep je naslovljen na Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Kraljevino Nizozemsko in Portugalsko republiko.

V Bruslju, 18. decembra 2013

Za Komisijo
Tonio BORG
Član Komisije

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

PRILOGA I

ZAHTEVKI NA PODLAGI ČLENA 23(5) DIREKTIVE 2000/29/ES, ZA KATERE SE UPORABLJA FINANČNI PRISPEVEK UNIJE

Oddelek I

Zahtevki, pri katerih finančni prispevek Unije znaša 50 % upravičenih odhodkov

Država članica	Škodljivi organizmi, ki se jih nadzira	Prizadete rastline	Leto	a	Upravičeni odhodki, vključno z režijskimi stroški (EUR)	Najvišji prispevek Unije (EUR)
Nemčija, Porenje-Pfalška	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	1	37 925,05	18 962,52
Nemčija, Baden-Württemberg, okrožja Alb-Donaukreis, Biberach, Karlsruhe in Ravensburg (prvo leto ukrepov), Rastatt (drugo leto ukrepov)	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	1 ali 2	76 335,15	38 167,58
Španija, Ekstremadura (izbruh 2012)	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	iglavci	2013	2	873 501,52	436 750,76
Francija, Alzacija	<i>Anoplophora glabripennis</i>	različne vrste dreves	od novembra 2012 do oktobra 2013	2	157 334,94	78 667,47
Nizozemska, Winterswijk	<i>Anoplophora glabripennis</i>	različne vrste dreves	od julija do oktobra 2012	1	389 548,48	194 774,24

Oddelek II

Zahtevki z drugačnimi stopnjami finančnega prispevka Unije v skladu z načelom postopnega zmanjševanja

Država članica	Škodljivi organizmi, ki se jih nadzira	Prizadete rastline ali rastlinski proizvodi	Leto	a	Upravičeni odhodki, vključno z režijskimi stroški (EUR)	Stopnja (%)	Najvišji prispevek Unije (EUR)
Nemčija, Baden-Württemberg, okrožje Breisgau-Hochschwarzwald in mesto Freiburg	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	3	17 716,79	45	7 972,56
Nemčija, Baden-Württemberg, okrožja Emmendingen, Lörrach, Konstanz	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	4	48 067,72	40	19 227,09
Nemčija, Severno Porenje-Vestfalija	<i>Anoplophora glabripennis</i>	različne vrste dreves	8.2011–8.2012	3	156 536,72	45	70 441,52

Država članica	Škodljivi organizmi, ki se jih nadzira	Prizadete rastline ali rastlinski proizvodi	Leto	a	Upravičeni odhodki, vključno z režijskimi stroški (EUR)	Stopnja (%)	Najvišji prispevek Unije (EUR)
Španija, Katalonija	<i>Pomacea insularum</i>	<i>Oryza sativa</i>	2013	4	1 685 969,84	40	674 387,93
Španija, Galicija	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	iglavci	2013	4	1 632 820	40	653 128
Francija, regija PACA (Provansa - Alpe - Azurna obala)	<i>Rhynchophorus ferrugineus</i>	<i>Palmaceae</i>	od oktobra 2012 do septembra 2013	4	476 231,32	40	190 492,52
Portugalska, območje Setubal, toplotna obdelava	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	les in lesena embalaža	2013	4	35 845	40	14 338

Legenda: a = leto izvajanja ukrepov iz zahtevka.

PRILOGA II

ZAHTEVKI NA PODLAGI ČLENA 23(6) DIREKTIVE 2000/29/ES, ZA KATERE SE UPORABLJA FINANČNI PRISPEVEK UNIJE

Država članica	Škodljivi organizmi, ki se jih nadzira	Prizadete rastline ali rastlinski proizvodi	Leto	a	Upravičeni odhodki, vključno z režijskimi stroški (EUR)	Stopnja (%)	Najvišji prispevek Unije (EUR)
Španija, intenzivni program inšpekcijskih pregledov ob meji s Portugalsko	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	iglavci	2012	1	533 935,71	75	400 451,75
Portugalska, celinska Portugalska, varovalni pas ob meji s Španijo	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	iglavci	2013 in 2014	1 in 2	6 554 124,50 (= 7 490 428 EUR × 87,5 %, tj. z znižanjem v višini 12,5 %, ki ustreza enemu trimestru leta 2013 od osmih trimestrov v dveh letih)	75	4 915 593,37

Legenda: a = leto izvajanja ukrepov iz zahtevka.

Skupni prispevek Unije (EUR)	7 713 355,31
-------------------------------------	---------------------

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 23. decembra 2013

o ustanovitvi Izvajalske agencije za inovacije in omrežja ter razveljavitvi Sklepa 2007/60/ES, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2008/593/ES

(2013/801/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 58/2003 z dne 19. decembra 2002 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti⁽¹⁾, in zlasti člena 3 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 58/2003 pooblašča Komisijo, da v svojem imenu in pod svojo odgovornostjo prenese pooblastila za izvajanje celotnega ali dela programa ali projekta Unije na izvajalske agencije.
- (2) Komisija pooblašča izvajalske agencije za izvajanje programov z namenom, da bi se lahko osredotočila na ključne dejavnosti in naloge, ki jih ni mogoče oddati v izvajanje, ne da bi izgubila nadzor in končno odgovornost za dejavnosti, ki jih upravljajo navedene izvajalske agencije.
- (3) Prenos nalog, povezanih z izvajanjem programov, na izvajalske agencije zahteva jasno ločevanje med programskimi fazami, ki vključujejo veliko mero diskrecije pri sprejemanju odločitev, ki so odvisne od stališč politike, za kar so pristojne službe Komisije, in izvajanjem programov, za kar bi bilo treba pooblastiti izvajalske agencije.
- (4) S Sklepom 2007/60/ES⁽²⁾ je Komisija ustanovila Izvajalsko agencijo za vseevropsko prometno omrežje in jo pooblastila za upravljanje ukrepov Skupnosti na področju vseevropskega prometnega omrežja.

(5) Komisija je nato s Sklepom 2008/593/ES⁽³⁾ podaljšala obdobje delovanja Izvajalske agencije za vseevropsko prometno omrežje in na novo opredelila njene cilje in naloge, tako da je postala odgovorna tudi za izvajanje finančne pomoči iz proračuna za vseevropsko prometno omrežje v večletnem finančnem okviru 2007–2013.

(6) Izkazalo se je, da je Izvajalska agencija za vseevropsko prometno omrežje dobro organizirana agencija, ki dodeljene naloge izvaja uspešno in učinkovito ter v skladu s pravnim okvirom, ki ureja njene dejavnosti. Vmesno ocenjevanje agencije je pokazalo, da ima dobre kazalnike produktivnosti in da so deležniki zadovoljni z njenim tehničnim in finančnim upravljanjem. Agencija je uspešno prispevala k izvajanju programa vseevropskega prometnega omrežja in je Komisiji omogočila, da se osredotoči na svoje politične in institucionalne naloge ter izboljša njihovo upravljanje. Vmesno ocenjevanje je pokazalo tudi, da je agencija cenovno ugodnejša možnost za upravljanje programa vseevropskega prometnega omrežja v primerjavi z notranjim upravljanjem Komisije. Prihranki, ki izhajajo iz prenosa nalog na agencijo, so bili ocenjeni na okoli 8,66 milijona EUR v letih 2008–2015.

(7) V sporočilu z dne 29. junija 2011 „Proračun za strategijo Evropa 2020“⁽⁴⁾ je Komisija predlagala, da se obstoječe izvajalske agencije še bolj izkoristijo za izvajanje programov Unije v obdobju večletnega finančnega okvira 2014–2020.

(8) Glede na rezultate analize stroškov in koristi, izvedene v skladu s členom 3(1) Uredbe (ES) št. 58/2003, bi prenos upravljanja delov programa instrumenta za povezovanje Evrope na področju prometa, energetike in

⁽¹⁾ UL L 11, 16.1.2003, str. 1.

⁽²⁾ Sklep Komisije 2007/60/ES z dne 26. oktobra 2006 o ustanovitvi Izvajalske agencije za vseevropsko prometno omrežje na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 58/2003 (UL L 32, 6.2.2007, str. 88).

⁽³⁾ Sklep Komisije 2008/593/ES z dne 11. julija 2008 o spremembi Sklepa 2007/60/ES glede prilagoditve nalog in obdobja delovanja Izvajalske agencije za vseevropsko prometno omrežje (UL L 190, 18.7.2008, str. 35).

⁽⁴⁾ COM(2011) 500 final.

telekomunikacij⁽¹⁾ ter delov raziskav na področju prometa in energetike v okviru programa Obzorje 2020⁽²⁾ na Izvajalsko agencijo za vseevropsko prometno omrežje omogočil učinkovito izvajanje takih programov z nižjimi stroški v primerjavi z izvajanjem na Komisiji. Tak prenos upravljanja programov na agencijo bi po ocenah pomenil prihranek v višini 54 milijonov EUR v obdobju večletnega finančnega okvira 2014–2020. Analiza je pokazala tudi, da bi združitev upravljanja infrastrukture in raziskovalnih projektov na področju prometa in energetike v isti agenciji povzročila znatno ekonomijo obsega in sinergije med takšnimi dejavnostmi. Razširitev pooblastil Agencije bi Komisiji in deležnikom omogočila, da bi lahko izkoristili strokovno znanje in izkušnje Agencije ter visokokakovostno upravljanje programov in zagotavljanje storitev. Prav tako bi zagotovila neprekinjeno poslovanje za upravičence programa vseevropskega prometnega omrežja in visoko raven prepoznavnosti Unije kot nosilca programov, ki jih upravlja agencija. Poleg tega je analiza pokazala, da bi za program vseevropskega prometnega omrežja⁽³⁾ in program Marco Polo⁽⁴⁾ vrnitev k notranjemu upravljanju povzročila motnje ter posledično izgubo učinkovitosti.

(9) Da bi imele izvajalske agencije jasno identiteto, je Komisija, kolikor je bilo mogoče, pri podeljevanju novih nalog delo razdelila po tematskih področjih politike.

(10) Nova agencija bi morala imeti razširjen mandat za upravljanje delov naslednjih programov:

— programa novega instrumenta za povezovanje Evrope; upravljanje tega programa vključuje izvajanje tehničnih projektov, pri katerih sprejemanje političnih odločitev ni potrebno, in zahteva visoko raven tehničnega in finančnega strokovnega znanja in izkušenj ves čas trajanja projekta,

— delov dela III „Družbeni izzivi“ posebnega programa Obzorje 2020; upravljanje tega programa vključuje izvajanje tehničnih projektov, pri katerih sprejemanje

političnih odločitev ni potrebno, in zahteva visoko raven tehničnega in finančnega strokovnega znanja in izkušenj ves čas trajanja projekta,

— preostanka programa vseevropskega prometnega omrežja, ki je že bil zaupan Izvajalski agenciji za vseevropsko prometno omrežje v obdobju večletnega finančnega okvira 2000–2006 (od leta 2007) in večletnega finančnega okvira 2007–2013; upravljanje tega programa vključuje izvajanje tehničnih projektov, pri katerih sprejemanje političnih odločitev ni potrebno, in zahteva visoko raven tehničnega in finančnega strokovnega znanja in izkušenj ves čas trajanja projekta,

— preostanka programa Marco Polo, ki ga je v obdobju večletnega finančnega okvira 2007–2013 upravljal Izvajalska agencija za konkurenčnost in inovativnost; upravljanje tega programa vključuje izvajanje tehničnih projektov, pri katerih sprejemanje političnih odločitev ni potrebno, in zahteva visoko raven tehničnega in finančnega strokovnega znanja in izkušenj ves čas trajanja projekta.

(11) Za zagotovitev skladnega in pravočasnega izvajanja tega sklepa in zadevnih programov je treba zagotoviti, da Agencija izvaja svoje naloge, povezane z izvajanjem navedenih programov, pod pogojem in z dnem začetka izvajanja teh programov.

(12) Ustanoviti bi bilo treba Izvajalsko agencijo za inovacije in omrežja. Nadomestiti in naslediti bi morala Izvajalsko agencijo za vseevropsko prometno omrežje, ustanovljeno s Sklepom 2007/60/ES, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2008/593/ES. Delovati bi morala v skladu s splošnim statutom, določenim z Uredbo (ES) št. 58/2003.

(13) Zato bi bilo treba razveljaviti Sklep 2007/60/ES in Sklep 2008/593/ES ter določiti prehodne določbe.

(14) Ukrepi, predvideni s tem sklepom, so v skladu z mnenjem Odbora za izvajalske agencije –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Ustanovitev

Ustanovi se Izvajalska agencija za inovacije in omrežja (v nadaljnjem besedilu: Agencija), in sicer za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2024.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi instrumenta za povezovanje Evrope (UL L 348, 20.12.2013, str. 129).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o okvirnem programu za raziskave in inovacije (2014–2020) Obzorje 2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 104) in Sklep Sveta 2013/743/EU z dne 3. decembra 2013 o uvedbi posebnega programa za izvajanje okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) Obzorje 2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 965).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 680/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o določitvi splošnih pravil za dodelitev finančne pomoči Skupnosti na področju vseevropskih prometnih in energetskih omrežij (UL L 162, 22.6.2007, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1692/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o uvedbi drugega programa „Marco Polo“ za dodelitev finančne pomoči Skupnosti za večjo okoljsko učinkovitost sistema tovornega prometa („Marco Polo II“) (UL L 328, 24.11.2006, str. 1).

Statut Agencije ureja Uredba (ES) št. 58/2003.

Agencija nadomesti in nasledi izvajalsko agencijo, ustanovljeno s Sklepom 2007/60/ES, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2008/593/ES.

Člen 2

Sedež

Sedež agencije je v Bruslju.

Člen 3

Cilji in naloge

1. Agencija je odgovorna za izvajanje delov naslednjih programov Unije:

- (a) instrumenta za povezovanje Evrope;
- (b) dela III „Družbeni izzivi“ posebnega programa Obzorje 2020.

Ta odstavek se uporablja pod pogojem in od dne začetka veljavnosti vsakega od teh programov.

2. Agencija je odgovorna za izvajanje preostanka naslednjih programov Unije:

- (a) programa vseevropskega prometnega omrežja;
- (b) programa Marco Polo.

3. Agenciji bodo dodeljene naslednje naloge, povezane z izvajanjem delov programov Unije iz odstavkov 1 in 2:

- (a) upravljanje nekaterih faz izvajanja programov in nekaterih faz posameznih projektov na podlagi ustreznih delovnih programov, ki jih je sprejela Komisija, na osnovi ustreznega pooblastila Komisije v aktu o prenosu pooblastil;
- (b) sprejemanje instrumentov za proračunsko izvrševanje prihodkov in odhodkov ter izvajanje vseh potrebnih ukrepov za upravljanje programov na osnovi ustreznega pooblastila Komisije v aktu o prenosu pooblastil;
- (c) zagotavljanje podpore pri izvajanju programov na osnovi ustreznega pooblastila Komisije v aktu o prenosu pooblastil.

Člen 4

Trajanje mandata

1. Člani usmerjevalnega odbora so imenovani za dve leti.

2. Direktor je imenovan za pet let.

Člen 5

Nadzor in poročilo o izvajanju

Agencija je pod nadzorom Komisije in redno poroča o napredku pri izvajanju programov Unije ali njihovih delov, za katere je odgovorna, na način in tako pogosto, kakor je določeno v aktu o prenosu pooblastil.

Člen 6

Izvrševanje operativnega proračuna

Agencija izvršuje svoj operativni proračun v skladu z določbami Uredbe Komisije (ES) št. 1653/2004 ⁽¹⁾.

Člen 7

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Sklep 2007/60/ES, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2008/593/ES, se razveljavi s 1. januarjem 2014. Sklicevanja na razveljavljeni Sklep se razumejo kot sklicevanja na ta sklep.

2. Šteje se, da je Agencija pravna naslednica izvajalske agencije, ustanovljene s Sklepom 2007/60/ES, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2008/593/ES.

3. Brez poseganja v člen 28(2), člen 29(2), člen 30 in člen 31(2) Sklepa C(2013) 9235 ta sklep ne vpliva na pravice in obveznosti uslužbencev Agencije, tudi direktorja.

Člen 8

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

V Bruslju, 23. decembra 2013

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1653/2004 z dne 21. septembra 2004 o standardni finančni uredbi za izvajalske agencije v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 58/2003 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti (UL L 297, 22.9.2004, str. 6).

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

SKLEP št. 1/2013 SVETA ZA SODELOVANJE EU-IRAK

z dne 8. oktobra 2013

o sprejetju svojega poslovnika in poslovnika Odbora za sodelovanje

(2013/802/EU)

SVET ZA SODELOVANJE EU-IRAK JE –

ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Irak na drugi strani (v nadaljnjem besedilu: Sporazum), zlasti člena 111 Sporazuma,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 117 Sporazuma se nekatere določbe Sporazuma uporabljajo začasno od 1. avgusta 2012.
- (2) Za učinkovito izvajanje Sporazuma bi bilo treba čim prej vzpostaviti njegov institucionalni okvir. V ta namen Svet za sodelovanje sprejme vse potrebne ukrepe.
- (3) Člen 111(3) Sporazuma določa, da Svet za sodelovanje sprejme svoj poslovnik. Da bo Odbor za sodelovanje lahko začel čimprej delovati, Svet za sodelovanje sprejme tudi njegov poslovnik.

(4) V skladu s členom 10 poslovnika Sveta za sodelovanje lahko Svet za sodelovanje sprejema sklepe po pisnem postopku.

(5) Ta sklep je treba sprejeti po pisnem postopku –

SKLENIL:

Edini člen

Sprejmeta se poslovnik Sveta za sodelovanje in poslovnik Odbora za sodelovanje, kot sta določena v prilogah I oziroma II.

V Bruslju, 8. oktobra 2013

Za Svet za sodelovanje EU-Irak

Predsednica

C. ASHTON

PRILOGA I

POSLOVNIK SVETA ZA SODELOVANJE EU-IRAK

Člen 1

Predsedovanje

Svetu za sodelovanje izmenično po 12 mesecev predsedujeta predsednik Sveta Evropske unije za zunanje zadeve, v imenu Evropske unije in njenih držav članic, ter zunanji minister Iraka. Prvo obdobje se začne z datumom prve seje Odbora za sodelovanje in se konča 31. decembra istega leta.

Člen 2

Seje

Svet za sodelovanje se sestaja enkrat letno na ministrski ravni. Na zahtevo ene od pogodbenic se lahko skličejo izredne seje Sveta za sodelovanje, če se s tem strinjata obe pogodbenici. Če se pogodbenici ne dogovorita drugače, potekajo vse seje Sveta za sodelovanje v prostorih, v katerih običajno zaseda Sveta Evropske unije, na datum, o katerem se dogovorita pogodbenici. Seje Sveta za sodelovanje skupaj skličeeta sekretarja Sveta za sodelovanje v dogovoru s predsednikom.

Člen 3

Zastopanje

Če se člani Sveta za sodelovanje ne morejo udeležiti sej, jih lahko zastopajo zastopniki. Član, ki želi biti zastopan, mora predsedniku sporočiti ime svojega zastopnika pred sejo, na kateri naj bi bil zastopan. Zastopnik člana Sveta za sodelovanje izvršuje vse pravice zastopanega člana.

Člen 4

Delegacije

Člane Sveta za sodelovanje lahko spremljajo uradniki. Predsednik je pred vsako sejo obveščen o predvideni sestavi delegacije vsake pogodbenice.

Predstavniki Evropske investicijske banke se kot opazovalec udeležijo sej Sveta za sodelovanje, če so na dnevnem redu zadeve, ki se nanašajo na banko.

Po potrebi in sporazumno se lahko na seje Sveta za sodelovanje povabi strokovnjake ali predstavnike drugih teles kot opazovalceali da zagotovijo informacije o določeni zadevi.

Člen 5

Sekretariat

Predstavniki Generalnega sekretariata Sveta Evropske unije in predstavniki misije Iraka pri Evropski uniji delujeta skupaj kot sekretarja Sveta za sodelovanje.

Člen 6

Korespondenca

Korespondenca, naslovljena na Svet za sodelovanje, se pošlje predsedniku Sveta za sodelovanje na naslov Sveta Evropske unije.

Sekretarja zagotovita, da se korespondenca posreduje predsedniku Sveta za sodelovanje in po potrebi razpošlje drugim članom Sveta za sodelovanje. Razposlana korespondenca se pošlje Generalnemu sekretariatu Komisije, Evropski službi za zunanje delovanje, stalnim predstavništvom držav članic, Generalnemu sekretariatu Sveta Evropske unije in misiji Iraka pri Evropski uniji.

Sekretarja pošljeta sporočila predsednika Sveta za sodelovanje naslovnikom, po potrebi pa tudi drugim članom Sveta za sodelovanje na naslove, navedene v drugem odstavku.

Člen 7**Javnost**

Če ni določeno drugače, seje Sveta za sodelovanje niso javne.

Člen 8**Dnevni red sej**

1. Predsednik za vsako sejo sestavi okvirni dnevni red. Sekretarja Sveta za sodelovanje ga najpozneje 15 dni pred začetkom seje pošljeta naslovnikom iz člena 6. Okvirni dnevni red vključuje točke, za katere je predsednik prejel prošnjo za uvrstitev na dnevni red najpozneje 21 dni pred začetkom seje, vendar se točke uvrstijo na okvirni dnevni red le, če sta sekretarja najpozneje na dan odpošiljanja dnevnega reda prejela spremljajočo dokumentacijo. Svet za sodelovanje sprejme dnevni red na začetku vsake seje. Poleg točk, ki so že na okvirnem dnevnem redu, se nanj lahko uvrstijo tudi druge točke, če se pogodbenici s tem strinjata.

2. Predsednik lahko v soglasju z obema pogodbenicama skrajša roke, določene v odstavku 1, da se upoštevajo zahteve posameznega primera.

Člen 9**Zapisnik**

Sekretarja skupaj pripravita osnutek zapisnika vsake seje. Praviloma mora zapisnik za vsako točko na dnevnem redu navajati:

- dokumentacija, predložena Svetu za sodelovanje;
- izjave, ki so bile vključene na zahtevo enega od članov članov Sveta za sodelovanje;
- podana priporočila, sprejete izjave in zaključke. Osnutek zapisnika se predloži Svetu za sodelovanje v potrditev. Po potrditvi zapisnik podpišejo predsednik in sekretarja. Zapisnik se shrani v arhivu Generalnega sekretariata Sveta Evropske unije, ki ima vlogo depozitarja. Overjeni izvod zapisnika se pošlje vsem naslovnikom iz člena 6 tega poslovnika.

Osnutek zapisnika se predloži Svetu za sodelovanje v potrditev. Po potrditvi zapisnik podpišejo predsednik in oba sekretarja. Zapisnik se shrani v arhivu Generalnega sekretariata Sveta Evropske unije, ki ima vlogo depozitarja za dokumente, povezane s Sporazumom. Vsem naslovnikom iz člena 6 se pošlje overjeni izvod zapisnika.

Člen 10**Sklepi in priporočila**

1. Svet za sodelovanje sprejema sklepe in daje priporočila s soglasjem pogodbenic. Primeri, ko lahko Svet za sodelovanje sprejema sklepe, so navedeni v Sporazumu.

Svet za sodelovanje lahko sprejema sklepe ali daje priporočila po pisnem postopku, če se obe pogodbenici strinjata. Kadar se Svet za sodelovanje odloči za pisni postopek, lahko pogodbenici sporazumno določita rok, po poteku katerega lahko predsednik Sveta za sodelovanje na podlagi poročila sekretarjev razglasi, ali sta pogodbenici dosegli dogovor.

2. Sklepi in priporočila Sveta za sodelovanje v smislu člena 111 Sporazuma se naslovijo kot „Sklep“ oziroma „Priporočilo“, čemur sledijo zaporedna številka, datum njihovega sprejetja in opis njihove vsebine. Sklepe in priporočila Sveta za sodelovanje podpiše predsednik in overita sekretarja. Sklepi in priporočila se pošljejo vsem naslovnikom iz člena 6 tega poslovnika. Vsaka od pogodbenic se lahko odloči, ali bo sklepe in priporočila Sveta za sodelovanje objavila v svojem uradnem glasilu.

Člen 11**Jeziki**

Uradni jeziki Sveta za sodelovanje so uradni jeziki obeh pogodbenic. Če ni odločeno drugače, se sklepi in priporočila Sveta za sodelovanje sprejemajo na podlagi dokumentacije, pripravljene v teh jezikih.

*Člen 12***Stroški**

Evropska unija in Irak krijeta vsaka svoje stroške za osebje, potovanja in dnevnice ter za pošto in uporabo telekomunikacij, ki nastanejo z njuno udeležbo na sejah Sveta za sodelovanje. Stroške v zvezi s tolmačenjem na sejah, prevajanjem in razmnoževanjem dokumentov prevzame Evropska unija, razen stroškov v zvezi s tolmačenjem ali prevajanjem v uradni jezik Iraka gore ali iz njega, ki jih krije Irak. Druge stroške, povezane z organizacijo sej, krije pogodbenica, ki je gostiteljica seje.

*Člen 13***Odbor za sodelovanje**

1. V skladu s členom 112 Sporazuma se ustanovi Odbor za sodelovanje, ki pomaga Svetu za sodelovanje pri opravljanju njegovih nalog. Sestavljajo ga predstavniki Evropske unije na eni strani in predstavniki vlade Iraka na drugi, običajno na ravni višjih državnih uradnikov.

2. Odbor za sodelovanje pripravlja seje in posvetovanja Sveta za sodelovanje, po potrebi izvaja sklepe in priporočila Sveta za sodelovanje ter na splošno zagotavlja kontinuiteto odnosov in pravilno delovanje Sporazuma. Odbor obravnava vsako zadevo, ki mu jo predloži Svet za sodelovanje, kakor tudi vsako drugo zadevo, ki se pojavi med vsakodnevnim izvajanjem Sporazuma. Vse predloge ali osnutke sklepov in priporočil predloži v sprejetje Svetu za sodelovanje.

Svet za sodelovanje lahko katero koli od svojih pooblastil prenese na Odbor za sodelovanje.

3. Kadar Sporazum predvidi obveznost ali možnost posvetovanja ali kadar se pogodbenici sporazumno odločita, da se bosta posvetovali, lahko tako posvetovanje poteka v Odboru za sodelovanje. Posvetovanje se lahko nadaljuje v okviru Sveta za sodelovanje, če se pogodbenici tako dogovorita.

PRILOGA II

POSLOVNIK ODBORA ZA SODELOVANJE

Člen 1

Predsedovanje

Odboru za sodelovanje izmenično po 12 mesecev predsedujeta predstavnik Evropske unije in predstavnik vlade Iraka.

Prvo obdobje se začne z datumom prve seje Odbora za sodelovanje in se konča 31. decembra istega leta.

Člen 2

Seje

Odbor za sodelovanje se sestane, kadar to zahtevajo okoliščine, s soglasjem pogodbenic, in sicer vsaj enkrat letno. Seje Odbora za sodelovanje potekajo ob času in na kraju, o katerem se dogovorita pogodbenici.

Seje Odbora za sodelovanje skliče predsednik. Letna seja Odbora za sodelovanje se skliče pred letno sejo Sveta za sodelovanje. Sklicati se mora pravočasno, da lahko Odbor za sodelovanje pripravi sejo Sveta za sodelovanje.

Člen 3

Delegacije

Pred vsako sejo je treba predsednika obvestiti o predvideni sestavi delegacije vsake pogodbenice.

Člen 4

Sekretariat

Predstavnik Evropske službe za zunanje delovanje in predstavnik vlade Iraka skupaj opravljata naloge sekretarja Odbora za sodelovanje. Vsa sporočila, predvidena s tem sklepom, ki jih prejme in pošlje predsednik Odbora za sodelovanje, se posredujejo sekretarjema Odbora za sodelovanje ter sekretarjema in predsedniku Sveta za sodelovanje.

Člen 5

Obveščanje javnosti

Razen če ni odoločeno drugače, seje Odbora za sodelovanje niso javne.

Člen 6

Dnevni red sej

1. Predsednik za vsako sejo sestavi okvirni dnevni red. Sekretarja Odbora za sodelovanje ga najpozneje 15 dni pred začetkom seje pošljeta naslovnikom iz člena 4.

Okvirni dnevni red vključuje točke, za katere je predsednik prejel prošnjo za uvrstitev na dnevni red najpozneje 21 dni pred začetkom seje, vendar se točke uvrstijo na okvirni dnevni red le, če sta sekretarja najpozneje na dan odpošiljanja dnevnega reda prejela spremljajočo dokumentacijo.

Odbor za sodelovanje lahko na svoje seje povabi strokovnjake, da zagotovijo informacije o določenih zadevah.

Odbor za sodelovanje sprejme dnevni red na začetku vsake seje. Poleg točk, ki so že na okvirnem dnevnem redu, se nanj lahko uvrstijo tudi druge točke, če se pogodbenici s tem strinjata.

2. Predsednik lahko v soglasju z obema pogodbenicama skrajša roke, določene v odstavku 1, da se upoštevajo zahteve posameznega primera.

Člen 7

Zapisnik

Za vsako sejo se pripravi zapisnik, ki temelji na predsednikovem povzetku zaključkov, ki jih sprejme Odbor za sodelovanje. Ko Odbor za sodelovanje potrdi zapisnik, ga predsednik in sekretarja podpisajo, nato ga obe pogodbenici arhivirata. Kopija zapisnika se pošlje vsem naslovnikom iz člena 4.

*Člen 8***Sklepi in priporočila**

V posebnih primerih, ko Svet za sodelovanje v skladu s členom 13(2) svojega poslovnika pooblasti Odbor za sodelovanje za sprejemanje nekaterih sklepov/priporočil, se ti akti naslovijo kot „Sklep“ oziroma „Priporočilo“, čemur sledijo zaporedna številka, datum njihovega sprejetja in opis njihove vsebine. Sklepi in priporočila Odbora za sodelovanje se sprejemajo s soglasjem med pogodbenicama.

Odbor za sodelovanje lahko sprejme odločitve ali poda priporočila po pisnem postopku, če se pogodbenici strinjata. Kadar se Odbor za sodelovanje odloči za pisni postopek, lahko pogodbenici sporazumno določita rok, po poteku katerega lahko predsednik Odbora za sodelovanje na podlagi poročila sekretarjev razglasi, ali sta pogodbenici dosegli dogovor.

Sklepi in priporočila Odbora za sodelovanje podpiše predsednik in overita sekretarja, nakar se jih pošlje vsem naslovnikom iz člena 4 tega poslovnika. Vsaka od pogodbenic se lahko odloči, ali bo sklepe in priporočila Sveta za sodelovanje objavila v svojem uradnem glasilu.

*Člen 9***Stroški**

Evropska unija in Irak krijeta vsaka svoje stroške za osebje, potovanja in dnevnice ter za pošto in uporabo telekomunikacij, ki nastanejo z njuno udeležbo na sejah Odbora za sodelovanje. Stroške v zvezi s tolmačenjem na sejah, prevajanjem in razmnoževanjem dokumentov prevzame Evropska unija, razen stroškov v zvezi s tolmačenjem ali prevajanjem v uradni jezik Iraka gore ali iz njega, ki jih krije Irak. Druge stroške, povezane z organizacijo sej, krije pogodbenica, ki je gostiteljica seje.

*Člen 10***Pododbori in specializirane delovne skupine**

V skladu s členom 13 poslovnika Sveta za sodelovanje lahko Odbor za sodelovanje ustanovi pododbore ali specializirane delovne skupine, ki delujejo pod njegovo in mu po vsaki svoji seji tudi poročajo. Odbor za sodelovanje lahko razpusti kateri koli obstoječi pododbor ali delovno skupino, določi ali spremeni njihove pristojnosti in naloge, ali ustanovi nadaljnje pododbore ali delovne skupine, da mu pomagajo pri opravljanju njegovih nalog. Ti pododbori in delovne skupine nimajo nobenih pristojnosti za odločanje.

SKLEP št. 2/2013 SVETA ZA SODELOVANJE EU-IRAK**z dne 8. oktobra 2013****o ustanovitvi treh posebnih pododborov in sprejetju njihovega mandata**

(2013/803/EU)

SVET ZA SODELOVANJE EU-IRAK JE –

ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Irak na drugi strani ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) in zlasti člena 112 Sporazuma,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 117 Sporazuma se nekatere določbe Sporazuma uporabljajo začasno od 1. avgusta 2012.
- (2) Za učinkovito izvajanje Sporazuma bi bilo treba čim prej vzpostaviti njegov institucionalni okvir.
- (3) Člen 112 Sporazuma določa, da Odbor za sodelovanje pomaga Svetu za sodelovanje pri izvrševanju njegovih nalog; Svet za sodelovanje se lahko odloči za ustanovitev kakršnega koli drugega posebnega pododbora ali telesa, ki mu lahko pomaga pri izvrševanju njegovih nalog, določi pa tudi sestavo, naloge in način delovanja tega odbora ali telesa.
- (4) Da se omogočijo razprave na strokovni ravni o ključnih področjih, za katera se Sporazum začasno uporablja, je treba ustanoviti tri pododbore. S soglasjem pogodbenic je

mogoče spremeniti tako seznam pododborov kot tudi področje delovanja vsakega od njih.

- (5) V skladu s členom 10 pravilnika Sveta za sodelovanje lahko Svet za sodelovanje sprejema sklepe po pisnem postopku.

- (6) Da lahko začnejo pododbori pravočasno delovati, je treba ta sklep sprejeti po pisnem postopku –

SKLENIL:

Edini člen

Ustanovijo se pododbori iz Priloge I.

Sprejme se mandat pododborov, kot je določen v Prilogi II.

V Bruslju, 8. oktobra 2013

*Za Svet za sodelovanje EU-Irak**Predsednica*

C. ASHTON

⁽¹⁾ UL L 204, 31.7.2012, str. 20.

*PRILOGA I***SVET ZA SODELOVANJE EU-IRAK****Ustanovljeni pododbori**

1. Pododbor za človekove pravice in demokracijo
 2. Pododbor za trgovino in povezana vprašanja
 3. Pododbor za energijo in povezana vprašanja
-

PRILOGA II

Mandat pododborov, ustanovljenih s Prilogo I v okviru Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Irak na drugi strani*Člen 1*

Vsak od pododborov lahko na svojih sestankih obravnava izvajanje Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju na enem ali vseh področjih, ki jih zajema.

Pododbori lahko obravnavajo tudi zadeve ali posebne projekte, povezane z ustreznim področjem dvostranskega sodelovanja.

Obravnavajo se lahko tudi posamezne zadeve, če to zahteva katera od pogodbenic.

Člen 2

Pododbori delujejo v okviru pooblastil Odbora za sodelovanje. Po vsakem sestanku poročajo Odboru za sodelovanje in mu pošljejo svoje sklepe.

Člen 3

Pododbore sestavljajo predstavniki pogodbenic.

S soglasjem obeh pogodbenic lahko pododbori na svoje sestanke po potrebi povabijo strokovnjake in se posvetujejo z njimi glede določenih točk dnevnega reda svojih sestankov.

Člen 4

Pododborom izmenično predsedujeta pogodbenici v skladu z določbo, da Odboru za sodelovanje izmenično predsedujeta predstavnik Evropske unije na eni strani in predstavnik vlade Iraka na drugi.

Člen 5

Predstavnik Evropske službe za zunanje delovanje in predstavnik vlade Republike Irak skupaj opravljata funkcijo stalnih sekretarjev Odbora za sodelovanje. Vsa sporočila v zvezi z določenim pododborom se pošljejo obema stalnima sekretarjema.

Člen 6

Pododbori se sestanejo po dogovoru pogodbenic, ko to zahtevajo okoliščine, in sicer na podlagi pisne zahteve ene od pogodbenic ter najmanj enkrat letno. O času in kraju vsakega sestanka se dogovorita obe pogodbenici.

Na zahtevo ene od pogodbenic za sestanek pododbora stalni sekretar druge pogodbenice odgovori v 15 delovnih dneh od njenega prejema.

V posebej nujnih primerih se lahko sestanki pododborov skličejo v krajšem času, če se s tem strinjata obe pogodbenici.

Predsednik je pred vsakim sestankom obveščen o predvideni sestavi delegacij obeh pogodbenic.

Sestanke pododbora skupaj skličeta stalna sekretarja, in sicer s soglasjem obeh sekretarjev Odbora za sodelovanje.

Člen 7

Predloge točk za uvrstitev na dnevni red je treba predložiti stalnima sekretarjema najpozneje 15 delovnih dni pred zadevnim sestankom pododbora. Vso dokumentacijo v zvezi s tem je treba stalnima sekretarjema predložiti najpozneje 10 delovnih dni pred sestankom.

Na podlagi teh predlogov bo sestavljen začasen dnevni red, ki se najpozneje pet delovnih dni pred sestankom pododbora skupaj z razpoložljivo spremljajočo dokumentacijo pošlje sekretarjema Odbora za sodelovanje in stalnim predstavništvom držav članic. V izjemnih okoliščinah se lahko s pisno privolitvijo obeh stalnih sekretarjev točke dodajo na dnevni red v krajšem roku.

Člen 8

Če ni določeno drugače, sestanki pododbora niso javni.

Člen 9

Za vsak sestanek se pripravi zapisnik. Izvod zapisnika in sklepi vsakega sestanka pododbora se pošljejo sekretarjema Odbora za sodelovanje. Izvodi se pošljejo tudi stalnim predstavništvom držav članic.

PRIPOROČILO št. 1/2013 PRIDRUŽITVENEGA SVETA EU-MAROKO**z dne 16. decembra 2013****o izvajanju akcijskega načrta EU-Maroko v okviru evropske sosedске politike o uveljavitvi prednostnega statusa (2013-2017)**

PRIDRUŽITVENI SVET EU-MAROKO JE –

ob upoštevanju Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in kraljevino Maroko na drugi, zlasti člena 80 Sporazuma,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pridružitveni svet je na podlagi člena 80 Evro-mediteranskega sporazuma pristojen za pripravo ustreznih priporočil za namene doseganja ciljev Sporazuma.
- (2) Pogodbenici v skladu s členom 90 Evro-mediteranskega sporazuma sprejmeta vse splošne in posebne ukrepe, potrebne za izpolnjevanje svojih obveznosti iz Sporazuma, ter poskrbita za doseganje ciljev iz Sporazuma.
- (3) Pogodbenici Evro-mediteranskega sporazuma sta odobrili besedilo akcijskega načrta EU-Maroko v okviru evropske sosedске politike (ESP) o uveljavitvi prednostnega statusa (2013-2017).
- (4) Akcijski načrt EU-Maroko v okviru evropske sosedске politike bo podpiral izvajanje Evro-mediteranskega sporazuma, pri čemer bosta pogodbenici sporazumno določili in sprejeli konkretne ukrepe, ki bodo zagotovili praktične smernice za izvajanje Sporazuma.

- (5) Akcijski načrt EU-Maroko ima dvojni namen, in sicer določitev konkretnih ukrepov za izpolnjevanje obveznosti pogodbenic, določenih v Evro-mediteranskem sporazumu, ter zagotavljanje širšega okvira za krepitev odnosov med EU in Marokom, da bi se v skladu s splošnimi cilji Evro-mediteranskega sporazuma bistveno okrepiło gospodarsko povezovanje in poglobilo politično sodelovanje –

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

Edini člen

Pridružitveni svet priporoča, da pogodbenici izvajata akcijski načrt EU-Maroko v okviru evropske sosedске politike o uveljavitvi prednostnega statusa (2013-2017) ⁽¹⁾, če bodo z izvajanjem doseženi cilji Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in kraljevino Maroko na drugi.

V Bruslju, 16. decembra 2013

Za Pridružitveni svet
Predsednik
S. MEZOUAR

⁽¹⁾ Glejte dokument ST 17584/13 na [http:// register.consilium.europa.eu](http://register.consilium.europa.eu).

SKLEPA št. 1/2013 Z DNE ODBORA SKUPNOST-ŠVICA ZA KOPENSKI PROMET

z dne 6. decembra 2013

o spremembi Priloge 1 k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o cestnem in železniškem prevozu blaga in potnikov

(2013/804/EU)

ODBOR JE –

ob upoštevanju Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o cestnem in železniškem prevozu blaga in potnikov (v nadaljnjem besedilu: Sporazum), zlasti člena 52(4) Sporazuma,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Prva alineja člena 52(4) Sporazuma pooblašča Skupni odbor, da sprejme sklepe o spremembi Priloge 1.
- (2) Priloga 1 je bila nazadnje spremenjena s Sklepom št. 1/2010 Skupnega odbora z dne 22 decembra 2010.
- (3) Novi pravni akti Evropske unije so bili sprejeti na področjih, ki jih zajema Sporazum. Da se upoštevajo spremembe ustrezne zakonodaje Evropske unije, bi bilo treba Prilogo 1 spremeniti. Zaradi pravne jasnosti in poenostavitve je priporočljivo nadomestiti Prilogo 1 k Sporazumu s Prilogo k temu sklepu –

SKLENIL:

Člen 1

Priloga 1 k Sporazumu se nadomesti z besedilom Priloge k temu sklepu.

Člen 2

1. Za namene Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ se na recipročni podlagi priznajo:

- a) varnostna spričevala nacionalnih varnostnih organov v skladu s točko a) člena 10(2);
- b) nacionalni varnostni organi, ustanovljeni v Švicarski konfederaciji in Evropski uniji, v skladu s členom 16.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti ter o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (Direktiva o varnosti na železnicah) (UL L 164, 30.4.2004, str. 44).

2. V skladu s členom 8(2) in (4) Direktive 2004/49/ES se Švicarska konfederacija in Evropska unija obveščata o nacionalnih varnostnih predpisih in si redno sporočata spremembe teh predpisov, da so na voljo industriji in gospodarskim subjektom.

Člen 3

1. Za namene Direktive 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ se na recipročni podlagi priznajo:

- a) izjave o skladnosti ali primernosti za uporabo, določene v členu 11 in opredeljene v Prilogi IV, ki so jih pripravili proizvajalci ali njihovi pooblaščen zastopniki;
- b) potrdila o verifikaciji iz točke 2.3 Priloge VI, ki so jih izdali priglašeni organi, akreditirani ali priznani v Švici ali državi članici Evropske unije;
- c) izjave o verifikaciji, določene v členu 18(1) in opredeljene v Prilogi V, ki so jih pripravili naročniki ali proizvajalci ali njihovi pooblaščen zastopniki;
- d) dovoljenja za začetek obratovanja podsistemov in vozil, vključno z dovoljenji, izdanimi pred 19. julijem 2008, zlasti na podlagi RIC in RIV, ter dovoljenja po tipu vozila, izdana s strani nacionalnega varnostnega organa v skladu s Poglavljem V;
- e) seznam organov za ugotavljanje skladnosti Švicarske konfederacije in Evropske unije iz člena 28.

2. V skladu s členoma 9(2) in 17(3) Direktive 2008/57/ES se Švicarska konfederacija in Evropska unija obveščata o nacionalnih tehničnih in operativnih predpisih, ki dopolnjujejo ustrezne določbe EU ali od njih odstopajo, in si redno sporočata spremembe teh predpisov.

⁽²⁾ Direktiva 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti (UL L 191, 18.7.2008, str. 1)

3. V skladu s členom 28(1) Direktive 2008/57/ES Švicarska konfederacija Evropsko komisijo obvesti o organih za ugotavljanje skladnosti, ustanovljenih v Švicarski konfederaciji. Evropska komisija to informacijo objavi na svoji spletni strani, na kateri je seznam teh organov (informacijski sistem NANDO).

Člen 4

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2014.

V Bruslju, 6. decembra 2013

Za Evropsko unijo
Predsednik
Fotis KARAMITSOS

Za Švicarsko konfederacijo
Vodja švicarske delegacije
Peter FÜGLISTALER

PRILOGA

„PRILOGA 1

VELJAVNE DOLOČBE

V skladu s členom 52(6) tega sporazuma Švica uporablja pravne določbe, ki so enakovredne spodaj navedenim določbam:

Ustrezne določbe prava Unije

ODDELEK 1 – DOVOLJENJE ZA OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI

- Direktiva Sveta 96/26/ES z dne 29. aprila 1996 o dovoljenju za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v tovornem in potniškem prometu ter o medsebojnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah za olajšanje uresničevanja pravic teh prevoznikov do ustanavljanja prevoznih podjetij v domačem in mednarodnem prometu (UL L 124, 23.5.1996, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 98/76/ES z dne 1. oktobra 1998 (UL L 277, 14.10.1998, str. 17).

ODDELEK 2 – SOCIALNI STANDARDI

- Uredba Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu (UL L 370, 31.12.1985, str. 8), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1266/2009 z dne 16. decembra 2009 (UL L 339, 22.12.2009, str. 3).
- Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 484/2002 z dne 1. marca 2002 o spremembi Uredb Sveta (EGS) št. 881/92 in (EGS) št. 3118/93 zaradi uvedbe potrdila za voznike (UL L 76, 19.3.2002, str. 1).

V tem sporazumu:

- (a) se uporablja le člen 1 Uredbe (ES) št. 484/2002;
 - (b) sta Evropska skupnost in Švicarska konfederacija vse državljane Švicarske konfederacije, držav članic Evropske skupnosti in držav članic Evropskega gospodarskega prostora izvzeli iz obveznosti razpolaganja s potrdilom za voznike;
 - (c) Švicarska konfederacija državljane držav, ki niso zgoraj navedene pod točko (b), lahko izvzame iz obveznosti razpolaganja s potrdilom za voznike le po predhodnem posvetovanju in odobritvi Evropske skupnosti.
- Direktiva 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu (UL L 80, 23.3.2002, str. 35).
 - Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L 226, 10.9.2003, str. 4).
 - Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL L 102, 11.4.2006, str. 1).
 - Direktiva 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o minimalnih pogojih za izvajanje uredb Sveta (EGS) št. 3820/85 in (EGS) št. 3821/85 o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu in razveljavitvi Direktive Sveta 88/599/EGS (UL L 102, 11.4.2006, str. 35), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2009/5/ES z dne 30. januarja 2009 (UL L 29, 31.1.2009, str. 45).
 - Uredba Komisije (EU) št. 581/2010 z dne 1. julija 2010 o najdaljših obdobjih za prenos ustreznih podatkov z enot v vozilu in voznikovih kartic (UL L 168, 2.7.2010, str. 16).

ODDELEK 3 – TEHNIČNI STANDARDI

Motorna vozila

- Direktiva Sveta 70/157/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o dovoljeni ravni hrupa in izpušnem sistemu motornih vozil (UL L 42, 23.2.1970, str. 16), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2007/34/EC z dne 14. junija 2007 (UL L 155, 15.6.2007, str. 49).

- Direktiva Sveta 88/77/EGS z dne 3. decembra 1987 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ukrepi, ki jih je treba sprejeti proti emisijam plinastih okolju škodljivih snovi iz dizelskih motorjev, ki se uporabljajo v vozilih (UL L 36, 9.2.1988, str. 33), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/27/ES z dne 10. aprila 2001 (UL L 107, 18.4.2001, str. 10).

- Direktiva Sveta 91/671/EGS z dne 16. decembra 1991 o približevanju zakonodaje držav članic o obvezni uporabi varnostnih pasov v vozilih z manj kakor 3,5 tone (UL L 373, 31.12.1991, str. 26), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. aprila 2003 (UL L 115, 9.5.2003, str. 63).

- Direktiva Sveta 92/6/EGS z dne 10. februarja 1992 o vgradnji in uporabi naprav za omejevanje hitrosti za določene kategorije motornih vozil v Skupnosti (UL L 57, 2.3.1992, str. 27), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/85/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 (UL L 327, 4.12.2002, str. 8).

- Direktiva Sveta 92/24/EGS z dne 31. marca 1992 o napravah za omejevanje hitrosti ali podobnih vgrajenih sistemih za omejevanje hitrosti nekaterih kategorij motornih vozil (UL L 129, 14.5.1992, str. 154), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/11/EC Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 (UL L 44, 14.2.2004, str. 19).

- Direktiva Sveta 96/53/ES z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu (UL L 235, 17.9.1996, str. 59), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. februarja 2002 (UL L 67, 9.3.2002, str. 47).

- Uredba Sveta (ES) št. 2411/98 z dne 3. novembra 1998 o priznavanju v prometu znotraj Skupnosti razlikovalne oznake države članice, v kateri so motorna vozila in njihovi priklopniki registrirani (UL L 299, 10.11.1998, str. 1).

- Direktiva 2000/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2000 o cestnem pregledu tehnične brezhibnosti gospodarskih vozil, ki vozijo v Skupnosti (UL L 203, 10.8.2000, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2010/47/ES z dne 5. julija 2010 (UL L 173, 8.7.2010, str. 33).

- Direktiva 2005/55/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. decembra 2005 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ukrepi, ki jih je treba sprejeti proti emisijam plinastih in trdnih onesnaževal iz motorjev na kompresijski vžig, ki se uporabljajo v vozilih, ter emisijam plinastih onesnaževal iz motorjev na prisilni vžig, ki za gorivo uporabljajo zemeljski plin ali utekočinjeni naftni plin in se uporabljajo v vozilih (UL L 275, 20.10.2005, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2008/74/ES z dne 18. julija 2008 (UL L 192, 19.7.2008, str. 51).

- Direktiva 2009/40/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o tehničnih pregledih motornih vozil in njihovih priklopnikov (prenovitev) (UL L 141, 6.6.2009, str. 12).

- Uredba (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o homologaciji motornih vozil in motorjev glede na emisije iz težkih vozil (Euro VI) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ter o spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 in Direktive 2007/46/ES ter o razveljavitvi direktiv 80/1269/EGS, 2005/55/ES in 2005/78/ES (UL L 188, 18.7.2009, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 582/2011 z dne 25. maja 2011 (UL L 167, 25.6.2011, str. 1).

- Uredba Komisije (EU) št. 582/2011 z dne 25. maja 2011 o izvajanju in spremembi Uredbe (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede emisij iz težkih vozil (Euro VI) in o spremembi prilog I in III k Direktivi 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 167, 25.6.2011, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 64/2012 z dne 23. januarja 2012 (UL L 28, 31.1.2012, str. 1).

Prevoz nevarnega blaga

- Direktiva Sveta 95/50/ES z dne 6. oktobra 1995 o enotnih postopkih kontrol cestnega prevoza nevarnega blaga (UL L 249, 17.10.1995, str. 35), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 (UL L 162, 21.6.2008, str. 11).

- Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2012/45/EU z dne 3. decembra 2012 (UL L 332, 4.12.2012, str. 18).

Za namene tega Sporazuma se v Švici uporabljajo naslednja odstopanja od Direktive 2008/68/ES:

1. Cestni promet

Odstopanja za Švico v skladu s členom 6(2)(a) Direktive 2008/68/ES z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga

RO - a - CH - 1

Zadeva: transport dizelskega goriva in kurilnega olja s številko UN 1202 v cisternah zabojnikih

Sklicevanje na oddelek I.1 Priloge I k tej direktivi: 1.1.3.6 in 6.8.

Vsebina Priloge k Direktivi: izvzeta glede količin, ki se prevažajo, na prevozno enoto, predpisi glede izdelave cistern.

Vsebina nacionalne zakonodaje: cisterne zabojniki, ki niso izdelani v skladu s 6.8, ampak v skladu z nacionalno zakonodajo, s prostornino največ 1 210 l in ki se uporabljajo za prevoz kurilnega olja ali dizelskega goriva s številko UN 1202, lahko izkoristijo izvzeta iz 1.1.3.6 ADR.

Prvotno sklicevanje na nacionalno zakonodajo: odstavka 1.1.3.6.3(b) in 6.14 dodatka 1 Odloka o cestnem prevozu nevarnega blaga (SDR; RS 741.621).

Datum izteka: 1. januar 2017.

RO - a - CH - 2

Zadeva: izjema od zahteve po posedovanju prevozne listine za nekatere količine nevarnega blaga, kakor je opredeljeno v 1.1.3.6

Sklicevanje na oddelek I.1 Priloge I k tej direktivi: 1.1.3.6 in 5.4.1.

Vsebina Priloge k Direktivi: treba je imeti prevozno listino.

Vsebina nacionalne zakonodaje: za prevoz neočiščenih praznih zabojnikov, ki spadajo pod prevozno skupino 4, in napoljenih ali praznih plinskih jeklenk za dihalne aparate, ki jih uporabljajo reševalne službe ali se uporabljajo kot potapljaška oprema, ki količinsko ne presegajo mej, določenih v 1.1.3.6, ne velja obveznost, da je treba imeti prevozno listino iz 5.4.1.

Prvotno sklicevanje na nacionalno zakonodajo: odstavek 1.1.3.6.3(c) dodatka 1 Odloka o cestnem prevozu nevarnega blaga (SDR; RS 741.621).

Datum izteka: 1. januar 2017.

RO - a - CH - 3

Zadeva: prevoz neočiščenih praznih cistern, ki ga izvajajo družbe, ki servisirajo skladišča za tekočine, ki ogrožajo vodo

Sklicevanje na oddelek I.1 Priloge I k tej direktivi: 6.5, 6.8, 8.2 in 9.

Vsebina Priloge k Direktivi: izdelava, oprema in pregled cistern in vozil, usposabljanje voznikov.

Vsebina nacionalne zakonodaje: za vozila in neočiščene prazne cisterne/zabojnike, ki jih uporabljajo družbe, ki servisirajo skladišča za tekočine, ki ogrožajo vodo, da vsebujejo tekočine, medtem ko se servisirajo nepremične cisterne, ne veljajo predpisi glede izdelave, opreme in pregleda ali predpisi glede etiketiranja in označevanja z oranžno tablico, ki jih določa ADR. Za njih veljajo posebni predpisi glede etiketiranja in identifikacije in vozniku vozila se ni treba udeležiti usposabljanja, opisanega v točki 8.2.

Prvotno sklicevanje na nacionalno zakonodajo: odstavek 1.1.3.6.3.10 dodatka 1 Odloka o cestnem prevozu nevarnega blaga (SDR; RS 741.621).

Datum izteka: 1. januar 2017.

Odstopanja za Švico v skladu s členom 6(2)(b)(i) Direktive 2008/68/ES z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga

RO - bi - CH - 1

Zadeva: prevoz domačih odpadkov, ki vsebujejo nevarno blago, v obrate za odstranjevanje odpadkov

Sklicevanje na oddelek I.1 Priloge I k tej direktivi: 2, 4.1.10, 5.2 in 5.4.

Vsebina Priloge k Direktivi: razvrščanje, kombinirano pakiranje, označevanje in etiketiranje, dokumentiranje.

Vsebina nacionalne zakonodaje: pravila vsebujejo določbe za poenostavljeno klasifikacijo domačih odpadkov, ki vsebujejo (domače) nevarno blago, s strani strokovnjaka, ki ga prizna ustrežni organ, ter določbe za uporabo ustreznih posod in usposabljanje voznikov. Domači odpadki, ki jih strokovnjak ne more klasificirati, se lahko transportirajo v center za obdelavo, in sicer v majhnih količinah, identificiranih po paketu in prevozni enoti.

Prvotno sklicevanje na nacionalno zakonodajo: odstavek 1.1.3.7 dodatka 1 Odloka o cestnem prevozu nevarnega blaga (SDR; RS 741.621).

Opombe: ta pravila se lahko uporabljajo samo za prevoz domačih odpadkov, ki vsebujejo nevarno blago, med javnimi mesti za obdelavo in obrati za odstranjevanje odpadkov.

Datum izteka: 1. januar 2017.

RO - bi - CH - 2

Zadeva: povratni prevoz pirotehničnih izdelkov

Sklicevanje na oddelek I.1 Priloge I k tej direktivi: 2.1.2, 5.4.

Vsebina Priloge k Direktivi: klasifikacija in dokumentacija.

Vsebina nacionalne zakonodaje: da bi se olajšal povratni prevoz pirotehničnih izdelkov s številkami UN 0335, 0336 in 0337 od trgovcev na drobno do dobaviteljev, so v prevozni listini predvidena izvetja glede navedbe neto mase in klasifikacije proizvodov.

Prvotno sklicevanje na nacionalno zakonodajo: odstavek 1.1.3.8 dodatka 1 Odloka o cestnem prevozu nevarnega blaga (SDR; RS 741.621).

Opombe: podrobno preverjanje natančnih vsebin posamezne postavke neprodanega proizvoda v vsakem paketu je praktično nemogoče za proizvode, namenjene za trgovino na drobno.

Datum izteka: 1. januar 2017.

RO - bi - CH - 3

Zadeva: potrdilo ADR o usposabljanju za vožnje, namenjene prevozu vozil, ki so se pokvarila, vožnje, povezane s popravili, vožnje, namenjene pregledu cistern, in vožnje cistern, ki jih izvedejo strokovnjaki, odgovorni za pregled zadevnega vozila

Sklicevanje na oddelek I.1 Priloge I k tej direktivi: 8.2.1.

Vsebina Priloge k Direktivi: vozniki vozil morajo opraviti usposabljanje.

Vsebina nacionalne zakonodaje: potrdilo ADR o usposabljanju in spričevala niso po potrebna za vožnje, namenjene prevozu vozil, ki so se pokvarila, vožnje, povezane s popravili, vožnje, namenjene pregledu cistern, in vožnje cistern, ki jih izvedejo strokovnjaki, odgovorni za pregled cistern.

Prvotno sklicevanje na nacionalno zakonodajo: navodila z dne 30. septembra 2008 Zveznega oddelka za okolje, promet, energijo in komunikacijo (DETEC) o cestnem prevozu nevarnega blaga.

Opombe: v nekaterih primerih vozila, ki so se pokvarila ali so v popravilu ter cisterne, ki so pripravljene za tehnični pregled ali se pregledujejo, v času pregleda še vedno vsebujejo nevarno blago.

Zahteve iz odstavkov 1.3 in 8.2.3 se vseeno uporabljajo.

Datum izteka: 1. januar 2017.

2. Železniški promet

Odstopanja za Švico v skladu s členom 6(2)(a) Direktive 2008/68/ES z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga

RA - a - CH - 1

Zadeva: transport dizelskega goriva in kurilnega olja s številko UN 1202 v cisternah zabojnikih

Sklicevanje na oddelek II.1 Priloge II k tej direktivi: 6.8.

Vsebina Priloge k Direktivi: predpisi glede izdelave cistern.

Vsebina nacionalne zakonodaje: cisterne zabojniki, ki niso izdelani v skladu s 6.8, ampak v skladu z nacionalno zakonodajo, s prostornino največ 1 210 l in ki se uporabljajo za prevoz kurilnega olja ali dizelskega goriva s številko UN 1202, so dovoljeni.

Prvotno sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Priloga k Odloku DETEC z dne 3. decembra 1996 o železniškem prevozu nevarnega blaga in prevozu tega blaga z žičniškimi napravami (RSD, RS 742.401.6) ter poglavje 6.14 dodatka 1 Odloka o cestnem prevozu nevarnega blaga (SDR, RS 741.621).

Datum izteka: 1. januar 2017.

RA - a - CH - 2

Zadeva: prevozna listina.

Sklicevanje na oddelek II.1 Priloge II k tej direktivi: 5.4.1.1.1.

Vsebina Priloge k Direktivi: splošni podatki, zahtevani v prevozni listini.

Vsebina nacionalne zakonodaje: uporaba skupnih izrazov v prevozni listini in priložen seznam, ki vsebuje predpisane informacije, kot je določeno zgoraj.

Prvotno sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Priloga k Odloku DETEC z dne 3. decembra 1996 o železniškem prevozu nevarnega blaga in prevozu tega blaga z žičniškimi napravami (RSD, RS 742.401.6).

Datum izteka: 1. januar 2017.

- Direktiva 2010/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2010 o premični tlačni opremi in o razveljavitvi direktiv Sveta 76/767/EGS, 84/525/EGS, 84/526/EGS, 84/527/EGS in 1999/36/ES (UL L 165, 30.6.2010, str. 1).

ODDELEK 4 – PRAVICE DOSTOPA DO ŽELEZNIŠKE INFRASTRUKTURE IN TRANZITA PO NJEJ

- Direktiva Sveta 91/440/EGS z dne 29. julija 1991 o razvoju železnic Skupnosti (UL L 237, 24.8.1991, str. 25).
- Direktiva Sveta 95/18/ES z dne 19. junija 1995 o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu (UL L 143, 27.6.1995, str. 70).
- Direktiva Sveta 95/19/ES z dne 19. junija 1995 o dodeljevanju zmogljivosti železniške infrastrukture in zaračunavanju pristojbin za uporabo infrastrukture (UL L 143, 27.6.1995, str. 75).
- Direktiva 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti ter o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (Direktiva o varnosti na železnicah) (UL L 164, 30.4.2004, str. 44), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2009/149/ES z dne 27. novembra 2009 (UL L 313, 28.11.2009, str. 65).
- Uredba Komisije (ES) št. 62/2006 z dne 23. decembra 2005 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s telematskimi aplikacijami za tovorni podsistem vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L 13, 18.1.2006, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 328/2012 z dne 17. aprila 2012 (UL L 106, 18.4.2012, str. 14).
- Uredba Komisije (ES) št. 653/2007 z dne 13. junija 2007 o uporabi enotne evropske oblike za varnostna spričevala in dokumentacijo za vloge v skladu s členom 10 Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta in o veljavnosti varnostnih spričeval, izdanih na podlagi Direktive 2001/14/ES (UL L 153, 14.6.2007, str. 9), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 445/2011 z dne 10. maja 2011 (UL L 122, 11.5.2011, str. 22).

- Odločba Komisije 2007/756/EC z dne 9. novembra 2007 o sprejetju skupne specifikacije nacionalnega registra vozil v skladu s členom 14(4) in (5) direktiv 96/48/ES in 2001/16/ES (UL L 305, 23.11.2007, str. 30), kakor je bila spremenjena s Sklepom Komisije 2011/107/EU z dne 10. februarja 2011 (UL L 43, 17.2.2011, str. 33).
- Direktiva 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti (prenovitev) (UL L 191, 18.7.2008, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2013/9/EU z dne 11. marca 2013 (UL L 68, 12.3.2013, str. 55).
- Odločba Komisije 2008/163/ES z dne 20. decembra 2007 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi z varnostjo v železniških predorih v vseevropskem železniškem sistemu za konvencionalne in visoke hitrosti (UL L 64, 7.3.2008, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena s Sklepom Komisije 2012/464/EU z dne 23. julija 2012 (UL L 217, 14.8.2012, str. 20).
- Odločba Komisije 2008/164/ES z dne 21. decembra 2007 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s funkcionalno oviranimi osebami v vseevropskem železniškem sistemu za konvencionalne in visoke hitrosti (UL L 64, 7.3.2008, str. 72), kakor je bila nazadnje spremenjena s Sklepom Komisije 2012/464/EU z dne 23. julija 2012 (UL L 217, 14.8.2012, str. 20).
- Odločba Komisije 2008/232/ES z dne 21. februarja 2008 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom železniški voznik v vseevropskem železniškem sistemu za visoke hitrosti (UL L 84, 26.3.2008, str. 132), kakor je bila nazadnje spremenjena s Sklepom Komisije 2012/464/EU z dne 23. julija 2012 (UL L 217, 14.8.2012, str. 20).
- Uredba Komisije (ES) št. 352/2009 z dne 24. aprila 2009 o sprejetju skupne varnostne metode za ovrednotenje in oceno tveganja iz člena 6(3)(a) Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 108, 29.4.2009, str. 4).
- Sklep Komisije 2010/713/EU z dne 9. novembra 2010 o modulih za postopke ocenjevanja skladnosti, primernosti za uporabo in ES-verifikacije, ki se uporabljajo v tehničnih specifikacijah za interoperabilnost, sprejetih v okviru Direktive 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 319, 4.12.2010, str. 1).
- Uredba Komisije (EU) št. 1158/2010 z dne 9. decembra 2010 o skupni varnostni metodi ocenjevanja skladnosti z zahtevami za pridobitev železniških varnostnih spričeval (UL L 326, 10.12.2010, str. 11).
- Uredba Komisije (EU) št. 1169/2010 z dne 10. decembra 2010 o skupni varnostni metodi ocenjevanja skladnosti z zahtevami za pridobitev železniškega varnostnega pooblastila (UL L 327, 11.12.2010, str. 13).
- Uredba Komisije (EU) št. 201/2011 z dne 1. marca 2011 o vzorcu izjave o skladnosti za odobren tip železniškega vozila (UL L 57, 2.3.2011, str. 8).
- Sklep Komisije 2011/229/EU z dne 4. aprila 2011 o tehničnih specifikacijah za interoperabilnost v zvezi s podsistemom 'železniški voznik – hrup' vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L 99, 13.4.2011, str. 1), kakor je bil spremenjen s Sklepom Komisije 2012/464/EU z dne 23. julija 2012 (UL L 217, 14.8.2012, str. 20).
- Sklep Komisije 2011/274/EU z dne 26. aprila 2011 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi z 'energijskim' podsistemom vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L 126, 14.5.2011, str. 1), kakor je bil spremenjen s Sklepom Komisije 2012/464/EU z dne 23. julija 2012 (UL L 217, 14.8.2012, str. 20).
- Sklep Komisije 2011/275/ES z dne 26. aprila 2011 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi z 'infrastrukturnim' podsistemom vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L 126, 14.5.2011, str. 53), kakor je bil spremenjen s Sklepom Komisije 2012/464/EU z dne 23. julija 2012 (UL L 217, 14.8.2012, str. 20).
- Sklep Komisije 2011/291/ES z dne 26. aprila 2011 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom tirnih vozil 'lokomotive in potniška tirna vozila' vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L 139, 26.5.2011, str. 1), kakor je bil nazadnje spremenjen s Sklepom Komisije 2012/464/EU z dne 23. julija 2012 (UL L 217, 14.8.2012, str. 20).
- Uredba Komisije (EU) št. 445/2011 z dne 10. maja 2011 o sistemu podeljevanja spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje, za tovorne vagonne in o spremembi Uredbe (ES) št. 653/2007 (UL L 122, 11.5.2011, str. 22).
- Uredba Komisije (ES) št. 454/2011 z dne 5. maja 2011 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom 'telematske aplikacije za potniški promet' vseevropskega železniškega sistema (UL L 123, 12.5.2011, str. 11), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 665/2012 z dne 20. julija 2012 (UL L 194, 21.7.2012, str. 1).

- Izvedbeni sklep Komisije 2011/633/EU z dne 15. septembra 2011 o skupnih specifikacijah za register železniške infrastrukture (UL L 256, 1.10.2011, str. 1).
- Izvedbeni sklep Komisije 2011/665/EU z dne 4. oktobra 2011 o evropskem registru dovoljenih tipov železniških vozil (UL L 264, 8.10.2011, str. 32).
- Sklep Komisije 2012/88/EU z dne 25. januarja 2012 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsystemom vodenje-upravljanje in signalizacija vseevropskega železniškega sistema (UL L 51, 23.2.2012, str. 1).
- Sklep Komisije 2012/757/EU z dne 14. novembra 2012 o tehničnih specifikacijah za interoperabilnost, ki se nanašajo na podsystem Vodenje in upravljanje prometa železniškega sistema v Evropski uniji in o spremembi Odločbe 2007/756/ES (UL L 345, 15.12.2012, str. 1).
- Uredba Komisije (EU) št. 1077/2012 z dne 16. novembra 2012 o skupni varnostni metodi za nadzor, ki ga izvajajo nacionalni varnostni organi po izdaji varnostnega spričevala ali varnostnega pooblastila (UL L 320, 17.11.2012, str. 3).
- Uredba Komisije (EU) št. 1078/2012 z dne 16. novembra 2012 o skupni varnostni metodi spremljanja, ki jo uporabljajo prevozniki v železniškem prometu in upravljavci infrastrukture po prejemu varnostnega spričevala ali varnostnega pooblastila ter subjekti, zadolženi za vzdrževanje (UL L 320, 17.11.2012, str. 8).
- Uredba Komisije (EU) št. 321/2013 z dne 13. marca 2013 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsystemom „železniški vozni park – tovorni vagoni“ železniškega sistema v Evropski uniji in o razveljavitvi Odločbe Komisije 2006/861/ES (UL L 104, 12.4.2013, str. 1).

ODDELEK 5 – DRUGA PODROČJA

- Direktiva Sveta 92/82/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za mineralna olja (UL L 316, 31.10.1992, str. 19).
 - Direktiva 2004/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o minimalnih varnostnih zahtevah za predore v vseevropskem cestnem omrežju (UL L 167, 30.4.2004, str. 39).
 - Direktiva 2008/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o izboljšanju varnosti cestne infrastrukture (UL L 319, 29.11.2008, str. 59).“
-

POPRAVKI

Popravek Uredbe Sveta (ES) št. 1256/2008 z dne 16. decembra 2008 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih varjenih cevi in votlih profilov iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom iz Belorusije, Ljudske republike Kitajske in Rusije na podlagi postopka v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 384/96, s poreklom iz Tajske na podlagi pregleda zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) iste uredbe, s poreklom iz Ukrajine na podlagi pregleda zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) in vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) iste uredbe, ter o zaključku postopkov v zvezi z uvozom enakega izdelka s poreklom iz Bosne in Hercegovine ter Turčije

(Uradni list Evropske unije L 343 z dne 19. decembra 2008, str. 1)

Stran 4, uvodna izjava (20)(f) Proizvajalca izvoznika v Ukrajini, druga alineja

Besedilo: "— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant."

se glasi: "— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant.";

Stran 36, uvodna izjava (350), tabela, stolpec "Družba", vnos za Ukrajino

Stran 37, člen 1(2), tabela, stolpec "Družba", vnos za Ukrajino

Besedilo: "OJSC Interpipe Nihnedneprovsky Tube Rolling Plant ..."

se glasi: "OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant ...".

- ★ **Priporočilo št. 1/2013 pridružitvenega Sveta EU-Maroko z dne 16. decembra 2013 o izvajanju akcijskega načrta EU-Maroko v okviru evropske sosedске politike o uveljavitvi prednostnega statusa (2013-2017)** 78

2013/804/EU:

- ★ **Sklepa št. 1/2013 z dne odbora Skupnost–Švica za kopenski promet z dne 6. decembra 2013 o spremembi Priloge 1 k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o cestnem in železniškem prevozu blaga in potnikov** 79

Popravki

- ★ **Popravek Uredbe Sveta (ES) št. 1256/2008 z dne 16. decembra 2008 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih varjenih cevi in votlih profilov iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom iz Belorusije, Ljudske republike Kitajske in Rusije na podlagi postopka v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 384/96, s poreklom iz Tajske na podlagi pregleda zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) iste uredbe, s poreklom iz Ukrajine na podlagi pregleda zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) in vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) iste uredbe, ter o zaključku postopkov v zvezi z uvozom enakega izdelka s poreklom iz Bosne in Hercegovine ter Turčije (UL L 343, 19.12.2008, str. 1)** 88

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Več informacij o Evropski uniji najdete na spletišču <http://europa.eu>.

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL